

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/63/EU ze dne 15. května 2014, kterou se mění směrnice Rady 2001/110/ES o medu** 1

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 585/2014/EU ze dne 15. května 2014 o zavedení interoperabilní služby eCall v celé EU ⁽¹⁾** 6

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 586/2014 ze dne 2. června 2014, kterým se stanoví odchylka od nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, pokud jde o zákaz rybolovu nad chráněnými stanovišti a o minimální vzdálenost od pobřeží a minimální hloubku moře pro traulery typu gangui lovící v některých teritoriálních vodách Francie (Provence-Alpes-Côte d'Azur)** 10
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 587/2014 ze dne 2. června 2014, kterým se stanoví odchylka od nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, pokud jde o minimální vzdálenost od pobřeží a minimální hloubku moře pro pobřežní nevody lovící v některých teritoriálních vodách Francie (Languedoc-Roussillon a Provence-Alpes-Côte d'Azur)** 13

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

★ Nařízení Komise (EU) č. 588/2014 ze dne 2. června 2014, kterým se mění přílohy III a IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro silici pomerančovou, <i>Phlebiopsis gigantea</i> , gibberelovou kyselinu, <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> kmen FE 9901, <i>Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus</i> , jaderný polyedrický virus můry <i>Spodoptera exigua</i> , <i>Bacillus firmus</i> I-1582, kyselinu S-abscisovou, kyselinu L-askorbovou a <i>Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus</i> v některých produktech a na jejich povrchu ⁽¹⁾	16
★ Nařízení Komise (EU) č. 589/2014 ze dne 2. června 2014, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (EU) č. 252/2012 ⁽¹⁾	18
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 590/2014 ze dne 2. června 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	41

ROZHODNUTÍ

2014/310/PESK:

★ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru EUCAP Sahel Mali/1/2014 ze dne 26. května 2014 o jmenování vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali)	43
---	----

2014/311/EU:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 26. května 2014 o jmenování dvou belgických členů a jednoho belgického náhradníka Výboru regionů	44
---	----

2014/312/EU:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU interiérovým a exteriérovým barvám a lakům (oznámeno pod číslem C(2014) 3429) ⁽¹⁾	45
---	----

2014/313/EU:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2014, kterým se mění rozhodnutí 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU a 2012/721/EU s cílem zohlednit vývoj klasifikace látek (oznámeno pod číslem C(2014) 3468) ⁽¹⁾	74
---	----

2014/314/EU:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2014, kterým se stanoví kritéria pro udělování ekoznačky EU pro teplovodní ohřívače (oznámeno pod číslem C(2014) 3452) ⁽¹⁾	83
---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/63/EU

ze dne 15. května 2014,

kterou se mění směrnice Rady 2001/110/ES o medu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Med je ve směrnici Rady 2001/110/ES ⁽³⁾ definován jako přírodní sladká látka produkovaná včelami medonosnými (*Apis mellifera*, dále jen „včely“). Med se skládá v především z různých cukrů, převážně glukosy a fruktosy, jakož i jiných látek, jako jsou organické kyseliny, enzymy a pevné částice zachycené při sběru medu. Směrnice 2001/110/ES omezuje lidské zásahy, které by mohly změnit složení medu, a chrání tím zachování jeho přírodního charakteru. Směrnice 2001/110/ES zejména zakazuje přidávání jakýchkoli potravinových složek do medu, včetně potravinářských přídatných látek, nebo přidávání jakýchkoli látek jiných než med. Stejně tak zakazuje odstraňování jakýchkoli specifických součástí medu, včetně pylu, kromě případů, kdy se tomu nelze vyhnout při odstraňování cizorodých látek. Tyto požadavky jsou v souladu s normami Codexu alimentarius týkajícími se medu (Codex Stan 12-1981).
- (2) Pyl je uveden mezi vlastnostmi složení medu stanovenými ve směrnici 2001/110/ES. Dostupné poznatky, včetně empirických a vědeckých údajů, potvrzují, že původcem přítomnosti pylu v medu jsou včely. Pylová zrnka spadají do nektaru, který včely sbírají. Nasbíraný nektar obsahující pylová zrnka pak včely v úlu přemění na med. Podle dostupných údajů se může do medu dostat další pyl z ochlupení včel, pyl přítomný ve vzduchu uvnitř úlu a pyl, který včely uložily do buněk pláství, jež mohou být náhodou otevřeny, když provozovatel potravinářského podniku med vytáčí. Z toho vyplývá, že se pyl dostává do úlu v důsledku činnosti včel a v medu se vyskytuje přirozeně bez ohledu na to, zda provozovatel potravinářského podniku med vytáčí, či nikoli. Kromě toho je úmyslné přidávání pylu do medu provozovateli potravinářského podniku zakázáno směrnicí 2001/110/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 88.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ⁽¹⁾ definuje „složku“ jako jakoukoli látku, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, i když případně ve změněné formě. Tato definice naznačuje záměrné použití látky při výrobě nebo přípravě potraviny. Vzhledem k přírodnímu charakteru medu, zejména k přirozenému původu přítomnosti jeho specifických součástí, by pyl jako specifická přirozená součást medu neměl být považován za „složku“ medu ve smyslu nařízení (EU) č. 1169/2011.
- (4) Touto směrnicí není dotčeno uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ⁽²⁾ na med obsahující geneticky modifikovaný pyl, protože tento med je potravinou vyprodukovanou z geneticky modifikovaných organismů ve smyslu tohoto nařízení. Soudní dvůr Evropské unie ve věci C-442/09 ⁽³⁾, Karl Heinz Bablok a další v. Freistaat Bayern, rozhodl, že rozhodujícím kritériem pro uplatnění nařízení (ES) č. 1829/2003, uvedeným v 16. bodě odůvodnění uvedeného nařízení, je skutečnost, zda materiál vyrobený z geneticky modifikovaného výchozího materiálu je přítomný v potravinách. Med obsahující geneticky modifikovaný pyl by proto měl být považován za „potravinu (částečně) vyrobenou z GMO“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1829/2003. Stanovení ustanovení, v němž je uvedeno, že pyl není složkou medu, nemá proto vliv na závěr Soudního dvora ve věci C-442/09, že se na med obsahující geneticky modifikovaný pyl vztahuje nařízení (ES) č. 1829/2003, zejména jeho požadavky týkající se povolování před uvedením na trh, dohledu a případně označování.
- (5) Pokud se jedná o požadavky na označování podle nařízení (ES) č. 1829/2003, není povinností uvést přítomnost geneticky modifikovaného pylu v medu na etiketě medu, jsou-li splněny následující podmínky: takový pyl nepřesahuje 0,9 % medu a jeho přítomnost v medu je náhodná nebo technicky nevyhnutelná. Je třeba připomenout, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ⁽⁴⁾ stanoví, že členské státy mohou přijmout vhodná opatření, aby se předešlo nezáměrné přítomnosti geneticky modifikovaných organismů v medu.
- (6) Podle směrnice 2001/110/ES, pokud med pochází z více členských států nebo ze třetí země, může být povinné označení zemí původu nahrazeno podle potřeby jedním z následujících označení: „směs medů ze zemí ES“, „směs medů ze zemí mimo ES“, „směs medů ze zemí ES a ze zemí mimo ES“. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost Evropská unie nahradila Evropské společenství a je jeho nástupkyní. Je proto vhodné vyjasnit příslušné požadavky na označování nahrazením odkazu na „ES“ odkazem na „EU“.
- (7) Směrnice 2001/110/ES světuje Komisi pravomoc k provádění některých svých ustanovení, zejména pravomoci k přijetí opatření nezbytných pro její provádění, pokud jde o přizpůsobení se technickému pokroku a sladění uvedené směrnice s obecnými právními předpisy Unie o potravinách. Kromě toho směrnice 2001/110/ES světuje Komisi pravomoc k přijímání metod umožňujících ověřit, zda je med v souladu s uvedenou směrnicí. Je třeba přezkoumat rozsah této pravomoci.
- (8) Za účelem zajištění poctivého obchodního jednání, ochrany zájmů spotřebitelů a umožnění stanovit příslušné metody analýzy by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení kvantitativních parametrů pro kritérium „převážně“, pokud jde o původ medu z květů nebo rostlin a minimální obsah pylu ve filtrovaném medu po odstranění cizorodých anorganických nebo organických látek. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ 2011, Sb. rozh. s. I-7419.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1).

- (9) Po přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽¹⁾, které se vztahuje na všechny fáze výroby, zpracování a distribuce potravin a krmiv na úrovni Evropské unie a na vnitrostátní úrovni, jsou obecné předpisy Evropské unie o potravinách přímo použitelné pro výrobky spadající do oblasti působnosti směrnice 2001/110/ES. Proto již není nutné, aby Komise měla pravomoc sladit ustanovení uvedené směrnice s obecnými právními předpisy Evropské unie o potravinách. Ustanovení, kterými se svěřuje uvedená pravomoc, by proto měla být zrušena.
- (10) Po přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾ je vhodné přizpůsobit příslušná ustanovení směrnice 2001/110/ES uvedenému nařízení.
- (11) S cílem umožnit členským státům přijmout vnitrostátní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí 2001/110/ES ve znění této směrnice by mělo být stanoveno přechodné období v délce 12 měsíců. Během tohoto období nadále platí požadavky směrnice 2001/110/ES beze změn zavedených touto směrnicí.
- (12) Aby bylo možné zohlednit zájmy provozovatelů potravinářského podniku, které uvádějí produkty na trh nebo je označují v souladu s požadavky platnými před nabytím účinnosti vnitrostátních ustanovení provádějících směrnici 2001/110/ES ve znění této směrnice, je třeba určit vhodná přechodná opatření. Mělo by proto být možné, aby výrobky uváděné na trh nebo označené před použitím uvedených ustanovení mohly být i nadále uváděny na trh až do vyčerpání zásob.
- (13) Směrnice 2001/110/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (14) Jelikož se změny týkající se svěřené pravomoci Komisi týkají pouze pravomoci Komise, nemusí je členské státy provádět do vnitrostátních předpisů.
- (15) Jelikož cílů této směrnice, tj. zajistit, aby pyl jako specifická přirozená součást medu nebyl považován za složku medu, vyjasnit požadavky na označování v případech, kdy med pochází z více než jednoho členského státu nebo třetí země, a přezkoumat rozsah stávající pravomoci svěřené Komisi, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 2001/110/ES se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 4 se písm. a) nahrazuje tímto:

„a) Země původu, kde byl med sklizen, se uvede/uvědou na etiketě.

Bez ohledu na první pododstavec, pokud med pochází z více než jednoho členského státu nebo z více než jedné třetí země, lze názvy zemí původu nahradit podle potřeby jedním z následujících označení:

— ‚směs medů ze zemí EU‘,

— ‚směs medů ze zemí mimo EU‘,

— ‚směs medů ze zemí EU a ze zemí mimo EU.‘“

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2) V článku 2 se doplňuje nový bod, který zní:

„5. Jelikož je pyl přirozenou součástí medu, nepovažuje se za složku ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 (*) výrobků vymezených v příloze I této směrnice.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).“

3) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Pro účely čl. 9 druhého pododstavce této směrnice může Komise, s ohledem na mezinárodní normy a technický pokrok, prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 (*) stanovit metody analýzy s cílem ověřit, zda je med v souladu s touto směrnicí. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 7 odst. 2 této směrnice. Do přijetí takových metod použijí členské státy, vždy když je to možné, k ověřování souladu s touto směrnicí mezinárodně uznávané schválené metody analýzy, jako jsou metody schválené v Codexu alimentarius.

2. Za účelem zajištění poctivého obchodního jednání a ochrany zájmů spotřebitelů a umožnění stanovit příslušné metody analýzy je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 6, pokud jde o doplnění této směrnice stanovením kvantitativních parametrů týkajících se níže uvedených bodů:

- a) kritérium „převážně“ pokud jde o původ medu z květů nebo rostlin, jak je uvedeno v první odrážce čl. 2 odst. 2 písm. b), a
- b) minimální obsah pylu ve filtrovaném medu po odstranění cizorodých anorganických nebo organických látek, jak je uvedeno v příloze I bodu 2 písm. b) bodu viii).

V uvedených aktech v přenesené pravomoci Komise stanoví odpovídající přechodná opatření pro výrobky uváděné na trh přede dnem použitelnosti těchto aktů.

(*) Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).“

4) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje 23. červnem 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před uplynutím tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

5) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat (dále jen „výbor“) zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor žádné stanovisko nevydá, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se třetí pododstavec čl. 5 odst. 4 nařízení Rady (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

6) V příloze II se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen bod 2 písm. b) bod viii) přílohy I, nesmí být odstraněn ani pyl, ani jiná specifická součást medu, kromě případů, kdy se tomu nelze vyhnout při odstraňování cizorodých anorganických a organických látek.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 body 1, 2 a 6 a článkem 3. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy použijí ustanovení uvedené v odstavci 1 ode dne 24. června 2015.

Článek 3

Přechodná ustanovení

Výrobky, které jsou uvedeny na trh či opatřeny etiketami před 24. červnem 2015 v souladu se směrnicí 2001/110/ES, mohou být i nadále obchodovány až do vyčerpání zásob.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 585/2014/EU

ze dne 15. května 2014

o zavedení interoperabilní služby eCall v celé EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 3 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ⁽³⁾ představuje harmonizované poskytování interoperabilní služby eCall v celé Unii prioritní akci (dále jen „prioritní akce eCall“) pro vypracování a použití specifikací a norem.
- (2) Podle článků 6 a 7 směrnice 2010/40/EU má Komise přijmout akty v přenesené pravomoci, pokud jde o specifikace nezbytné k zajištění kompatibility, interoperability a návaznosti v souvislosti se zaváděním a provozním využitím inteligentních dopravních systémů (ITS) pro prioritní akce.
- (3) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013 ⁽⁴⁾ stanoví specifikace pro modernizaci infrastruktury center tísňového volání, jež je nutná pro řádný příjem a vyřizování volání eCall prostřednictvím linky 112, aby se zajistila kompatibilita, interoperabilita a návaznost harmonizované služby eCall v celé Unii.
- (4) Podle směrnice 2010/40/EU má Komise nejpozději do 12 měsíců po přijetí nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013 případně předložit, po provedení posouzení dopadů, včetně analýzy nákladů a přínosů, Evropskému parlamentu a Radě v souladu s článkem 294 Smlouvy o fungování Evropské unie návrh na zavedení prioritní akce eCall v souladu se specifikacemi zavedenými nařízením v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy (Úř. věst. L 207, 6.8.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o harmonizované poskytování interoperabilní služby eCall v celé Unii (Úř. věst. L 91, 3.4.2013, s. 1).

- (5) Očekává se, že interoperabilní služba eCall v celé EU zkrácením reakční doby tísňových služeb sníží počet smrtelných zranění v Unii a také závažnost zranění při silničních nehodách. Rovněž se očekává, že interoperabilní služba eCall v celé EU přinese společnosti úspory, neboť se zlepší zvládnání nehod a omezí se dopravní kongesce v silničním provozu i druhotné dopravní nehody.
- (6) Za účelem zajištění plné funkčnosti, kompatibility, interoperability, návaznosti a shody této služby v celé Unii a ke snížení nákladů na její zavedení pro Unii jako celek by všechny členské státy měly zavést prioritní akci eCall v souladu se společnými specifikacemi stanovenými v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013. Tím by nemělo být dotčeno právo členských států zavést další technické prostředky k vyřizování jiných tísňových volání.
- (7) Členské státy by měly zajistit, aby data předávaná interoperabilní službou eCall v celé Unii byla využívána výlučně pro účely tohoto rozhodnutí.
- (8) Jak vyplývá ze zkušeností s jinými systémy tísňového volání, mohou ručně aktivovaná volání služby eCall zahrnovat určitý podíl asistenčních volání v případě poruchy. V případě nutnosti by členské státy měly mít možnost uplatnit veškeré vhodné technické a organizační prostředky k odfiltrování těchto asistenčních volání v případě poruchy, aby se zajistilo, že centra tísňového volání služby eCall budou vyřizovat pouze volání skutečně tísňová.
- (9) Vzhledem k tomu, že ne všichni občané Unie jsou obeznámeni s používáním služby eCall v celé Unii, měla by jejímu zavedení předcházet informační kampaň podporovaná Komisí, v jejímž rámci budou občanům vysvětleny přínosy a funkce nového systému a jeho záruky pro ochranu údajů. Kampaň by měla probíhat v členských státech a jejím cílem by mělo být informovat uživatele o tom, jak tuto službu řádně využívat a zabránit planým poplachům.
- (10) V souladu s doporučeními pracovní skupiny pro ochranu jednotlivců s ohledem na ochranu osobních údajů (dále jen „pracovní skupiny pro ochranu údajů podle článku 29“), obsaženými v pracovním dokumentu o důsledcích iniciativy eCall na ochranu údajů a soukromí přijatém dne 26. září 2006, by členské státy měly při zavádění infrastruktury center tísňového volání služby eCall zajistit, aby zpracování osobních údajů při vyřizování volání v rámci služby eCall bylo zcela v souladu s pravidly pro ochranu osobních údajů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽²⁾.
- (11) Jelikož jsou volání v rámci služby eCall tísňovými voláními, jak jsou vymezena v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013, mělo by být poskytování služby eCall pro uživatele bezplatné.
- (12) V závislosti na organizačních postupech vyřizování tísňových volání v jednotlivých členských státech mohou být tato tísňová volání nejprve přijímána buďto odpovědným veřejným orgánem nebo soukromou organizací pověřenou příslušným členským státem. Volání v rámci služby eCall mohou být zejména vyřizována různým způsobem podle typu aktivace služby eCall (manuální nebo automatická).
- (13) V souladu s vnitrostátními postupy stanovenými dotčeným vnitrostátním orgánem mohou být údaje předávány partnerům poskytujícím služby definovaným jako veřejné nebo soukromé organizace, jež jsou uznané příslušnými vnitrostátními orgány, jež se podílí na řešení událostí v souvislosti s voláním eCall (včetně správců pozemních komunikací nebo, asistenčních služeb), a na něž by se měla vztahovat stejná pravidla týkající se soukromí a ochrany údajů jako na centra tísňového volání služby eCall.
- (14) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí, totiž zajistit koordinované a soudržné zavedení interoperabilní služby eCall v celé Unii a zajistit interoperabilitu, kompatibilitu a návaznost této služby v celé Evropě, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy nebo soukromým sektorem, ale z důvodu jejich rozsahu či účinků jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy na svém území zavedou alespoň šest měsíců přede dnem použitelnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) o požadavcích na schválení typu pro zavedení palubního systému eCall a o změně směrnice 2007/46/ES, a v každém případě nejpozději dne 1. října 2017, nezbytnou infrastrukturu center tísňového volání služby eCall, jež je nutná pro řádný příjem a vyřizování všech volání eCall, případně po odfiltrování volání netísňových, a to v souladu se specifikacemi stanovenými v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013, v zájmu zajištění plného zprovoznění, kompatibility, interoperability, návaznosti a shodného typu interoperabilní služby eCall v celé Unii.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo jednotlivých členských států organizovat své tísňové služby nákladově nejefektivněji a podle svých potřeb, včetně možnosti odmítnout volání, která nejsou voláními tísňovými a která centra tísňového volání služby eCall nesmí vyřizovat, zejména v případě manuálně aktivovaných volání v rámci služby eCall.

Tímto odstavce a odstavcem 1 není dotčeno právo jednotlivých členských států umožnit soukromým organizacím pověřených příslušným členským státem přijímat a vyřizovat některá nebo všechna volání v rámci služby eCall, v souladu se specifikacemi stanovenými v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013.

3. Členské státy zajistí, aby údaje předávané prostřednictvím služby eCall byly používány výhradně pro účely dosažení cílů tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Členské státy zajistí, aby vyřizování volání v rámci služby eCall bylo pro uživatele služby eCall v celé Unii bezplatné.

Článek 3

Do 24. prosince 2015 předloží členské státy Komisi zprávu o stavu provádění tohoto rozhodnutí. V těchto zprávách musí členské státy zahrnout alespoň seznam příslušných orgánů pro posuzování shody operací center tísňového volání služby eCall s požadavky uvedenými v článku 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013, seznam a zeměpisné pokrytí center tísňového volání služby eCall, popis zkoušek shody a popis protokolů o ochraně soukromí a osobních údajů.

Článek 4

Členské státy zajistí, aby bylo možné uskutečnit volání v rámci služby eCall odkudkoli z jejich území, jestliže je k dispozici alespoň jedna veřejná mobilní síť.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOUKOULAS

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 586/2014

ze dne 2. června 2014,

kterým se stanoví odchylka od nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, pokud jde o zákaz rybolovu nad chráněnými stanovišti a o minimální vzdálenost od pobřeží a minimální hloubku moře pro traulery typu gangui lovící v některých teritoriálních vodách Francie (Provence-Alpes-Côte d'Azur)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 5, čl. 13 odst. 5 a článek 10 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006 zakazuje lovit vlečnými sítěmi, drapáky, košelkovými nevodami, lodními nevodami, pobřežními nevodami nebo podobnými sítěmi nad dnem s výskytem mořských řas složeným zejména z *Posidonia oceanica* nebo jiných mořských jevnosubných rostlin.
- (2) Komise může povolit odchylku od čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 4 odst. 5.
- (3) Ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006 zakazuje používat vlečná lovná zařízení do 3 námořních mil od pobřeží nebo do izobáty 50 m, je-li této hloubky dosaženo v menší vzdálenosti od pobřeží.
- (4) Na žádost členského státu může Komise povolit odchylku od čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 13 odst. 5 a 9.
- (5) Komise dne 18. května 2011 obdržela žádost Francie o odchylku od čl. 4 odst. 1 prvního pododstavce, od čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce a od čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení pro používání traulerů typu gangui v určitých mořských oblastech, které se nachází v teritoriálních vodách Francie, nad dnem s výskytem mořských řas složeným zejména z *Posidonia oceanica* a do 3 námořních mil od pobřeží, bez ohledu na hloubku.
- (6) Francie poskytla aktuální odborné a technické odůvodnění pro tyto odchylky.
- (7) Odchylku požadovanou Francií a související návrh plánu řízení posoudil na svém plenárním zasedání konaném ve dnech 11. až 15. července 2011 Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR).
- (8) Odchylky, o něž Francie požádala, jsou v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 4 odst. 5 a v čl. 13 odst. 5 a 9 nařízení (ES) č. 1967/2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 36, 8.2.2007, s. 6.

- (9) Žádost se týká rybolovných činnosti plavidel o celkové délce nejvýše 12 m a výkonu motoru nejvýše 85 kW s vlečnými sítěmi pro lov při dně, tradičně prováděný nad dnem s výskytem mořských řas druhu *Posidonia*, v souladu s čl. 4 odst. 5 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (10) Dotyčné rybolovné činnosti se týkají přibližně 27,5 % oblastí se dny s výskytem mořských řas druhu *Posidonia oceanica* v rámci oblasti, na niž se vztahuje plán řízení, a 9 % oblastí se dny s výskytem mořských řas v teritoriálních vodách Francie v souladu s požadavky čl. 4 odst. 5 prvního pododstavce bodů ii) a iii) nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (11) Vzhledem k malé velikosti kontinentálního šelfu existují specifická zeměpisná omezení.
- (12) Rybolov nemá významný dopad na mořské prostředí.
- (13) Odchylnka požadovaná Francií se týká omezeného počtu plavidel, a to pouze 36 plavidel.
- (14) Rybolov prováděný pomocí traulerů typu gangui se zaměřuje na řadu druhů, které zaujímají jedinečné postavení v ekosystému – složení úlovků tohoto rybolovu, zejména pokud jde o počet druhů, se neobjevuje u žádného jiného lovného zařízení. Rybolov proto nelze provádět pomocí jiných zařízení.
- (15) Plán řízení zaručuje, že v budoucnu nedojde ke zvýšení intenzity rybolovu, protože oprávnění k rybolovu bude vydáno pouze určeným 36 plavidlům s celkovou intenzitou rybolovu 1 745 kW, kterým již Francie udělila oprávnění lovit.
- (16) Žádost se týká plavidel, která působí v rybářském sektoru již více než pět let a která operují podle plánu řízení přijatého Francií dne 15. dubna 2014 ⁽¹⁾ v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (17) Tato plavidla jsou uvedena na seznamu, který byl oznámen Komisi v souladu s požadavky čl. 13 odst. 9 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (18) Dotyčné rybolovné činnosti splňují požadavky článku 4, čl. 8 odst. 1 písm. h) a čl. 9 odst. 3 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (19) Dotyčné rybolovné činnosti splňují požadavky na vedení záznamů stanovené v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽²⁾.
- (20) Dotyčné rybolovné činnosti nenarušují činnosti plavidel, která používají jiná lovná zařízení než vlečné sítě, nevodý či podobná vlečná zařízení.
- (21) Činnost traulerů typu gangui je upravena ve francouzském plánu řízení, aby bylo zajištěno, že úlovky druhů uvedených v příloze III nařízení (ES) č. 1967/2006 jsou minimální.
- (22) Traulery typu gangui se nezaměřují na hlavonožce.
- (23) Francouzský plán řízení zahrnuje opatření na sledování rybolovných činností, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 5 pátém pododstavci a v čl. 13 odst. 9 třetím pododstavci nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (24) Požadované odchylky by proto měly být uděleny.
- (25) Francie by měla Komisi včas podat zprávu v souladu s plánem sledování stanoveném ve francouzském plánu řízení.

⁽¹⁾ JOFR č. 0101 ze dne 30. dubna 2014 s. 7452.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

- (26) Mělo by být stanoveno omezené trvání odchylky, aby bylo možné zajistit včasná nápravná řídicí opatření, pokud zpráva předložená Komisi poukáže na špatný stav ochrany lovené populace, a zároveň aby byl poskytnut prostor ke zlepšení vědeckých poznatků pro účinnější plán řízení.
- (27) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Odchylky

Ustanovení čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1967/2006 se nepoužijí v teritoriálních vodách Francie přiléhajících k pobřeží regionu Provence-Alpes-Côte d'Azur na traulery typu gangui:

- a) nesoucí registrační číslo uvedené ve francouzském plánu řízení;
- b) působící v odvětví rybolovu více než pět let a u nichž nesmí být v budoucnu zvýšena stávající intenzita rybolovu;
- c) mající povolení k rybolovu a provozující činnost podle plánu řízení přijatého Francií v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 1967/2006.

Článek 2

Plán sledování a podávání zpráv

Francie předloží Komisi do tří let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost zprávu vypracovanou podle plánu sledování stanoveného v plánu řízení uvedeném v čl. 1 písm. c).

Článek 3

Vstup v platnost a doba použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 6. června 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. června 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 587/2014**ze dne 2. června 2014,****kterým se stanoví odchylka od nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, pokud jde o minimální vzdálenost od pobřeží a minimální hloubku moře pro pobřežní nevodý lovící v některých teritoriálních vodách Francie (Languedoc-Roussillon a Provence-Alpes-Côte d'Azur)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006 zakazuje používat vlečná lovná zařízení do 3 námořních mil od pobřeží nebo do izobáty 50 m, je-li této hloubky dosaženo v menší vzdálenosti od pobřeží.
- (2) Na žádost členského státu může Komise povolit odchylku od čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006, je-li splněno několik podmínek stanovených v čl. 13 odst. 5 a 9.
- (3) Komise dne 1. října 2013 obdržela žádost Francie o odchylku od čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce uvedeného nařízení pro používání pobřežních nevodů v určitých mořských oblastech, které se nacházejí v teritoriálních vodách Francie, bez ohledu na hloubku.
- (4) Francie poskytla aktuální odborné a technické odůvodnění pro tuto odchylku.
- (5) Odchylku požadovanou Francií a související návrh plánu řízení posoudil na svém plenárním zasedání konaném ve dnech 4. až 8. listopadu 2013 Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR).
- (6) Odchylka, o níž Francie požádala, je v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 13 odst. 5 a 9 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (7) Vzhledem k malé velikosti kontinentálního šelfu existují specifická zeměpisná omezení.
- (8) Rybolov pomocí pobřežních nevodů nemá významný dopad na mořské prostředí.
- (9) Odchylka požadovaná Francií se týká omezeného počtu plavidel, a to pouze 23 plavidel.
- (10) Rybolov pomocí pobřežních nevodů se provádí z pobřeží v mělkých hloubkách a zaměřuje se na řadu druhů. Povaha tohoto typu rybolovu je taková, že jej nelze provádět pomocí žádných jiných zařízení.
- (11) Plán řízení zaručuje, že v budoucnu nedojde ke zvýšení intenzity rybolovu, protože oprávnění k rybolovu bude vydáno určeným 23 plavidlům s celkovou intenzitou rybolovu 1 225 kW, kterým již Francie vydala oprávnění lovit.
- (12) Žádost se týká plavidel, která působí v rybářském sektoru již více než pět let a která operují podle plánu řízení přijatého Francií dne 15. dubna 2014 ⁽²⁾ v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (13) Tato plavidla jsou uvedena na seznamu, který byl oznámen Komisi v souladu s požadavky čl. 13 odst. 9 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (14) Dotyčné rybolovné činnosti splňují požadavky článku 4 nařízení (ES) č. 1967/2006, protože francouzský plán řízení výslovně zakazuje rybolov nad chráněnými stanovišti.
- (15) Požadavek čl. 8 odst. 1 písm. h) nařízení (ES) č. 1967/2006 se neuplatní, protože se vztahují na traulery.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 36, 8.2.2007, s. 6.⁽²⁾ JORF č. 0101, 30.4.2014, s. 7452.

- (16) Pokud jde o požadavek souladu s čl. 9 odst. 3, kterým se stanoví minimální velikost ok, Komise bere na vědomí, že vzhledem k tomu, že jsou dotyčné rybolovné činnosti vysoce selektivní, mají jen nepatrný dopad na mořské prostředí a nejsou prováděny nad chráněnými stanovišti, Francie v souladu s čl. 9 odst. 7 nařízení (ES) č. 1967/2006 povolila ve svém plánu řízení odchylku od těchto ustanovení.
- (17) Dotyčné rybolovné činnosti splňují požadavky na vedení záznamů stanovené v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽¹⁾.
- (18) Dotyčné rybolovné činnosti nenarušují činnosti plavidel, která používají jiná lovná zařízení než vlečné sítě, nevodý či podobná vlečná zařízení.
- (19) Činnost pobřežních nevodů je upravena ve francouzském plánu řízení, aby bylo zajištěno, že úlovky druhů uvedených v příloze III nařízení (ES) č. 1967/2006 jsou minimální.
- (20) Pobřežní nevodý se nezaměřují na hlavonožce.
- (21) Francouzský plán řízení zahrnuje opatření na sledování rybolovných činností, jak je uvedeno v třetím pododstavci čl. 13 odst. 9 nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (22) Požadovaná odchylka by proto měla být udělena.
- (23) Francie by měla Komisi včas podat zprávu v souladu s plánem sledování stanoveném ve francouzském plánu řízení.
- (24) Ustanovení čl. 15 odst. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽²⁾ vyžaduje, aby se u druhů podléhajících povinnosti vykládky podle čl. 15 odst. 1 téhož nařízení využití úlovků druhů pod úrovní minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů omezilo na jiné účely, než je přímá lidská spotřeba.
- (25) Francouzský plán řízení zahrnuje v souladu s čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1967/2006 odchylku od minimální velikosti mořských živočichů pro malé sardinky, které jsou předmětem vykládky k lidské spotřebě a na které se zaměřují rybolovné činnosti v něm stanovené.
- (26) Mělo by být zavedeno omezené trvání odchylky, které by odráželo harmonogram vstupu povinnosti vykládky v platnost, jak je stanoveno v čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (27) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Odchylka

Ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1967/2006 se nepoužije v teritoriálních vodách Francie přiléhajících k pobřeží Languedoc-Roussillon a Provence-Alpes-Côte d'Azur na pobřežní nevodý, které používají plavidla:

- nesoucí registrační číslo uvedené ve francouzském plánu řízení;
- působící v odvětví rybolovu více než pět let a u nichž nesmí být v budoucnu zvýšena stávající intenzita rybolovu;
- mající povolení k rybolovu a provozující činnost podle plánu řízení přijatého Francií v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení (ES) č. 1967/2006.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

Článek 2

Plán sledování a podávání zpráv

Francie předloží Komisi do jednoho roku ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost zprávu vypracovanou podle plánu sledování stanoveného v plánu řízení uvedeném v čl. 1 písm. c).

Článek 3

Vstup v platnost a doba použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do 31. prosince 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. června 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 588/2014

ze dne 2. června 2014,

kterým se mění přílohy III a IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro silici pomerančovou, *Phlebiopsis gigantea*, giberelovou kyselinu, *Paecilomyces fumosoroseus* kmen FE 9901, *Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus*, jaderný polyedrický virus můry *Spodoptera exigua*, *Bacillus firmus* I-1582, kyselinu S-abscisovou, kyselinu L-askorbovou a *Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus* v některých produktech a na jejich povrchu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro giberelovou kyselinu byly maximální limity reziduí (MLR) stanoveny v příloze III části A nařízení (ES) č. 396/2005. Pro *Phlebiopsis gigantea*, *Paecilomyces fumosoroseus* kmen FE 9901, *Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus*, jaderný polyedrický virus můry *Spodoptera exigua*, *Bacillus firmus* I-1582, silici pomerančovou, kyselinu S-abscisovou, kyselinu L-askorbovou a *Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus* nebyly žádné zvláštní MLR stanoveny, ani nebyly tyto látky zahrnuty v příloze IV nařízení (ES) č. 396/2005, proto se použije standardní hodnota 0,01 mg/kg stanovená v čl. 18 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.
- (2) Pokud jde o *Phlebiopsis gigantea*⁽²⁾, *Paecilomyces fumosoroseus* kmen FE 9901⁽³⁾, *Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus*⁽⁴⁾, jaderný polyedrický virus můry *Spodoptera exigua*⁽⁵⁾, *Bacillus firmus* I-1582⁽⁶⁾ a *Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus*⁽⁷⁾, Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl k závěru, že tyto látky nejsou pro člověka patogenní a nevyžadují kvantitativní posouzení rizika pro spotřebitele. Vzhledem k tomuto závěru se Komise domnívá, že zařazení těchto látek do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005 je vhodné.
- (3) U silice pomerančové⁽⁸⁾ úřad nemohl dospět k závěru, pokud jde o posouzení rizika z dietárního příjmu pro spotřebitele, protože některé informace nebyly k dispozici a bylo nezbytné, aby subjekty, které se zabývají řízením rizika, provedly další posouzení. Silice pomerančová se přirozeně vyskytuje v rostlinách a používá se jako aroma v léčivých přípravcích a potravinách. S ohledem na výše uvedené se považuje za vhodné zařadit tuto látku dočasně do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005 až do předložení odůvodněného stanoviska úřadu EFSA podle čl. 12 odst. 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Phlebiopsis gigantea*. EFSA Journal 2013;11(1):3033. [31 s.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3033.

⁽³⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Paecilomyces fumosoroseus* strain FE 9901. EFSA Journal 2012;10(9):2869. [26 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2869.

⁽⁴⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus*. EFSA Journal 2012;10(9):2864. [33 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2864.

⁽⁵⁾ EFSA BIOHAZ Panel (EFSA Panel on Biological Hazards), 2013. Scientific Opinion on the maintenance of the list of QPS biological agents intentionally added to food and feed (2013 update). EFSA Journal 2013;11(11):3449, 108 s. doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

⁽⁶⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Bacillus firmus* I-1582. EFSA Journal 2012;10(10):2868. [33 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2868.

⁽⁷⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus*. EFSA Journal 2012;10(9):2865. [31 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2865.

⁽⁸⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance orange oil. EFSA Journal 2013;11(2):3090. [55 s.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3090.

- (4) U gibberelové kyseliny ⁽¹⁾ úřad nemohl dospět k závěru, pokud jde o posouzení rizika z dietárního příjmu pro spotřebitele, protože některé informace nebyly k dispozici a bylo nezbytné, aby subjekty, které se zabývají řízením rizika, provedly další posouzení. Gibberelová kyselina se přirozeně vyskytuje v širokém spektru rostlin. Úřad nenavrhl MLR pro hrozny, protože rezidua v ošetřených a kontrolních vzorcích byla prokazatelně nižší než mez kvantifikace (LOQ) a protože by nebylo možné rozlišovat mezi exogenními a přirozeně se vyskytujícími gibbereliny. S ohledem na tyto důvody se považuje za vhodné zařadit tuto látku dočasně do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005 až do předložení odůvodněného stanoviska úřadu EFSA podle čl. 12 odst. 1.
- (5) U kyseliny S-abscisové ⁽²⁾ úřad nemohl dospět k závěru, pokud jde o posouzení rizika z dietárního příjmu pro spotřebitele, protože některé informace nebyly k dispozici a bylo nezbytné, aby subjekty, které se zabývají řízením rizika, provedly další posouzení. Kyselina S-abscisová se přirozeně vyskytuje v rostlinách. S ohledem na výše uvedené se považuje za vhodné zařadit tuto látku dočasně do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005 až do předložení odůvodněného stanoviska úřadu EFSA podle čl. 12 odst. 1.
- (6) Pokud jde o kyselinu L-askorbovou ⁽³⁾, dospěl úřad k závěru, že její zařazení do přílohy IV nařízení (ES) č. 396/2005 je vhodné.
- (7) Na základě odůvodněného stanoviska a závěrů úřadu a s přihlédnutím k hlediskům významným pro danou záležitost splňují příslušné změny MLR požadavky čl. 5 odst. 1 a čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 396/2005.
- (8) Nařízení (ES) č. 396/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. V příloze III nařízení (ES) č. 396/2005 se sloupec pro gibberelovou kyselinu zrušuje.
2. Do přílohy IV se v abecedním pořadí vkládají nové položky, které znějí: „silice pomerančová (*)“, „*Phlebiopsis gigantea*“, „gibberelová kyselina (*)“, „*Paecilomyces fumosoroseus* kmen FE 9901“, „*Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus*“, „jaderný polyedrický virus můry *Spodoptera exigua*“, „*Bacillus firmus* I-1582“, „kyselina S-abscisová (*)“, „kyselina L-askorbová“ a „*Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus*“.

(*) Látky dočasně zařazené do přílohy IV do dokončení jejich hodnocení podle směrnice 91/414/EHS a do předložení odůvodněného stanoviska úřadu EFSA podle čl. 12 odst. 1.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. června 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

(1) Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance gibberellic acid. EFSA Journal 2012;10(1):2507. [45 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2507.

(2) Evropský úřad pro bezpečnost potravin, 2013. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance S-abscisic acid. EFSA Journal 2013;11(8):3341, 78 s. doi:10.2903/j.efsa.2013.3341.

(3) Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance L-ascorbic acid. EFSA Journal 2013;11(4):3197. [54 s.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3197.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 589/2014**ze dne 2. června 2014,****kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (EU) č. 252/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ⁽²⁾ stanoví maximální limity pro PCB bez dioxinového efektu, dioxiny a furany a pro sumu dioxinů, furanů a PCB s dioxinovým efektem v některých potravinách.
- (2) Doporučení Komise 2013/711/EU ⁽³⁾ stanoví intervenční prahové hodnoty (akční limity) s cílem podpořit proaktivní přístup ke snižování přítomnosti polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů a polychlorovaných dibenzofuranů (PCDD/PCDF) a PCB s dioxinovým efektem v potravinách. Tyto akční limity slouží příslušným orgánům a hospodářským subjektům jako nástroj k poukázání na případy, kdy je žádoucí zjistit zdroj kontaminace a přijmout opatření k jeho omezení nebo odstranění.
- (3) Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012 ⁽⁴⁾ zavádí zvláštní ustanovení týkající se odběru vzorků a metod analýzy pro účely úřední kontroly.
- (4) Ustanovení tohoto nařízení se týkají pouze odběru vzorků a analýzy dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu pro účely provádění nařízení (ES) č. 1881/2006 a doporučení Komise 2013/711/EU. Tato ustanovení nemají vliv na strategii, rozsah nebo četnost odběru vzorků, jak jsou vymezeny v přílohách III a IV směrnice Rady 96/23/ES ⁽⁵⁾. Rovněž nemají vliv na kritéria pro cílený odběr vzorků, jak jsou stanovena v rozhodnutí Komise 98/179/ES ⁽⁶⁾.
- (5) Pro identifikaci vzorků s významným obsahem PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem lze použít vysoce výkonnou screeningovou analytickou metodu s obecně uznanou validací (nejlépe výběrem vzorků přesahujících akční limity a zajištěním výběru vzorků překračujících maximální limity). Obsah PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem v těchto vzorcích je třeba určit konfirmační analytickou metodou. Proto je vhodné stanovit příslušné požadavky na screeningovou metodu, které zajistí, že podíl falešně vyhovujících výsledků, pokud jde o maximální obsahy, bude nižší než 5 %, a přísné požadavky na konfirmační analytické metody. Konfirmační metody s dostatečnou citlivostí navíc umožňují stanovení nízkých úrovní pozadí. To je důležité pro sledování vývoje v čase, posouzení expozice a pro přehodnocení maximálních a akčních limitů.
- (6) Je třeba upřesnit způsob odběru vzorků u velmi velkých ryb, aby byl zajištěn harmonizovaný přístup v celé Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽³⁾ Doporučení Komise 2013/711/EU ze dne 3. prosince 2013 o snižování přítomnosti dioxinů, furanů a PCB v krmivech a potravinách (Úř. věst. L 323, 4.12.2013, s. 37).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006 (Úř. věst. L 84, 23.3.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 98/179/ES ze dne 23. února 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla k úřednímu odběru vzorků pro zjišťování některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech (Úř. věst. L 65, 5.3.1998, s. 31).

- (7) V rybách téhož druhu, které pocházejí ze stejného regionu, se může obsah dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu lišit v závislosti na velikosti a/nebo stáří ryb. Kromě toho obsah dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu nemusí být ve všech částech ryby stejný. Proto je třeba upřesnit způsob odběru a přípravy vzorků, aby byl zajištěn harmonizovaný přístup v celé Unii.
- (8) Je důležité, aby analytické výsledky byly vydávány a interpretovány jednotným způsobem, aby byl zajištěn harmonizovaný přístup při vymáhání předpisů v celé Unii.
- (9) Technický pokrok a vývoj ukázal, že kromě plynové chromatografie/hmotnostní spektrometrie s vysokým rozlišením (GC/HRMS) lze jako konfirmační metodu za účelem kontroly dodržení maximálního limitu použít také plynovou chromatografii/tandemovou hmotnostní spektrometrii (GC-MS/MS). Nařízení (EU) č. 252/2012 by proto mělo být nahrazeno novým nařízením, které stanoví použití plynové chromatografie/tandemové hmotnostní spektrometrie (GC-MS/MS) jako vhodné konfirmační metody za účelem kontroly dodržení maximálního limitu.
- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice a zkratky uvedené v příloze I.

Článek 2

Odběr vzorků pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, furanů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v potravinách uvedených v oddíle 5 přílohy nařízení (ES) č. 1881/2006 se provede v souladu s metodami uvedenými v příloze II tohoto nařízení.

Článek 3

Příprava vzorků a analýza pro kontrolu obsahu dioxinů, furanů a PCB s dioxinovým efektem v potravinách uvedených v oddíle 5 přílohy nařízení (ES) č. 1881/2006 se provede v souladu s metodami uvedenými v příloze III tohoto nařízení.

Článek 4

Analýza pro kontrolu obsahu PCB bez dioxinového efektu v potravinách uvedených v oddíle 5 přílohy nařízení (ES) č. 1881/2006 se provede v souladu s požadavky na analytické metody uvedenými v příloze IV tohoto nařízení.

Článek 5

Nařízení (EU) č. 252/2012 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. června 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

DEFINICE A ZKRATKY

I. DEFINICE

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v příloze I rozhodnutí Komise 2002/657/ES ⁽¹⁾.

Na základě těchto definic se pro účely tohoto nařízení použijí následující definice:

- 1.1. „*Akčním limitem*“ se rozumí množství dané látky stanovené v příloze doporučení 2013/711/EU, které vede k zahájení šetření za účelem zjištění zdroje uvedené látky v případech, kdy jsou zjištěny zvýšené hodnoty příslušné látky.
- 1.2. „*Screeningovými metodami*“ se rozumí metody sloužící k identifikaci vzorků s obsahem PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem převyšujícím maximální nebo akční limity. Musí umožňovat nákladově efektivní analýzu velkého množství vzorků, čímž se zvyšuje možnost zjistit nové případy vysoké expozice a ohrožení zdraví spotřebitelů. Screeningové metody musí být založeny na bioanalytických metodách nebo metodách GC-MS. Výsledky u vzorků, které překročily mezní hodnotu pro kontrolu dodržení maximálních limitů, musí být ověřeny pomocí úplně opakované analýzy z původního vzorku pomocí konfirmační metody.
- 1.3. „*Konfirmačními metodami*“ se rozumí metody, které poskytují úplně nebo doplňující informace umožňující jednoznačnou identifikaci a kvantifikaci PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem u maximálního nebo, v případě potřeby, akčního limitu. Tyto metody využívají plynovou chromatografii/hmotnostní spektrometrii s vysokým rozlišením (GC-HRMS) nebo plynovou chromatografii/tandemovou hmotnostní spektrometrii (GC-MS/MS).
- 1.4. „*Bioanalytickými metodami*“ se rozumí metody založené na využití biologických principů, jako jsou zkoušky na buněčné bázi, receptorové zkoušky nebo imunologické zkoušky. Neposkytují výsledky na úrovni kongeneru, ale pouze orientační hodnoty ⁽²⁾ úrovně TEQ, vyjádřené v bioanalytických ekvivalentech (BEQ), aby byla zohledněna skutečnost, že ne všechny sloučeniny přítomné v extraktu vzorku, který při zkoušce dává odezvu, nutně splňují všechny požadavky principu TEQ.
- 1.5. „*Zjevnou výtěžností biologické zkoušky*“ se rozumí hodnota BEQ vypočtená z kalibrační křivky TCDD nebo PCB 126 upravená o hodnoty slepého stanovení a poté vydělená hodnotou TEQ určenou konfirmační metodou. Jejím účelem je korekce činitelů, jako je ztráta PCDD/PCDF a sloučenin s dioxinovým efektem během extrakce a čištění, současně extrahované sloučeniny zesilující nebo tlumící odezvu (agonistické a antagonistické účinky), kvalita kalibrace nebo rozdíly mezi hodnotami TEF a REP. Zjevná výtěžnost biologické zkoušky se vypočte z vhodných referenčních vzorků s reprezentativním zastoupením kongenerů kolem maximálního nebo akčního limitu.
- 1.6. „*Semikvantitativními metodami*“ se rozumějí metody, které poskytují orientační hodnoty koncentrace domnělého analytu, přičemž numerické výsledky nesplňují požadavky na kvantitativní metody.
- 1.7. „*Schválenou specifickou mezí kvantifikace jednotlivého kongeneru ve vzorku*“ se rozumí nejnižší obsah analytu, který může být změřen s rozumnou mírou statistické jistoty, splňující identifikační kritéria popsaná v mezinárodně uznávaných normách, jako je například norma EN 16215:2012 (Krmiva – stanovení dioxinů a PCB s dioxinovým efektem pomocí GC/HRMS a indikátorových PCB pomocí GC/HRMS) a/nebo v metodách EPA 1613 a 1668 ve znění pozdějších revizí.

Mez kvantifikace jednotlivého kongeneru může být určena jako:

- a) koncentrace analytu v extraktu vzorku, jež dává instrumentální odezvu na dvou různých iontech, které mají být monitorovány při poměru signál–šum 3:1 pro méně intenzivní signál;

nebo, pokud z technických důvodů výpočet signál–šum neposkytuje spolehlivé výsledky,

- b) nejnižší bod koncentrace na kalibrační křivce, který vykazuje přijatelnou ($\leq 30\%$) a stálou (měřeno alespoň na začátku a na konci analytické série vzorků) odchylku od průměrného relativního odezvového faktoru vypočteného pro všechny body na kalibrační křivce v každé sérii vzorků ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2002/657/ES ze dne 14. srpna 2002, kterým se provádí směrnice Rady 96/23/ES, pokud jde o provádění analytických metod a interpretaci výsledků (Úř. věst. L 221, 17.8.2002, s. 8).

⁽²⁾ Bioanalytické metody nejsou specifické pro kongenery zahrnuté v systému TEF. V extraktu vzorku mohou být přítomny jiné strukturálně příbuzné AhR-aktivní sloučeniny, které přispívají k celkové reakci. Proto výsledky biologické zkoušky nelze považovat za odhad, ale spíše za orientační úroveň TEQ ve vzorku.

⁽³⁾ Mez kvantifikace se vypočte z nejnižšího bodu koncentrace s přihlédnutím k výtěžnosti vnitřních standardů a k množství vzorku.

- 1.8. „*Horním odhadem*“ se rozumí koncept, který vyžaduje pro příspěvek každého nekvantifikovaného kongeneru použití hodnoty meze kvantifikace.
- 1.9. „*Dolním odhadem*“ se rozumí koncept, který vyžaduje pro příspěvek každého nekvantifikovaného kongeneru použití nulové hodnoty.
- 1.10. „*Středním odhadem*“ se rozumí koncept, který vyžaduje pro výpočet příspěvku každého nekvantifikovaného kongeneru použití poloviny hodnoty meze kvantifikace.
- 1.11. „*Šarží*“ se rozumí identifikovatelné množství potravinové komodity dodané ve stejném okamžiku, u něž příslušný pracovník zjistil jednotné vlastnosti, jako je původ, druh, typ obalu, balírna, zasílatel nebo označení. U ryb a produktů rybolovu musí být srovnatelná také velikost ryb. I v případě, že velikost a/nebo hmotnost ryb nejsou v rámci zásilky srovnatelné, lze zásilku považovat za šarží, musí se však použít specifický postup odběru vzorků.
- 1.12. „*Částí šarže*“ se rozumí určitá část velké šarže vyčleněná k tomu, aby z ní byl proveden odběr vzorků. Každá část šarže musí být fyzicky samostatná a identifikovatelná.
- 1.13. „*Dílčím vzorkem*“ se rozumí množství materiálu odebrané z jednoho místa šarže nebo části šarže.
- 1.14. „*Souhrnným vzorkem*“ se rozumí souhrn všech dílčích vzorků odebraných ze šarže nebo části šarže.
- 1.15. „*Laboratorní vzorek*“: reprezentativní část nebo množství souhrnného vzorku určené pro laboratoř.

II. POUŽITÉ ZKRATKY

BEQ	Bioanalytické ekvivalenty
GC	Plynová chromatografie
HRMS	Hmotnostní spektrometrie s vysokým rozlišením
LRMS	Hmotnostní spektrometrie s nízkým rozlišením
MS/MS	Tandemová hmotnostní spektrometrie
PCB	Polychlorované bifenylly
PCDD	Polychlorované dibenzo-p-dioxiny
PCDF	Polychlorované dibenzofurany
QC	Kontrola kvality
REP	Relativní účinnost
TEF	Toxický ekvivalenční faktor
TEQ	Toxické ekvivalenty
TCDD	Tetrachlordibenzodioxin
U	Rozšířená nejistota měření

PŘÍLOHA II

METODY ODBĚRU VZORKŮ PRO ÚŘEDNÍ KONTROLU OBSAHU DIOXINŮ (PCDD/PCDF), PCB S DIOXINOVÝM EFEKTEM A PCB BEZ DIOXINOVÉHO EFEKTU V NĚKTERÝCH POTRAVINÁCH

I. OBLAST PŮSOBNOSTI

Vzorky určené pro úřední kontrolu obsahu dioxinů (PCDD/PCDF), PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu, dále označovaných jako dioxiny a PCB, v potravinách musí být odebírány pomocí metod popsanych v této příloze. Takto získané souhrnné vzorky se považují za reprezentativní pro šarže nebo části šarží, z nichž byly odebrány. Dodržení maximálních limitů stanovených v nařízení Komise (ES) č. 1881/2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách, se posuzuje na základě hodnot zjištěných v laboratorních vzorcích.

II. OBECNÁ USTANOVENÍ

1. Personál

Odběr vzorků provádí oprávněná osoba určená členským státem.

2. Materiál, který má být odebrán

Každá šarže nebo část šarže, která má být zkoumána, se vzorkuje samostatně.

3. Předběžná opatření

Při odběru vzorků a při přípravě vzorků se provedou předběžná opatření s cílem zamezit jakýmkoliv změnám, které by mohly ovlivnit obsah dioxinů a PCB, nepříznivě ovlivnit stanovení na základě analýzy nebo znehodnotit reprezentativnost souhrnných vzorků.

4. Dílčí vzorky

Dílčí vzorky se odeberou pokud možno z různých míst celé šarže nebo části šarže. Odchylky od tohoto postupu se zaznamenají v protokolu podle odstavce II.8 této přílohy.

5. Příprava souhrnného vzorku

Souhrnný vzorek se připraví kombinací dílčích vzorků. Jeho hmotnost musí být nejméně 1 kg, pokud to není nepraktické, například odebírá-li se vzorek z jediného balení nebo pokud jde o výrobek velké obchodní hodnoty.

6. Duplicitní vzorky

Duplicitní vzorky pro zkoušení pro účely vymáhání předpisů, obhajoby nebo rozhodčího řízení se odeberou z homogenizovaného souhrnného vzorku, pokud tento postup není v rozporu s předpisy členských států týkajícími se práv provozovatele potravinářského podniku. Laboratorní vzorky pro účely vymáhání předpisů musí mít velikost dostatečnou alespoň pro provedení opakované analýzy.

7. Balení a přeprava vzorků

Každý vzorek se uloží do čisté nádoby z inertního materiálu, která poskytuje dostatečnou ochranu před kontaminací, ztrátou analytu adsorpcí na vnitřních stěnách nádoby a před poškozením při přepravě. Musí být přijata všechna nezbytná opatření s cílem zamezit změně složení vzorku, ke které může dojít při přepravě nebo skladování.

8. Uzavření a označení vzorků

Každý vzorek odebraný k úředním účelům se uzavře na místě odběru a označí se podle pravidel členských států.

Z každého odběru vzorků se vystaví protokol umožňující jednoznačnou identifikaci šarže, v němž se uvede den a místo odběru vzorků a jakékoli další údaje, které mohou být pro osobu provádějící analýzu užitečné.

III. PLÁN ODBĚRU VZORKŮ

Použitá metoda odběru vzorků musí zaručit, že je souhrnný vzorek reprezentativní pro šarži (část šarže), která má být kontrolována.

1. Rozdělení šarží na části

Velké šarže se rozdělí na části za podmínky, že části šarže lze fyzicky oddělit. Na produkty, s nimiž se obchoduje ve velkých volně ložených zásilkách (např. rostlinné oleje), se vztahuje tabulka 1. Na ostatní produkty se vztahuje tabulka 2. Vzhledem k tomu, že hmotnost šarže není vždy přesným násobkem hmotnosti částí šarže, může hmotnost částí šarže překročit uvedenou hmotnost nejvýše o 20 %.

Tabulka 1

Rozdělení šarží na části u produktů, s nimiž se obchoduje ve volně ložených zásilkách

Hmotnost šarže (v tunách)	Hmotnost nebo počet částí šarže
≥ 1 500	500 tun
> 300 a < 1 500	3 části šarže
≥ 50 a ≤ 300	100 tun
< 50	–

Tabulka 2

Rozdělení šarží na části u ostatních produktů

Hmotnost šarže (v tunách)	Hmotnost nebo počet částí šarže
≥ 15	15–30 tun
< 15	–

2. Počet dílčích vzorků

Hmotnost souhrnného vzorku, který vznikne sdružením všech dílčích vzorků, musí být alespoň 1 kg (viz odstavec II.5 této přílohy).

Minimální počet dílčích vzorků, které mají být odebrány z šarže nebo z části šarže, je uveden v tabulkách č. 3 a 4

V případě volně ložených balení kapalných produktů musí být šarže nebo část šarže těsně před odebráním vzorku manuálně nebo mechanicky důkladně promíchány, pokud je to možné a pokud tím není ovlivněna jakost produktu. V tomto případě lze předpokládat rovnoměrné rozložení kontaminujících látek v dané šarži nebo její části. Proto stačí z každé šarže nebo její části odebrat tři dílčí vzorky, které budou tvořit souhrnný vzorek.

Dílčí vzorky musí mít podobnou hmotnost. Hmotnost dílčího vzorku musí být alespoň 100 gramů.

Odchyly od tohoto postupu musí být zaznamenány v protokolu podle odstavce II.8 této přílohy. V souladu s ustanoveními rozhodnutí 97/747/ES, kterým se stanoví rozsah a četnost odběru vzorků podle směrnice 96/23/ES o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech, tvoří souhrnný vzorek u slepičích vajec alespoň 12 vajec (pro šarže nebalených vajec i pro šarže sestávající z jednotlivých balení se použijí tabulky č. 3 a 4).

Tabulka 3

Minimální počet dílčích vzorků, které musí být odebrány ze šarže nebo z části šarže

Hmotnost nebo objem šarže/části šarže (v kg nebo v litrech)	Minimální počet dílčích vzorků, které musí být odebrány
< 50	3
50 až 500	5
> 500	10

Sestává-li šarže nebo její část z jednotlivých balení nebo jednotek, je počet balení nebo jednotek, které musí být odebrány za účelem vytvoření souhrnného vzorku, uveden v tabulce 4.

Tabulka 4

Počet balení nebo jednotek (dílků vzorků), které musí být odebrány za účelem vytvoření souhrnného vzorku, sestává-li šarže nebo její část z jednotlivých balení nebo jednotek

Počet balení nebo jednotek v šarži/části šarže	Počet balení nebo jednotek, které musí být odebrány
1 až 25	alespoň 1 balení nebo jednotka
26 až 100	přibližně 5 %, alespoň 2 balení nebo jednotky
> 100	přibližně 5 %, nejvýše 10 balení nebo jednotek

3. Zvláštní ustanovení pro odběr vzorků z šarží sestávajících z celých ryb srovnatelné velikosti a hmotnosti

Ryby jsou z hlediska velikosti a hmotnosti považovány za srovnatelné, pokud rozdíl ve velikosti a hmotnosti nepřesahuje přibližně 50 %.

Počet dílků vzorků, které musí být odebrány z šarže, je stanoven v tabulce č. 3. Hmotnost souhrnného vzorku, který vznikne sdružením všech dílků vzorků, musí být alespoň 1 kg (viz odstavec II.5.).

- Pokud vzorkovaná šarže obsahuje malé ryby (jednotlivé ryby o hmotnosti < přibližně 1 kg), odebírá se jako dílek vzorek k vytvoření souhrnného vzorku celá ryba. Pokud je hmotnost takto vytvořeného souhrnného vzorku větší než 3 kg, může dílek vzorek sestávat ze středních částí ryb tvořících souhrnný vzorek, přičemž každá tato část má hmotnost alespoň 100 g. Celá část, na niž se vztahuje maximální limit, se použije k homogenizaci vzorku.

Střední část ryby je část, v níž je těžiště. To se zpravidla nachází v hřbetní ploutvi (pokud ryba takovou ploutev má) nebo v polovině mezi žaberním a řitním otvorem.

- Pokud vzorkovaná šarže obsahuje větší ryby (jednotlivé ryby o hmotnosti větší než přibližně 1 kg), tvoří dílek vzorek střední část ryby. Hmotnost každého dílků vzorku je alespoň 100 gramů.

U ryb s průměrnou velikostí (přibližně 1-6 kg) se dílek vzorek odebírá jako řez od páteře k břichu ve střední části ryby.

U velmi velkých ryb (tj. > přibližně 6 kg) se dílek vzorek odebírá ze svaloviny na pravé straně (pohled zřepředu) hřbetu a boku ve střední části ryby. Pokud by odebrání takového kusu ze střední části způsobilo významnou hospodářskou škodu, lze za dostatečné považovat odebrání alespoň tří dílků vzorků o hmotnosti každého alespoň 350 gramů, bez ohledu na velikost šarže, nebo lze případně odebrat rovnocennou část svaloviny z blízkosti ocasu a svaloviny z blízkosti hlavy z téže ryby, což představuje dílek vzorek, jenž je reprezentativní z hlediska množství dioxinů v celé rybě.

4. Odebírání vzorků z šarží ryb sestávajících z celých ryb různé velikosti a/nebo hmotnosti

- Pokud jde o strukturu vzorku, použijí se ustanovení odstavce III.3.
- Pokud převládá určitá třída/kategorie velikosti nebo hmotnosti (přibližně 80 % nebo větší podíl šarže), odebere se vzorek z ryb s převládající velikostí nebo hmotností. Takový vzorek se považuje za reprezentativní pro celou šarži.
- Pokud žádná konkrétní třída/kategorie velikosti nebo hmotnosti nepřevládá, musí se zajistit, aby ryby vybrané do vzorku byly pro danou šarži reprezentativní. Zvláštní pokyny pro takové případy jsou stanoveny v „Pokynech pro odběr vzorků z celých ryb různé velikosti a/nebo hmotnosti“⁽¹⁾.

5. Odběr vzorků v maloobchodním prodeji

Odběr vzorků potravin v maloobchodním prodeji se provádí pokud možno podle ustanovení o odběru vzorků uvedených v odstavci III.2 této přílohy.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

Pokud to není možné, lze použít náhradní metodu odběru vzorků v maloobchodním prodeji, pokud tato metoda zaručuje, že je daná šarže nebo její část dostatečně reprezentativní.

IV. SOULAD ŠARŽE NEBO ČÁSTI ŠARŽE S PŘÍSLUŠNOU SPECIFIKACÍ

1. Pokud jde o PCB bez dioxinového efektu

Šarže se přijme jako vyhovující, pokud výsledek analýzy nepřekračuje příslušný maximální limit pro PCB bez dioxinového efektu stanovený v nařízení (ES) č. 1881/2006 při zohlednění nejistoty měření.

Šarže nevyhovuje maximálnímu limitu stanovenému v nařízení (ES) č. 1881/2006, pokud horní odhad výsledku analýzy potvrzený opakovanou analýzou (*) při zohlednění nejistoty měření takřka nepochybně překračuje maximální limit. K ověření souladu se použije střední hodnota obou výsledků s přihlédnutím k nejistotě měření.

Nejistotu měření lze zohlednit jedním z těchto způsobů:

- započtením rozšířené nejistoty při použití faktoru pokrytí 2, který odpovídá hladině spolehlivosti asi 95 %. Šarže nebo její část se považují za nevyhovující, pokud naměřená hodnota, od níž se odečte U, překračuje stanovenou nejvyšší přípustnou hodnotu.
- stanovením rozhodovací meze (CCa) podle ustanovení rozhodnutí Komise 2002/657/ES (bod 3.1.2.5 přílohy I uvedeného rozhodnutí — pro látky, pro něž je stanovena nejvyšší přípustná hodnota). Šarže nebo její část se považuje za nevyhovující, pokud se naměřená hodnota rovná CCa, nebo je vyšší.

Uvedená pravidla se použijí pro analytické výsledky získané u vzorků pro úřední kontrolu. V případě analýzy za účelem obhajoby nebo rozhodčího řízení se použijí vnitrostátní předpisy.

2. Pokud jde o dioxiny (PCDD/PCDF) a PCB s dioxinovým efektem

Šarže se přijme jako vyhovující, pokud výsledek jedné analýzy

- provedené screeningovou metodou s mírou falešně vyhovujících vzorků nižší než 5 % naznačuje, že hladina nepřekračuje příslušný maximální limit pro PCDD/PCDF a pro sumu PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem stanovené v nařízení (ES) č. 1881/2006;
- provedené konfirmační metodou nepřekročí příslušný maximální limit pro PCDD/PCDF a pro sumu PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem stanovené v nařízení (ES) č. 1881/2006, při zohlednění nejistoty měření.

U screeningových zkoušek se pro rozhodnutí o souladu s příslušnými maximálními limity stanovenými buď pro PCDD/PCDF nebo pro sumu PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem stanoví mezní hodnoty.

Šarže nevyhovuje maximálnímu limitu stanovenému v nařízení (ES) č. 1881/2006, pokud horní odhad výsledku analýzy získaný konfirmační metodou a potvrzený opakovanou analýzou (**) při zohlednění nejistoty měření takřka nepochybně překračuje maximální limit. K ověření souladu se použije střední hodnota obou výsledků s přihlédnutím k nejistotě měření.

Nejistotu měření lze zohlednit jedním z těchto způsobů:

- započítáním rozšířené nejistoty při použití faktoru pokrytí 2, který odpovídá hladině spolehlivosti asi 95 %. Šarže nebo její část se považují za nevyhovující, pokud měřená hodnota, od níž se odečte U, překračuje stanovenou nejvyšší přípustnou hodnotu. V případě samostatného stanovení PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem se pro odhad rozšířené nejistoty měření sumy PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem musí použít součet odhadované rozšířené nejistoty měření samostatných analytických výsledků u PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem,
- stanovením rozhodovací meze (CCa) podle ustanovení rozhodnutí 2002/657/ES (bod 3.1.2.5 přílohy I uvedeného rozhodnutí — pro látky, pro něž je stanovena nejvyšší přípustná hodnota). Šarže nebo její část se považují za nevyhovující, pokud je naměřená hodnota rovna stanovené rozhodovací mezi CCa nebo je vyšší.

Uvedená pravidla se použijí pro analytické výsledky vzorků pro úřední kontrolu. V případě analýzy za účelem obhajoby nebo rozhodčího řízení se použijí vnitrostátní předpisy.

(*) Opakovaná analýza je nutná, pokud výsledek prvního stanovení při použití konfirmačních metod s použitím vnitřního standardu značeného izotopem ^{13}C pro příslušné analyty není vyhovující. Opakovaná analýza je nutná k vyloučení možnosti vnitřní křížové kontaminace nebo náhodného promíchání vzorků. Je-li analýza prováděna v rámci kontaminační aféry, lze od konfirmace opakovanou analýzou upustit, pokud lze zpětně vysledovat spojitost vzorků vybraných pro analýzu s danou kontaminační aférou a zjištěná hodnota výrazně přesahuje maximální limit.

(**) Totožné vysvětlení a požadavky na provedení opakované analýzy pro kontrolu akčních limitů jako v poznámce pod čarou (*) pro maximální limity.

V. PŘEKROČENÍ AKČNÍCH LIMITŮ

Akční limity slouží jako nástroj pro výběr vzorků v případech, kdy je žádoucí zjistit zdroj kontaminace a přijmout opatření pro jeho omezení nebo odstranění. Screeningové metody stanoví vhodné mezní hodnoty pro výběr těchto vzorků. V případě, kdy je zjištění zdroje a omezení nebo odstranění kontaminace velmi náročné, může být účelné potvrdit překročení akčního limitu opakovanou analýzou s použitím konfirmační metody s přihlédnutím k nejistotě měření (**).

PŘÍLOHA III

PŘÍPRAVA VZORKŮ A POŽADAVKY NA ANALYTICKÉ METODY POUŽÍVANÉ PŘI KONTROLE OBSAHU DIOXINŮ (PCDD/PCDF) A PCB S DIOXINOVÝM EFEKTEM V NĚKTERÝCH POTRAVINÁCH**1. OBLAST POUŽITÍ**

Požadavky stanovené v této příloze se vztahují na analýzu potravin pro úřední kontrolu obsahu polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů substituovaných v polohách 2,3,7,8 a polychlorovaných dibenzofuranů (PCDD/PCDF) a polychlorovaných bifenylů s dioxinovým efektem (PCB s dioxinovým efektem) a pro další regulativní účely.

Sledování přítomnosti PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem v potravinách může být provedeno dvěma různými druhy analytických metod:

a) Screeningové metody

Cílem screeningových metod je identifikovat vzorky s obsahem PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem převyšujícím maximální nebo akční limity. Screeningové metody by měly umožňovat nákladově efektivní analýzu velkého množství vzorků, čímž se zvyšuje možnost zjistit nové případy vysoké expozice a ohrožení zdraví spotřebitelů. Cílem jejich použití je zabránit falešně vyhovujícím výsledkům. Tyto metody mohou zahrnovat bioanalytické metody a metody GC/MS.

Screeningové metody porovnávají výsledek analýzy s mezní hodnotou a umožňují jednoznačné rozhodnutí (ano/ne) o případném překročení maximálního nebo akčního limitu. Koncentrace PCDD/PCDF a suma PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem ve vzorcích, u nichž existuje podezření, že jsou nevyhovující, pokud jde o maximální limit, musí být stanovena/potvrzena konfirmační metodou.

Screeningové metody navíc mohou udávat orientační obsah PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem přítomných ve vzorku. V případě použití bioanalytických screeningových metod se výsledek vyjadřuje jako bioanalytické ekvivalenty (BEQ), zatímco v případě použití fyzikálně-chemických metod GC-MS je vyjádřen jako toxické ekvivalenty (TEQ). Numericky vyjádřené výsledky screeningových metod jsou vhodné pro prokázání souladu nebo podezření na nedodržení nebo překročení akčních limitů a udávají rozmezí úrovní v případě následné zkoušky pomocí konfirmačních metod. Nejsou vhodné pro účely, jako je odhad úrovní pozadí, odhad příjmu, sledování vývoje úrovní v čase nebo přehodnocení akčních a maximálních limitů.

b) Konfirmační metody

Konfirmační metody umožňují jednoznačnou identifikaci a kvantifikaci PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem přítomných ve vzorku a poskytují úplné informace o bázi kongeneru. Tyto metody proto umožňují kontrolu maximálních a akčních limitů, včetně konfirmace výsledků získaných pomocí screeningových metod. Výsledky mohou být navíc dále využity pro účely, jako je stanovení nízkých úrovní pozadí při sledování potravin, sledování vývoje v čase, posouzení expozice populace a vytvoření databáze za účelem případného přehodnocení akčních a maximálních limitů. Rovněž jsou významné pro stanovení zastoupení kongenerů za účelem zjištění zdroje možné kontaminace. Tyto metody využívají GC-HRMS. Pro konfirmaci souladu či nesouladu s maximálním limitem lze použít také GC-MS/MS.

2. SOUVISLOSTI

Pro výpočet koncentrací toxických ekvivalentů (TEQ) se koncentrace jednotlivých látek v daném vzorku vynásobí jejich příslušnými toxickými ekvivalenčními faktory (TEF), které jsou stanoveny Světovou zdravotnickou organizací a jsou uvedeny v dodatku k této příloze, sečtou se a výsledný součet je celkovou koncentrací sloučenin s dioxinovým efektem vyjádřenou v toxických ekvivalentech (TEQ).

Screeningové a konfirmační metody mohou být použity pouze pro kontrolu určité matrice, pokud jsou tyto metody dostatečně citlivé, aby spolehlivě zjistily hladiny na úrovni maximálního nebo akčního limitu.

3. POŽADAVKY NA ZABEZPEČENÍ KVALITY

— Na každém stupni odběru vzorků a analýzy se musí přijmout opatření k zamezení křížové kontaminaci.

— Vzorky musí být uchovávány a přepravovány ve skleněných, hliníkových, polypropylenových nebo polyethylenových nádobách vhodných pro skladování bez jakéhokoli vlivu na úroveň PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem ve vzorcích. Z nádoby na vzorky musí být odstraněny stopy papírového prachu.

- Vzorky musí být uchovávány a přepravovány tak, aby byla zachována integrita vzorku potravin.
- Pokud je to relevantní, jednotlivé laboratorní vzorky se jemně rozemelou a důkladně promísí postupem, u něž je prokázáno, že se jím dosáhne úplné homogenizace (např. rozemletím a proséváním přes síto s průměrem ok 1 mm); je-li vlhkost vzorků příliš vysoká, musí se vzorky před rozemletím sušit.
- Je vždy důležité zkontrolovat činidla, pomůcky ze skla a vybavení z hlediska možného vlivu na výsledky založené na TEQ nebo BEQ.
- Proveďte se slepá analýza, při níž se provede celý analytický postup bez vzorku.
- U bioanalytických metod je velmi důležité, aby u veškerých pomůcek ze skla a rozpouštědel použitých při analýze bylo zkouškou potvrzeno, že jsou prosty sloučenin, které mohou bránit zjištění cílových sloučenin v pracovním rozsahu. Skleněné pomůcky se vypláchnou rozpouštědly nebo/a zahřejí na teploty vhodné pro odstranění stop PCDD/PCDF, sloučenin s dioxinovým efektem a interferujících sloučenin z jejich povrchu.
- Množství vzorku použité pro extrakci musí být dostatečné, aby byly splněny požadavky s ohledem na dostatečně nízký pracovní rozsah včetně koncentrací maximálních nebo akčních limitů.
- Specifické postupy přípravy vzorku použité pro zkoumané produkty musí splňovat mezinárodně uznávané metodiky.
- Z ryb se musí odstranit kůže, vzhledem k tomu že maximální limit se vztahuje na svalovinu bez kůže. Je však nutné, aby všechna zbylá svalovina a tuková tkáň na vnitřní straně kůže byly z kůže pečlivě a úplně seškrabány a přidány k analyzovanému vzorku.

4. POŽADAVKY NA LABORATOŘE

- V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾ musí být laboratoře akreditovány uznaným subjektem působícím v souladu s ISO Guide 58, aby bylo zaručeno, že uplatňují postupy zajištění kvality při zkouškách. Laboratoře musí být akreditovány podle normy EN ISO/IEC 17025.
- Odbornost laboratoře prokazuje soustavná úspěšná účast v mezilaboratorních studiích týkajících se stanovení PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem v příslušných matricích potravin a koncentračních rozpětích.
- Laboratoře, které pro rutinní kontrolu vzorků používají screeningové metody, by měly úzce spolupracovat s laboratořemi používajícími konfirmační metodu, za účelem jednak kontroly kvality, jednak konfirmace výsledku analýzy podezřelých vzorků.

5. ZÁKLADNÍ POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT ANALYTICKÝ POSTUP U DIOXINŮ (PCDD/PCDF) A PCB S DIOXINOVÝM EFEKTEM

5.1. Nízký pracovní rozsah a meze kvantifikace

- V případě PCDD/PCDF musí být zjistitelné množství z důvodu extrémní toxicity některých těchto sloučenin na horní úrovni femtogramů (10^{-15} g). V případě většiny kongenerů PCB je dostatečná již mez kvantifikace na úrovni nanogramů (10^{-9} g). Pro měření toxičtějších kongenerů PCB s dioxinovým efektem (zejména non-orto substituovaných kongenerů) však musí nejspodnější část pracovního rozsahu dosahovat nízkých úrovní pikogramů (10^{-12} g).

5.2. Vysoká selektivita (specifičnost)

- Je třeba rozlišit PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem a řadu jiných sloučenin, které se extrahují společně s těmito látkami, mohou rušit při jejich stanovování a jsou přítomny v koncentracích až o několik řádů vyšších než koncentrace sledovaných analytů. U metod založených na plynové chromatografii/hmotnostní spektrometrii (GC-MS) je nezbytné rozlišení mezi různými kongenery, např. mezi toxickými kongenery (např. sedmnácti PCCC/PCDF substituovanými v polohách 2,3,7,8 a dvanácti PCB s dioxinovým efektem) a ostatními kongenery.
- Bioanalytické metody musí být schopny detekovat cílové sloučeniny jako sumu PCDD/PCDF a/nebo PCB s dioxinovým efektem. Přechištění vzorku se zaměří na odstranění sloučenin způsobujících falešně nevyhovující výsledky nebo sloučenin, které mohou způsobovat snížení odezvy vedoucí k falešně vyhovujícím výsledkům.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

5.3. Vysoká správnost (pravdivost a přesnost, zjevná výtěžnost biologické zkoušky)

- U metod GC-MS musí stanovení poskytovat správný odhad skutečné koncentrace ve vzorku. Vysoká správnost (správnost měření: stupeň shody mezi výsledkem měření a skutečnou nebo přidělenou hodnotou) je nezbytná k tomu, aby nedošlo k zamítnutí výsledku analýzy vzorku na základě malé spolehlivosti stanovené úrovně TEQ. Správnost je vyjádřena *pravdivostí* (rozdílem mezi střední naměřenou hodnotou analytu v certifikovaném materiálu a jeho certifikovanou hodnotou, vyjádřeným v procentech této hodnoty) a *přesností* (RSD_R je relativní směrodatná odchylka vypočtená z výsledků získaných za podmínek reprodukovatelnosti).
- Pro bioanalytické metody se určí zjevná výtěžnost biologické zkoušky.

5.4. Validace v rozsahu maximálního limitu a obecná opatření pro kontrolu kvality

- Laboratoře musí prokázat spolehlivost metody v rozsahu kolem maximálního limitu, např. v polovině, jednonásobku nebo dvojnásobku maximálního limitu, a to s přijatelným variačním koeficientem pro opakovanou zkoušku, a sice během validace a/nebo během rutinní zkoušky.
- Jako opatření v rámci vnitřní kontroly kvality se provádějí pravidelná slepá kontrolní stanovení a stanovení s obohacenými vzorky nebo analýzy kontrolních vzorků (nejlépe certifikovaného referenčního materiálu, je-li k dispozici). Ze slepých kontrolních stanovení, stanovení s obohacenými vzorky nebo analýz kontrolních vzorků se vyhotoví a ověří grafy kontroly kvality, aby bylo zajištěno, že analytická výkonnost je v souladu s požadavky.

5.5. Mez kvantifikace

- Pro bioanalytické screeningové metody není stanovení meze kvantifikace nezbytné, příslušná metoda však musí prokázat, že umožňuje rozlišení mezi hodnotou slepého stanovení a mezní hodnotou. Při poskytování úrovně BEQ se stanoví oznamovací mez pro vzorky s odezvou nižší než tato mez. Musí být prokázáno, že se oznamovací mez liší od slepých vzorků odrážejících celý pracovní postup nejméně trojnásobně, s odezvou nižší než pracovní rozsah. Vypočte se proto ze vzorků obsahujících cílové sloučeniny přibližně v požadované minimální úrovni, a nikoli z poměru signál–šum nebo ze slepé zkoušky.
- Mez kvantifikace u konfirmačních metod činí přibližně jednu pětinu maximálního limitu.

5.6. Analytická kritéria

- Pro spolehlivé výsledky konfirmačních nebo screeningových metod musí být v rozsahu maximálního nebo akčního limitu splněna následující kritéria pro hodnotu TEQ a BEQ, ať už je určena jako celkový TEQ (jako suma PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem), nebo samostatně pro PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem.

	Screening pomocí bioanalytických nebo fyzikálně-chemických metod	Konfirmační metody
Míra falešně vyhovujících výsledků (*)	< 5 %	
Pravdivost		– 20 % až + 20 %
Opakovatelnost (RSD_r)	< 20 %	
Vnitrolaboratorní reprodukovatelnost (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

(*) S ohledem na maximální limity.

5.7. Zvláštní požadavky na screeningové metody

- Pro screening mohou být použity jak metody GC-MS, tak bioanalytické metody. V případě metod GC-MS platí požadavky uvedené v odstavci 6 této přílohy. Pro buněčné bioanalytické metody jsou zvláštní požadavky stanoveny v odstavci 7 této přílohy.
- Laboratoře, které pro rutinní kontrolu vzorků používají screeningové metody, by měly úzce spolupracovat s laboratořemi používajícími konfirmační metodu.

- Během rutinních analýz je nutné ověřovat výkonnost příslušné screeningové metody, a to kontrolou analytické kvality a průběžnou validací metody. Musí být zaveden stálý program kontroly vyhovujících výsledků.
- Kontrola možného potlačení buněčné odezvy a cytotoxicity

20 % extraktů vzorků se změní při rutinním screeningu bez přidání a s přidáním 2,3,7,8-TCDD v množství odpovídajícím maximálnímu nebo akčnímu limitu, aby se zjistilo, zda odezva není potlačována interferujícími látkami přítomnými v extraktu vzorku. Naměřená koncentrace u obohaceného vzorku se porovná se součtem koncentrace neobohaceného extraktu a koncentrace obohacující látky. Pokud je tato naměřená koncentrace o více než 25 % nižší než vypočtená (souhrnná) koncentrace, svědčí to o tom, že možná dochází k potlačení odezvy, a dotčený vzorek musí být podroben konfirmační analýze. Výsledky musí být zaznamenány v grafech kontroly kvality.

- Kontrola kvality u vyhovujících vzorků

Potvrzeno musí být přibližně 2 až 10 % vyhovujících vzorků, v závislosti na matici vzorků a zkušenostech laboratoře.

- Určení míry falešně vyhovujících vzorků na základě údajů z kontroly kvality

Určí se míra falešně vyhovujících výsledků na základě screeningu nižších a vyšších než maximální nebo akční limit. Skutečný podíl falešně vyhovujících výsledků musí být nižší než 5 %.

Poté, co je k dispozici nejméně 20 potvrzených výsledků z kontroly kvality vyhovujících vzorků na matici/maticovou skupinu, vyvodí se z těchto výsledků závěry ohledně míry falešně vyhovujících výsledků. Do minimálního počtu 20 výsledků pro hodnocení míry falešně vyhovujících výsledků se mohou zahrnout i výsledky ze vzorků analyzovaných pomocí okružních rozborů nebo při kontaminačních aférách, které pokrývají rozpětí koncentrace až např. do dvojnásobku maximálního limitu. Vzorky musí zahrnovat nejčastější zastoupení kongenerů, která představují různé zdroje.

Ačkoli se mají screeningové testy přednostně zaměřit na zjištění vzorků přesahujících akční limit, je kritériem pro stanovení míry falešně vyhovujících vzorků maximální limit, s přihlédnutím k nejistotě měření konfirmační metody.

- Případné nevyhovující výsledky ze screeningu musí být vždy ověřeny úplnou opakovanou analýzou původního vzorku pomocí konfirmační metody. Tyto vzorky mohou být také použity pro vyhodnocení podílu falešně nevyhovujících výsledků. U screeningových metod je mírou „falešně nevyhovujících výsledků“ podíl výsledků, které konfirmační analýza potvrdí jako vyhovující, zatímco při předchozím screeningu bylo vysloveno podezření, že je vzorek nevyhovující. Hodnocení výhodnosti použití screeningové metody však musí vycházet z porovnání falešně nevyhovujících vzorků a celkového počtu kontrolovaných vzorků. Tento poměr musí být dostatečně nízký, aby bylo možné považovat používání příslušného screeningového nástroje za výhodné.
- Bioanalytické metody musí alespoň při validačních podmínkách poskytovat platné údaje o úrovni TEQ, vypočtené a vyjádřené jako BEQ.
- Pro bioanalytické metody prováděné za podmínek opakovatelnosti je vnitrolaboratorní RSD_f obvykle menší než reprodukovatelnost RSD_R .

6. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT METODY GC-MS, ABY VYHOVOVALY PRO ÚČELY SCREENINGU NEBO KONFIRMACE

6.1. **Přijatelné rozdíly mezi horním odhadem a dolním odhadem hladin WHO-TEQ**

- Rozdíl mezi horním odhadem a dolním odhadem nesmí překročit 20 %, aby bylo potvrzeno překročení maximálního nebo v případě potřeby akčního limitu.

6.2. **Kontrola výtěžnosti**

- Vnitřní standardy 2,3,7,8-chlor-substituovaných PCDD/PCDF značené isotopem ^{13}C a standardy PCB s dioxinovým efektem značené isotopem ^{13}C musí být přidány na samém začátku analýzy, např. před extrakcí, aby bylo možné validovat analytický postup. Alespoň jeden kongener musí být přidán pro každou z tetra až okta-chlorovaných homologických skupin PCDD/PCDF a alespoň jeden kongener pro každou z homologických skupin PCB s dioxinovým efektem (nebo alespoň jeden kongener pro každou skupinu vybraných iontů při použití hmotnostní spektrometrie v režimu registrace vybraných iontů použitou pro sledování PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem). V případě konfirmačních metod se použije všech 17 vnitřních standardů 2,3,7,8-substituovaných PCDD/PCDF značených pomocí ^{13}C a všech 12 vnitřních standardů PCB s dioxinovým efektem značených pomocí ^{13}C .

- Relativní odezvové faktory se s pomocí vhodných kalibračních roztoků stanoví také pro kongenery, pro něž nebyly přidány sloučeniny značené pomocí ¹³C.
- U potravin rostlinného původu a potravin živočišného původu s obsahem tuku nižším než 10 % je přidání vnitřních standardů povinné před extrakcí. U potravin živočišného původu s obsahem tuku vyšším než 10 % lze vnitřní standardy přidat buď před extrakcí tuku, nebo po ní. Vhodným způsobem se validuje účinnost extrakce, a to v závislosti na fázi, ve které se přidávají vnitřní standardy, a podle toho, zda se vydávané výsledky vztahují na výrobek nebo na tuk ve výrobku obsažený.
- Před analýzou metodou GC-MS musí být přidány 1 nebo 2 obohacené standardy (recovery standardy) pro stanovení výtěžnosti.
- Kontrola výtěžnosti je nezbytná. U konfirmačních metod se výtěžnost jednotlivých vnitřních standardů musí pohybovat v rozmezí 60 až 120 %. Nižší nebo vyšší hodnota výtěžnosti u jednotlivých kongenerů, zejména některých hepta- a okta-chlorovaných dibenzo-p-dioxinů a dibenzofuranů, je přípustná pod podmínkou, že jejich příspěvek k hodnotě TEQ nepřesáhne 10 % celkové hodnoty TEQ (na základě součtu PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem). Hodnota výtěžnosti u screeningových metod GC-MS se musí pohybovat v rozmezí 30 a 140 %.

6.3. Odstranění interferujících látek

- Oddělení PCDD/PCDF od interferujících chlorovaných sloučenin, jako jsou PCB bez dioxinového efektu a chlorované difenylethery, se provede vhodnými chromatografickými technikami (nejlépe na florisilové, aluminové a/nebo uhlíkové koloně).
- Oddělení isomerů pomocí plynové chromatografie musí být dostatečné (< 25 % překryvu mezi píky 1,2,3,4,7,8-HxCDF a 1,2,3,6,7,8-HxCDF).

6.4. Kalibrace pomocí standardní křivky

- Rozsah kalibrační křivky musí pokrývat odpovídající rozpětí maximálních nebo akčních limitů.

6.5. Zvláštní kritéria pro konfirmační metody

- Pro GC-HRMS:

V případě HRMS musí být rozlišení vyšší nebo rovno 10 000 v celém rozsahu hmotností při 10 % sedle.

Splnění dalších identifikačních a konfirmačních kritérií popsaných v mezinárodně uznávaných normách, jako je například norma EN 16215:2012 (Krmiva – stanovení dioxinů a PCB s dioxinovým efektem pomocí GC/HRMS a indikátorových PCB pomocí GC/HRMS) a/nebo v metodách EPA 1613 a 1668 ve znění pozdějších revizí.

- Pro GC-MS/MS:

Sledování alespoň 2 specifických prekurzorových iontů, každý s jedním odpovídajícím specifickým přechodovým produktovým iontem pro všechny (izotopově) značené a neznačené analyty v rozsahu analýzy.

Nejvyšší přípustná tolerance pro relativní intenzity iontů v rozmezí ± 15 % na vybrané produktové ionty ve srovnání s vypočtenými nebo naměřenými hodnotami (průměr z kalibračních standardů), za použití identických MS/MS podmínek, zejména kolizní energie a tlaku kolizního plynu, pro každý přechod analytu.

Rozlišení pro každý quadrupol se má rovnat nebo být lepší než rozlišení jednotky hmotnosti (rozlišení jednotky hmotnosti: dostatečné rozlišení pro rozdělení dvou píků jedné jednotky hmotnosti) za účelem minimalizování možné interference sledovaných analytů.

Splnění dalších kritérií popsaných v mezinárodně uznávaných normách, jako je například norma EN 16215:2012 (Krmiva – stanovení dioxinů a PCB s dioxinovým efektem pomocí GC/HRMS a indikátorových PCB pomocí GC/HRMS) a/nebo v metodách EPA 1613 a 1668 ve znění pozdějších revizí, s výjimkou povinností použití GC-HRMS.

7. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA BIOANALYTICKÉ METODY

Bioanalytické metody jsou metody založené na využití biologických principů, jako jsou buněčné testy, recepto-
rové testy nebo imunologické testy. Tato část 7 stanoví obecné požadavky na bioanalytické metody.

Screeningové metody v zásadě klasifikují vzorky jako vyhovující nebo vzorky podezřelé jako nevyhovující. Za tímto účelem se vypočtená hladina BEQ porovnává s mezní hodnotou (viz bod 7.3). Vzorky nižší než mezní hodnota se považují za vyhovující, vzorky rovnající se mezní hodnotě nebo vyšší se považují za podezřelé jako nevyhovující a je nutné provést jejich analýzu pomocí konfirmační metody. Prakticky může jako mezní hodnota sloužit množství BEQ odpovídající 2/3 maximálního obsahu za předpokladu, že taková mezní hodnota zajišťuje míru falešně vyhovujících vzorků nižší než 5 % a přijatelnou míru falešně nevyhovujících vzorků. Při různých maximálních limitech pro PCDD/PCDF a pro sumu PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem vyžaduje kontrola souladu vzorků bez frakcionace vhodné mezní hodnoty pro biologickou zkoušku pro PCDD/PCDF. Pro kontrolu vzorků překračujících akční limity je vhodnou mezní hodnotou přiměřené procento příslušného akčního limitu.

V případě některých bioanalytických metod může být navíc stanovena orientační úroveň vyjádřená v BEQ pro vzorky v pracovním rozsahu, které přesahují oznamovací mez (viz 7.1.1. a 7.1.6.).

7.1. Hodnocení odezvy

7.1.1. Obecné požadavky

- Při výpočtu koncentrace z kalibrační křivky TCDD vykáží hodnoty na spodním a horním konci křivky velký křivkový rozptyl (vysoký koeficient rozptylu – CV). Pracovní rozsah je oblast, kde je tento rozptyl menší než 15 %. Nejspodnější část pracovního rozsahu (oznamovací mez) musí být stanovena tak, aby výrazně (nejméně trojnásobně) přesahovala hodnoty slepých vzorků odrážejících celý pracovní postup. Nejhorší část pracovního rozsahu obvykle představuje hodnota EC_{70} (70 % maximální účinné koncentrace), je však nižší, pokud je CV v tomto rozpětí vyšší než 15 %. Pracovní rozsah se stanoví během validace. Mezní hodnoty (7.3) musí být uvnitř pracovního rozsahu.
- Standardní roztoky a extrakty vzorku se zkouší alespoň duplicitně. Při duplicitních zkouškách musí standardní roztok nebo kontrolní extrakt zkoušený ve 4–6 jamkách rozložených na destičce poskytnout odezvu nebo koncentraci (možné pouze v pracovním rozsahu) vycházející z $CV < 15 \%$.

7.1.2. Kalibrace

7.1.2.1. Kalibrace pomocí standardní křivky

- Za účelem výpočtu úrovně BEQ v extraktu a následně ve vzorku lze úroveň ve vzorcích odhadnout srovnáním jejich odezvy s odezvou kalibrační křivky TCDD (nebo PCB 126 nebo standardní směsi PCDD/PCDF/PCB s dioxinovým efektem).
- Kalibrační křivky musí obsahovat 8 až 12 koncentrací (alespoň duplicitních), s dostatečným počtem koncentrací ve spodní části křivky (pracovním rozsahu). Zvláštní pozornost musí být věnována kvalitě proložení kalibračních bodů křivkou v pracovním rozsahu. Hodnota R^2 sama o sobě má pouze zanedbatelný nebo žádný význam při hodnocení kvality proložení kalibračních bodů křivkou při nelineární regresi. Lepšího proložení se dosáhne minimalizací rozdílu mezi vypočtenými a zjištěnými úrovněmi v pracovním rozsahu křivky (např. minimalizací sumy druhých mocnin reziduí).
- Od odhadované úrovně v extraktu vzorku se následně odečte úroveň BEQ vypočtená pro slepý vzorek matrice/rozpouštědla (aby se zohlednily nečistoty z použitých rozpouštědel a chemikálií) a provede se korekce na zjevnou výtěžnost (vypočtenou na základě úrovně BEQ vhodných referenčních vzorků s reprezentativním zastoupením kongenerů kolem maximálního nebo akčního limitu). Pro provedení korekce na výtěžnost musí být zjevná výtěžnost vždy v požadovaném rozmezí (viz bod 7.1.4). Referenční vzorky použité pro korekci na výtěžnost musí splňovat požadavky uvedené v bodě 7.2.

7.1.2.2. Kalibrace pomocí referenčních vzorků

Případně lze použít kalibrační křivku zhotovenou alespoň ze čtyř referenčních vzorků (viz bod 7.2): jednoho matričního slepého vzorku plus tří referenčních vzorků na polovině, jednonásobku a dvojnásobku maximálního nebo akčního limitu, čímž odpadne nutnost odečtu hodnoty slepého stanovení a korekce na výtěžnost. V tomto případě lze odezvu odpovídající 2/3 maximálního limitu (viz 7.3) vypočítat přímo z těchto vzorků a použít ji jako mezní hodnotu. Pro kontrolu vzorků překračujících akční limity je vhodnou mezní hodnotou přiměřené procento těchto akčních limitů.

7.1.3. Samostatné stanovení PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem

Extrakty lze rozdělit do frakcí obsahujících PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem, což umožňuje získání oddělených údajů o hladinách TEQ pro PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem (v BEQ). Pro hodnocení výsledků pro frakci obsahující PCB s dioxinovým efektem se přednostně použije kalibrační křivka standardu PCB 126.

7.1.4. Zjevná výtěžnost biologické zkoušky

„Zjevná výtěžnost biologické zkoušky“ se vypočte z vhodných referenčních vzorků s reprezentativním zastoupením kongenerů kolem maximálního nebo akčního limitu a vyjádří se jako procento hladiny BEQ v porovnání s hladinou TEQ. V závislosti na použitém typu zkoušky a použitých TEF⁽¹⁾ mohou rozdíly mezi faktory TEF a REP pro PCB s dioxinovým efektem způsobit nízkou zjevnou výtěžnost u PCB s dioxinovým efektem v porovnání s PCDD/PCDF. Proto při samostatném stanovení PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem musí být zjevná výtěžnost biologických zkoušek následující: u PCB s dioxinovým efektem 20 až 60 %, u PCDD/PCDF 50 až 130 % (rozmezí platná pro kalibrační křivku TCDD). Jelikož podíl PCB s dioxinovým efektem na sumě PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem se může u různých matric a vzorků lišit, odráží se tyto rozdíly i ve zjevné výtěžnosti biologických zkoušek pro tento souhrnný parametr, která se musí pohybovat v rozmezí 30 až 130 %.

7.1.5. Kontrola výtěžnosti o ztráty při čištění

Při validaci je nutné zkontrolovat ztrátu sloučenin během čištění. Slepý vzorek obohacený směsí různých kongenerů se podrobí čištění (alespoň $n = 3$) a výtěžnost a variabilita se ověří konfirmační metodou. Výtěžnost musí být v rozmezí 60 až 120 %, zejména u kongenerů s podílem na množství TEQ v různých směsích, který je vyšší než 10 %.

7.1.6. Oznamovací mez

Při vydávání úrovní BEQ se stanoví oznamovací mez z příslušných matričních vzorků zahrnujících typická zastoupení kongenerů, avšak vzhledem k nízké přesnosti v dolním rozsahu křivky nikoli z kalibrační křivky standardů. Je třeba vzít v úvahu účinky extrakce a čištění. Oznamovací mez musí být stanovena významně (nejméně trojnásobně) vyšší než hodnoty slepých vzorků odrážejících celý pracovní postup.

7.2. Použití referenčních vzorků

- Referenční vzorky musí představovat matrice vzorku, zastoupení kongenerů a rozpětí koncentrací pro PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem kolem maximálního nebo akčního limitu.
- Každá série zkoušek musí zahrnovat slepý vzorek odrážející celý pracovní postup, či nejlépe slepý matriční vzorek, a referenční vzorek maximálního nebo akčního limitu. Tyto vzorky musí být extrahovány a zkoušeny současně a za stejných podmínek. Referenční vzorek musí vykazat jasně vyšší odezvu v porovnání s odezvou slepého vzorku, čímž je zajištěna vhodnost zkoušky. Tyto vzorky mohou být použity pro korekci o hodnoty slepého stanovení a korekci na výtěžnost.
- Referenční vzorky vybrané pro provedení korekce na výtěžnost musí být reprezentativní pro zkušební vzorky, což znamená, že zastoupení kongenerů nesmí vést k podhodnocení úrovní.
- Pro prokázání odpovídající výkonnosti zkoušky ve sledovaném rozsahu pro kontrolu maximálního nebo akčního limitu lze kromě toho zahrnout ještě referenční vzorky o např. poloviční a dvojnásobné koncentraci, než je maximální nebo akční limit. Dohromady mohou být tyto vzorky použity pro výpočet úrovní BEQ ve zkušebních vzorcích (7.1.2.2).

7.3. Stanovení mezních hodnot

Je nutné určit vztah mezi výsledky biologické zkoušky v BEQ a výsledky z konfirmačních metod v TEQ (např. pomocí kalibračních pokusů, které zohledňují vliv matrice, s referenčními vzorky obohacenými na nule, polovině, jednonásobku a dvojnásobku maximálního limitu s šesti opakováními na každé úrovni ($n = 24$)). Na základě tohoto vztahu lze odhadnout korekční faktory (odečtení blanku a korekce na výtěžnost), je však nutno je v každé sérii zkoušek ověřit zahrnutím slepých vzorků/matričních slepých vzorků a vzorků výtěžnosti (7.2).

Je nutné stanovit mezní hodnoty pro účely rozhodnutí ohledně souladu vzorku s maximálními limity nebo pro kontrolu akčních limitů, jsou-li sledovanou hodnotou, s příslušnými maximálními nebo akčními limity buď zvláště pro PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem, nebo pro sumu PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem. Tyto hodnoty jsou zastoupeny nižším cílovým bodem distribuce výsledků biologické zkoušky (upravených o hodnoty slepého stanovení a korigovaných na výtěžnost) odpovídajícím rozhodovací mezi u příslušné konfirmační metody na základě 95 % spolehlivosti, z čehož vyplývá míra falešně vyhovujících výsledků < 5 %, a na základě $RSD_R < 25$ %. Rozhodovací mezí u dané konfirmační metody je maximální limit při zohlednění nejistoty měření.

(¹) Současné požadavky vycházejí z TEF vydaných v: M. Van den Berg et al, Toxicol Sci 93 (2), 223–241 (2006).

V praxi lze mezní hodnotu (v BEQ) vypočítat těmito způsoby (viz graf č. 1):

7.3.1. S použitím nižší části 95 % predikčního intervalu ve výši rozhodovací meze konfirmační metody:

$$\text{Mezníhodnota} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

kde:

BEQ_{DL} je BEQ odpovídající rozhodovací mezi u konfirmační metody, což je maximální limit včetně nejistoty měření

$s_{y,x}$ je reziduální směrodatná odchylka

$t_{\alpha, f=m-2}$ je kvantil Studentova t-rozdělení ($\alpha = 5\%$, $f =$ stupně volnosti, jednostranný)

m je celkový počet kalibračních bodů (index j)

n je počet opakování na každé úrovni

x_i je koncentrace vzorku (v TEQ) v kalibračním bodě i zjištěná konfirmační metodou

$\bar{x}$ je průměr koncentrací (v TEQ) všech kalibračních vzorků

$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_j - \bar{x})^2$ je parametr sumy čtverců

i = index pro kalibrační bod i

7.3.2. Z výsledků biologické zkoušky (upravených o hodnoty slepého stanovení a korigovaných na výtěžnost) získaných z vícenásobných analýz vzorků ($n > 6$) kontaminovaných na úrovni rozhodovací meze konfirmační metody, jakožto nižší část rozdělení výsledků na odpovídající průměrné hodnotě BEQ:

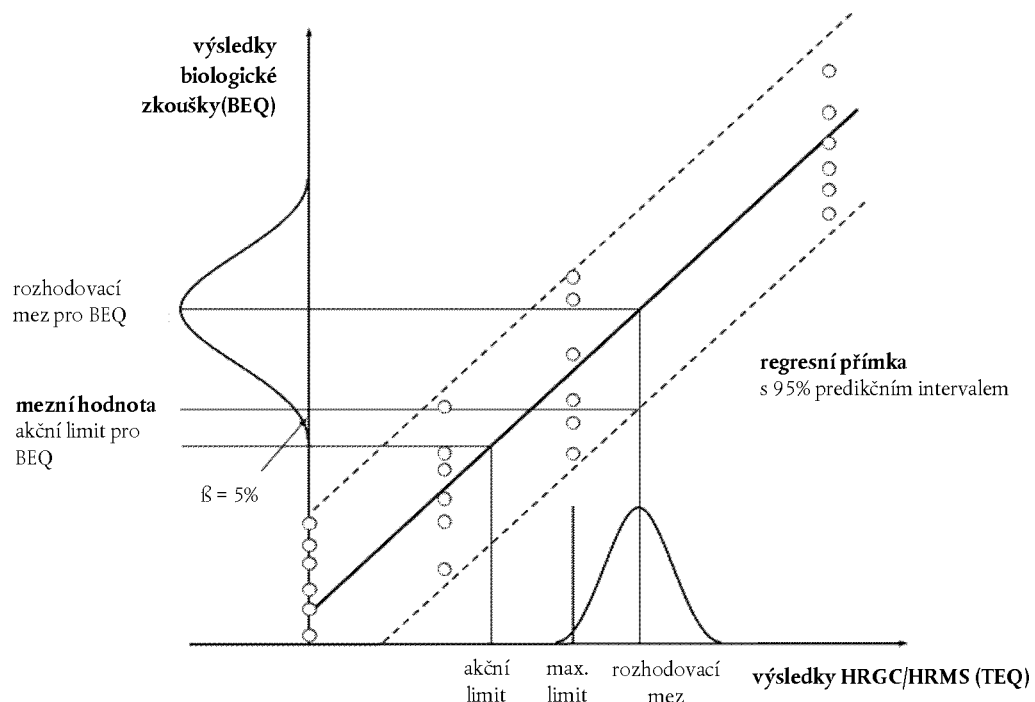
$$\text{Mezníhodnota} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

kde

SD_R je směrodatná odchylka výsledků biologické zkoušky na BEQ_{DL} , měřeno za podmínek vnitrolaboratorní reprodukovatelnosti.

7.3.3. Výpočet jako střední hodnota výsledků biologické zkoušky (v BEQ, upravených o hodnoty slepého stanovení a korigovaných na výtěžnost) z vícenásobné analýzy vzorků ($n \geq 6$) kontaminovaných na 2/3 maximálního nebo akčního limitu. To vychází z poznatku, že tato úroveň se bude pohybovat kolem mezní hodnoty určené podle 7.3.1 nebo 7.3.2.

Graf 1.:

výpočet mezních hodnot vycházející z 95 % míry spolehlivosti, z níž vyplývá míra falešně vyhovujících výsledků < 5 %, a z $RSD_R < 25$ %:

1. z nižší části 95 % predikčního intervalu na úrovni rozhodovací meze konfirmační metody,
2. z vícenásobné analýzy vzorků ($n \geq 6$) kontaminovaných na úrovni rozhodovací meze konfirmační metody jakožto nižší část distribuce údajů (v grafu je znázorněna křivka ve tvaru zvonu) na odpovídající průměrné hodnotě BEQ.

7.3.4. Omezení mezních hodnot:

Mezní hodnoty vycházející z BEQ a vypočtené z RSD_R dosažené při validaci s použitím omezeného počtu vzorků s různým zastoupením matrice/kongenerů mohou být vyšší než maximální nebo akční limity vycházející z TEQ, vzhledem k větší přesnosti, než je přesnost, jíž lze běžně dosáhnout s neznámým spektrem zastoupení kongenerů. V takových případech se mezní hodnoty vypočtou z $RSD_R = 25$ % nebo se dá přednost dvěma třetinám maximálního nebo akčního limitu.

7.4. Kritéria výkonnosti

- Vzhledem k tomu, že při bioanalytických metodách nelze použít žádné vnitřní standardy, provedou se zkoušky opakovatelnosti pro získání informací o směrodatné odchylce v rámci zkoušek a mezi sériemi zkoušek. Opakovatelnost musí být nižší než 20 %, vnitrolaboratorní reprodukovatelnost pak nižší než 25 %. To musí vycházet z vypočtených úrovní v BEQ po odečtení hodnot slepého stanovení a korekci na výtěžnost.
- Jako součást postupu validace musí být prokázáno, že zkouška umožňuje rozlišit slepý vzorek a úroveň ve výši mezní hodnoty, a umožňuje tak identifikovat vzorky nad příslušnou mezní hodnotou (viz 7.1.2).
- Je třeba určit cílové sloučeniny, možné interference a nejvyšší přípustný obsah ve slepém vzorku.
- Procentní směrodatná odchylka odezvy nebo koncentrace vypočtená z odezvy (možné pouze v pracovním rozsahu) trojnásobného stanovení extraktu vzorku nesmí být vyšší než 15 %.
- Pro hodnocení výkonnosti bioanalytické metody v daném časovém období se použijí nekorigované výsledky referenčního vzorku (referenčních vzorků) vyjádřené v BEQ (pro slepý vzorek a maximální nebo akční limit).
- Pro slepé vzorky odrážející celý pracovní postup a pro každý typ referenčního vzorku se zaznamenávají a ověřují grafy kontroly kvality, aby bylo zajištěno, že analytická výkonnost je v souladu s příslušnými požadavky, u slepých vzorků odrážejících celý pracovní postup zejména s ohledem na požadovanou minimální odlišnost v nejspodnější části pracovního rozsahu a u referenčních vzorků zejména s ohledem na vnitrolaboratorní reprodukovatelnost. Slepé vzorky odrážející celý pracovní postup musí být důkladně kontrolovány, aby se zamezilo falešně vyhovujícím výsledkům po jejich odečtení.
- Výsledky konfirmačních metod u podezřelých vzorků a 2 až 10 % vyhovujících vzorků (minimálně 20 vzorků na jednu matici) se zaznamenávají a použijí se pro hodnocení výkonnosti screeningové metody a vztahu mezi BEQ a TEQ. Tuto databázi lze použít pro přehodnocení mezních hodnot platných pro běžné vzorky pro validované matrice.
- Dobrou výkonnost metody lze rovněž prokázat v okružních rozbořech. Výsledky vzorků analyzovaných v okružních rozbořech, které pokrývají rozsah koncentrací až do např. dvojnásobku maximálního limitu, se rovněž mohou zahrnout do hodnocení podílu falešně vyhovujících výsledků, je-li laboratoř schopna prokázat dobrou výkonnost. Vzorky musí zahrnovat nejčastější zastoupení kongenerů, která představují různé zdroje.
- Při incidentech lze mezní hodnoty přehodnotit, aby odrážely konkrétní matici a zastoupení kongenerů tohoto konkrétního incidentu.

8. VYDÁVÁNÍ VÝSLEDKŮ

Konfirmační metody

- Pokud to použitý analytický postup umožňuje, musí výsledky obsahovat hodnoty jednotlivých kongenerů PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem a vydávají se jako dolní, horní a střední odhad, aby se zahrnulo co nejvíce informací, a umožnil tak výklad podle příslušných zvláštních požadavků.

- Protokol musí také zahrnovat metodu použitou pro extrakci PCDD/PCDF, PCB s dioxinovým efektem a lipidů. Obsah lipidů ve vzorku musí být stanoven a vydán pro potravinové vzorky s maximálními hodnotami vztahenými na tuk a očekávané koncentrace tuku v rozmezí 0–2 % (v souladu se stávajícími předpisy), u ostatních vzorků je stanovení obsahu lipidů nepovinné.
- Pokud výtěžnost leží mimo rozpětí uvedené v bodě 6.2, je-li překročen maximální limit (v tomto případě výtěžnost pro jednu ze dvou opakovaných analýz) nebo v ostatních případech na žádost musí být dány k dispozici hodnoty výtěžnosti pro jednotlivé vnitřní standardy.
- Protože se má při rozhodování o souladu vzorku přihlídnout také k nejistotě měření, je třeba poskytnout také tento parametr. Výsledky analýzy se proto vydají ve tvaru „ $x \pm U$ “, kde x je výsledek analýzy a U je rozšířená nejistota měření, přičemž se použije faktor pokrytí 2, který odpovídá hladině spolehlivosti přibližně 95 %. V případě samostatného stanovení PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem se pro součet PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem musí použít součet odhadované rozšířené nejistoty měření samostatných výsledků analýzy pro PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem.
- Je-li nejistota měření zohledněna uplatněním rozhodovací meze (CCa) (jak je popsáno v příloze II odstavci IV. 2), tento parametr se uvede.
- Výsledky se vyjádří ve stejných jednotkách a (alespoň) se stejným počtem platných číslic jako maximální limity stanovené v nařízení (ES) č. 1881/2006.

Bioanalytické screeningové metody

- Výsledek screeningu se vyjádří jako vyhovující nebo podezřelý jako nevyhovující („podezřelý“).
- Kromě toho je možné vydat výsledek pro PCDD/PCDF a/nebo PCB s dioxinovým efektem vyjádřený v bioanalytických ekvivalentech (BEQ) (nikoli TEQ) (viz příloha III odstavec 1). Vzorky s odezvou nižší než oznamovací mez musí být vyjádřeny jako nižší než oznamovací mez.
- Pro každý typ matrice vzorku musí protokol uvádět maximální nebo akční limit, z něhož hodnocení vychází.
- Protokol musí uvádět použitý typ zkoušky, základní principy zkoušky a druh kalibrace.
- Protokol musí také zahrnovat metodu použitou pro extrakci PCDD/PCDF, PCB s dioxinovým efektem a lipidů. Obsah lipidů ve vzorku musí být stanoven a vydán pro potravinové vzorky s maximálními či akčními limity vztahenými na tuk a očekávané koncentrace tuku v rozmezí 0–2 % (v souladu se stávajícími předpisy), u ostatních vzorků je stanovení obsahu lipidů nepovinné.
- V případě vzorků podezřelých jako nevyhovující musí protokol obsahovat poznámku o tom, jaká opatření mají být učiněna. Koncentraci PCDD/PCDF a suma PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem v těchto vzorcích se zvýšeným obsahem je třeba stanovit/potvrdit konfirmační metodou.

Dodatek k PŘÍLOZE III

WHO-TEF (toxické ekvivalenční faktory Světové zdravotnické organizace) pro hodnocení nebezpečnosti pro člověka vycházející ze závěrů zasedání odborníků Světové zdravotnické organizace (WHO) – Mezinárodní program chemické bezpečnosti (IPCS), které se konalo v Ženevě v červnu 2005 (Martin Van den Berg et al., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds. Toxicological Sciences 93(2), 223–241 (2006))

Kongener	Hodnota TEF	Kongener	Hodnota TEF
Dibenzo-p-dioxiny („PCDD“)		PCB „s dioxinovým efektem“ Non-ortho PCB + Mono-ortho PCB	
2,3,7,8 – TCDD	1	Non-ortho PCB	
1,2,3,7,8 – PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8 – HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8 – HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9 – HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Dibenzofurany (PCDF)		Mono-ortho PCB	
2,3,7,8 – TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8 – PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8 – PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8 – HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8 – HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9 – HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8 – HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8 – HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9 – HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Použité zkratky: „T“ = tetra; „Pe“ = penta; „Hx“ = hexa; „Hp“ = hepta; „O“ = okta; „CDD“ = chlordibenzo-p-dioxin; „CDF“ = chlordibenzofuran; „CB“ = chlorbifenyl.

PŘÍLOHA IV

**PŘÍPRAVA VZORKŮ A POŽADAVKY NA ANALYTICKÉ METODY POUŽÍVANÉ PŘI ÚŘEDNÍ KONTROLE
OBSAHU PCB BEZ DIOXINOVÉHO EFEKTU (PCB # 28, 52, 101, 138, 153, 180) V NĚKTERÝCH
POTRAVINÁCH**

Požadavky stanovené v této příloze se vztahují na analýzu potravin pro úřední kontrolu obsahu polychlorovaných bifenylů bez dioxinového efektu (PCB bez dioxinového efektu) a pro další regulativní účely.

1. Použitelné metody detekce:

Plynová chromatografie v tandemu s detektorem elektronového záchytu (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC-HRMS nebo rovnocenné metody.

2. Identifikace a potvrzení sledovaných analytů:

- Relativní retenční čas ve vztahu k vnitřním standardům nebo referenčním standardům (s přijatelnou odchylkou $\pm 0,25$ %).
- Oddělení všech šesti indikátorových PCB (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 a PCB 180) pomocí plynové chromatografie od interferujících látek, zejména současně se eluujících PCB, zvláště jsou-li úroveň vzorků v rozmezí limitů stanovených právními předpisy a případný nesoulad má být teprve potvrzen.

(Mezi kongenery, u nichž je často zjištěno, že se eluují zároveň, patří např. PCB 28/31, PCB 52/69 a PCB 138/163/164. U GC-MS je rovněž nutné vzít v úvahu možné interference z fragmentů vyšších chlorovaných kongenerů.)

- Techniky GC-MS:
  - Sledování alespoň:
    - dvou specifických iontů u HRMS,
    - dvou specifických iontů $m/z > 200$ nebo tří specifických iontů $m/z > 100$ u LRMS,
    - 1 prekurzorového a 2 produktových iontů u MS-MS.

- Nejvyšší přípustné tolerance intenzity vybraných hmotnostních fragmentů:

Relativní odchylka intenzity vybraných hmotnostních fragmentů od teoretické intenzity nebo kalibračního standardu pro cílový iont (nejintenzivnější sledovaný iont) a identifikační iont(y):

Relativní intenzita identifikačního iontu (identifikačních iontů) v porovnání s cílovým iontem	GC-EI-MS (relativní odchylka)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (relativní odchylka)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
> 20 % až 50 %	± 15 %	± 25 %
> 10 % až 20 %	± 20 %	± 30 %
< 10 %	± 50 % (*)	± 50 % (*)

(*) Je k dispozici dostatečný počet hmotnostních fragmentů s relativní intenzitou > 10 %, nedoporučuje se proto použít identifikační iont(y) s relativní intenzitou nižší než 10 % v porovnání s cílovým iontem.

- Pro GC-ECD:

Konfirmace výsledků překračujících toleranci s dvěma kolonami GC se stacionární fází jiné polarity.

3. Prokazování výkonnosti metody:

Validace v rozsahu maximálního limitu (polovina až dvojnásobek maximálního limitu) s přijatelným variačním koeficientem pro opakovanou analýzu (viz požadavky na mezilehlou přesnost uvedené v bodě 8).

4. Mez kvantifikace:

Hodnoty slepého stanovení nesmí být vyšší než 30 % úrovně kontaminace odpovídající maximální úrovni ⁽¹⁾.

5. Kontrola kvality:

Pravidelné slepé kontrolní vzorky, analýzy obohacených vzorků, vzorky pro kontrolu kvality, účast v mezilaboratorních studiích o příslušných maticích.

6. Kontrola výtěžnosti:

- Použití vhodných vnitřních standardů s fyzikálně-chemickými vlastnostmi porovnatelnými se sledovanými analyty.
- Přidání vnitřních standardů:
  - přidání k produktům (před extrakcí a čištěním),
  - vnitřní standardy lze rovněž přidat k extrahovanému tuku (před čištěním), pokud je maximální úroveň vztažena na tuk.
- Požadavky na metody s využitím všech šesti isotopicky značených indikátorových kongenerů PCB:
  - korekce výsledků na výtěžnost vnitřních standardů,
  - obecně přijatelné výtěžnosti isotopicky značených vnitřních standardů jsou mezi 50 a 120 %,
  - nižší nebo vyšší výtěžnosti jednotlivých kongenerů, které se na sumě šesti indikátorových PCB podílejí méně než 10 %, jsou přijatelné.
- Požadavky na metody, které nevyužívají všech isotopicky značených šesti vnitřních standardů nebo jiných vnitřních standardů:
  - kontrola výtěžnosti vnitřního standardu (vnitřních standardů) pro každý vzorek,
  - přijatelné výtěžnosti vnitřního standardu (vnitřních standardů) mezi 60 a 120 %,
  - korekce výsledků na výtěžnost vnitřních standardů.
- Výtěžnosti neoznačených kongenerů se ověří pomocí obohacených vzorků nebo vzorků pro kontrolu kvality s koncentracemi v rozsahu maximálního limitu. Přijatelné výtěžnosti těchto kongenerů jsou mezi 70 a 120 %.

7. Požadavky na laboratoře:

V souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 musí být laboratoře akreditovány uznaným subjektem působícím v souladu s pokyny ISO Guide 58, aby bylo zaručeno, že uplatňují postupy zajištění analytické kvality. Laboratoře musí být akreditovány podle normy EN ISO/IEC 17025.

8. Kritéria výkonnosti: Kritéria pro sumu šesti indikátorových PCB při maximálním limitu

Pravdivost	-30 až + 30 %
Mezilehlá přesnost (v % RSD)	≤ 20 %
Rozdíl mezi výpočtem horního a dolního odhadu	≤ 20 %

9. Vydávání výsledků

- Pokud to použitý analytický postup umožňuje, musí výsledky obsahovat hodnoty jednotlivých kongenerů PCB a vydávají se jako dolní, horní a střední odhad, aby se zahrnuo co nejvíce informací, a umožnil tak výklad podle příslušných zvláštních požadavků.
- Protokol musí také zahrnovat metodu použitou pro extrakci PCB a lipidů. Obsah lipidů ve vzorku musí být stanoven a vydán pro potravinové vzorky s maximálními hodnotami vztaženými na tuk a očekávané koncentrace tuku v rozmezí 0 – 2 % (v souladu se stávajícími předpisy), u ostatních vzorků je stanovení obsahu lipidů nepovinné.

⁽¹⁾ Velmi se doporučuje, aby hodnoty slepého stanovení činidla byly nižší, než je obsah kontaminující látky ve vzorku. Je povinností laboratoře kontrolovat rozptyl hodnot slepých stanovení, zejména v případě, kdy se hodnoty slepého stanovení odečítají.

- Pokud výtěžnost leží mimo rozpětí uvedené v bodě 6, je-li překročen maximální limit nebo v ostatních případech na žádost musí být dány k dispozici hodnoty výtěžnosti pro jednotlivé vnitřní standardy.
  - Protože se má při rozhodování o souladu vzorku přihlídnout také k nejistotě měření, je třeba poskytnout také tento parametr. Výsledky analýzy se proto vydají ve tvaru „ $x \pm U$ “, kde x je výsledek analýzy a U je rozšířená nejistota měření, přičemž se použije faktor pokrytí 2, který odpovídá hladině spolehlivosti přibližně 95 %.
  - Je-li nejistota měření zohledněna uplatněním rozhodovací meze (CCa) (jak je popsáno v příloze II odstavci IV.1), tento parametr se uvede.
  - Výsledky se vyjádří ve stejných jednotkách a (alespoň) se stejným počtem platných číslic jako maximální limity stanovené v nařízení (ES) č. 1881/2006.
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 590/2014**ze dne 2. června 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2 Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. června 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MK	64,8
	TR	64,5
	ZZ	64,7
0707 00 05	AL	25,2
	MK	40,7
	TR	121,6
0709 93 10	ZZ	62,5
	TR	114,5
	ZZ	114,5
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	129,3
	ZZ	125,6
0808 10 80	AR	104,3
	BR	77,8
	CL	99,5
	CN	127,0
	NZ	137,5
	US	161,6
	UY	70,3
	ZA	120,5
	ZZ	112,3
	0809 29 00	TR
ZZ		444,9

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU EUCAP SAHEL MALI/1/2014

ze dne 26. května 2014

o jmenování vedoucího mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali)

(2014/310/PESK)

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2014/219/SZBP ze dne 15. dubna 2014 o misi Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle rozhodnutí 2014/219/SZBP je Politický a bezpečnostní výbor v souladu s článkem 38 Smlouvy zmocněn k přijímání příslušných rozhodnutí za účelem politické kontroly a strategického řízení mise EUCAP Sahel Mali, včetně rozhodnutí o jmenování vedoucího mise.
- (2) Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku navrhla, aby byl vedoucím mise EUCAP Sahel Mali jmenován pan Albrecht CONZE, a to na období od 26. května 2014 do 14. ledna 2015,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Albrecht CONZE je jmenován vedoucím mise Evropské unie SBOP v Mali (EUCAP Sahel Mali) na období od 26. května 2014 do 14. ledna 2015.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu 26. května 2014.

Za Politický a bezpečnostní výbor
předseda
W. STEVENS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 16.4. 2014, s. 21.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 26. května 2014

o jmenování dvou belgických členů a jednoho belgického náhradníka Výboru regionů

(2014/311/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh belgické vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve dnech 22. prosince 2009 a 18. ledna 2010 Rada přijala rozhodnutí 2009/1014/EU ⁽¹⁾ a 2010/29/EU ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2010 do 25. ledna 2015. Dne 26. listopadu 2012 byl po skončení mandátu pana Charlese PICQUÉHO rozhodnutím Rady 2012/736/EU ⁽³⁾ jmenován členem do dne 25. ledna 2015 pan Alain HUTCHINSON a pan Charles PICQUÉ byl jmenován náhradníkem. Dne 28. ledna 2013 byl po skončení mandátu pana Jose CHABERTA rozhodnutím Rady 2013/68/EU ⁽⁴⁾ jmenován členem do dne 25. ledna 2015 pan Jean-Luc VANRAES.
- (2) Po skončení volebních mandátů se uvolnila dvě místa členů Výboru regionů, na základě čehož byl jmenován pan Jean-Luc VANRAES a pan Alain HUTCHINSON. Po skončení volebního mandátu se uvolnilo jedno místo náhradníka, na základě čehož byl jmenován pan Charles PICQUÉ,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

S platností ode dne 26. května 2014 jsou do Výboru regionů na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2015, jmenováni:

a) jako členové:

- pan Jean-Luc VANRAES, *Gemeenteraadslid in Ukkel*,
- pan Alain HUTCHINSON, *Conseiller communal à Saint-Gilles*,

a dále

b) jako náhradník:

- pan Charles PICQUÉ, *Bourgmestre de la commune de Saint-Gilles*.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 26. května 2014.

Za Radu
předseda
Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2010, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. L 329, 29.11.2012, s. 18.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 32, 1.2.2013, s. 16.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 28. května 2014,****kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU interiérovým a exteriérovým barvám a lakům***(oznámeno pod číslem C(2014) 3429)***(Text s významem pro EHP)**

(2014/312/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 66/2010 stanoví, že ekoznačku EU lze udělit produktům s omezeným dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu.
- (2) Nařízení (ES) č. 66/2010 stanoví, že zvláštní kritéria pro udělování ekoznačky EU jsou stanovena podle skupin produktů.
- (3) V zájmu lepšího zohlednění aktuálního stavu na trhu s touto skupinou výrobků a inovací z posledních let se považuje za vhodné upravit rozsah skupiny výrobků a zavést revidovaný soubor ekologických kritérií.
- (4) Rozhodnutí Komise 2009/543/ES ⁽²⁾ a 2009/544/ES ⁽³⁾ se interiérovými a exteriérovými barvami zabývala zvlášť. Tato rozhodnutí byla sloučena do jednoho dokumentu stanovujícím kritéria s cílem snížit administrativní zátěž jak pro příslušné orgány, tak pro žadatele. Revidovaná kritéria nadto odrážejí nové požadavky na nebezpečné látky, které byly zavedeny po předchozích rozhodnutích nařízením (ES) č. 66/2010.
- (5) Cílem těchto kritérií je zejména podporovat výrobky, které mají během svého životního cyklu menší dopad na životní prostředí, jsou vysoce kvalitní, mají dobré parametry a dlouhou životnost, výrobky, které obsahují omezené množství nebezpečných látek ⁽⁴⁾ a omezené množství těkavých organických sloučenin. Výrobky, které v tomto ohledu vykazují lepší parametry, by měly být podpořeny prostřednictvím ekoznačky. Proto je třeba stanovit kritéria ekoznačky EU pro skupinu výrobků „barvy a laky“.
- (6) Revidovaná kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování by měly být platné čtyři roky ode dne přijetí tohoto rozhodnutí a zohlednit u této skupiny výrobků inovační cyklus.
- (7) Rozhodnutí 2009/543/ES a 2009/544/ES by proto měla být nahrazena tímto rozhodnutím.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2009/543/ES ze dne 13. srpna 2008, kterým se stanovují ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství exteriérovým barvám a lakům (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 27).⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2009/544/ES ze dne 13. srpna 2008, kterým se stanovují ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství interiérovým barvám a lakům (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 39).⁽⁴⁾ Látky s klasifikací nebezpečnosti zřízenou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 (nařízení CLP) (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (8) Pro výrobce, jejichž výrobkům byla udělena ekoznačka pro interiérové a exteriérové barvy a laky na základě kritérií uvedených v rozhodnutí 2009/543/ES a v rozhodnutí 2009/544/ES, je třeba stanovit přechodné období, aby měli dostatek času na přizpůsobení svých výrobků pozměněným kritériím a požadavkům.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Skupinou výrobků „interiérové a exteriérové barvy a laky“ se rozumějí dekorativní interiérové a exteriérové barvy a laky, mořidla a příbuzné výrobky určené pro spotřebitele a profesní uživatele, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ⁽¹⁾.
2. Tato skupina výrobků zahrnuje: podlahové nátěrové hmoty a podlahové barvy; výrobky barevně tónované distributory na žádost spotřebitelských (amatérských) nebo profesionálních dekoratérů; tónovací systémy; dekorativní barvy tekuté nebo ve formě pasty, které mohou být předem upraveny, tónovány nebo připraveny výrobcem podle potřeby zákazníků, včetně barev na dřevo, mořidel a barev na krytiny, nátěrových hmot na zdivo a vrchních nátěrových hmot na kov, jakož i základních a podkladových nátěrových hmot těchto systémů výrobků, jak jsou vymezeny v příloze I směrnice 2004/42/ES.
3. Tato skupina výrobků nezahrnuje tyto výrobky:
  - a) protihnilobní nátěrové hmoty;
  - b) ochranné výrobky pro impregnaci dřeva;
  - c) nátěrové hmoty pro zvláštní průmyslové a profesní použití, včetně velmi odolných nátěrových hmot;
  - d) práškové nátěrové hmoty;
  - e) nátěrové systémy tvrditelné UV zářením;
  - f) barvy určené primárně pro motorová vozidla;
  - g) výrobky, jejichž primární funkcí není vytvářet na podkladu film, např. oleje a vosky;
  - h) plniva vymezená v EN ISO 4618;
  - i) nátěrové hmoty pro silniční značení.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí následující definice:

1. „Barvou“ se rozumí pigmentovaný krycí materiál, tekutý nebo ve formě pasty nebo v prášku, který po nanesení na podklad tvoří neprůhledný film s ochrannými, dekorativními nebo zvláštními technickými vlastnostmi a vyschne a vytvoří pevný, přilnavý a ochranný nátěr.
2. „Lakem“ se rozumí čirý krycí materiál, který po nanesení na podklad vytvoří stálý průhledný film s ochrannými, dekorativními nebo zvláštními technickými vlastnostmi a vyschne a vytvoří pevný, přilnavý a ochranný nátěr.
3. „Dekoratивní barvy a laky“ jsou barvy a laky, které se nanášejí na místě, používají se k výzdobě nebo ochraně budov a jejich vybavení a zařízení.
4. „Lazury“ jsou nátěry vytvářející průhledný nebo poloprůhledný film, který slouží k výzdobě a ochraně dřeva proti atmosférickým vlivům, což umožňuje snadnou údržbu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87).

5. „Tónovací systémy“ jsou metody pro přípravu barevných nátěrů spočívající ve smíchání „základní barvy“ s tónovacími barvami.
6. „Nátěry na zdivo“ jsou nátěry, které poskytují film s dekorativními a ochrannými vlastnostmi pro použití na beton, cihlové zdivo (na které lze nanášet barvu), zdivo z betonových tvárnic, jednoduchou omítku, desku z křemičitanu vápenatého či cement vyztužený vlákny.
7. „Penetrační nátěrové hmoty“ jsou nátěrové hmoty určené ke stabilizaci volných částic podkladu nebo k udělení hydrofobních vlastností.
8. „Nátěrovými systémy tvrditelnými UV zářením“ se rozumí tvrzení nátěrových materiálů jejich expozicí ultrafialovému záření z umělých zdrojů.
9. „Práškovou nátěrovou hmotou“ se rozumí ochranné nebo dekorativní nátěry vytvořené nanesením práškové nátěrové hmoty na podklad, na němž jejich sloučením vznikne nepřerušovaný film.
10. „Konzervanty pro výrobky v plechových obalech“ jsou přípravky používané pro konzervaci výrobků během skladování potlačováním mikrobiální kontaminace s cílem zabezpečit jejich skladovatelnost.
11. „Konzervanty v suchém filmu“ se rozumí přípravky používané pro ochranu filmů nebo nátěrů potlačováním mikrobiální kontaminace nebo růstu řas s cílem chránit původní vlastnosti povrchu materiálů nebo předmětů.
12. „Látky proti odlupování“, jsou doplňkové látky, které se přidávají do nátěrových hmot během jejich výroby nebo skladování, aby se zabránilo odlupování nátěrových hmot.
13. „Těkavými organickými sloučeninami“ (VOC) se v souladu se směrnicí 2004/42/ES rozumí každá organická sloučenina, jejíž počáteční bod varu dosahuje při standardním atmosférickém tlaku 101,3 kPa maximálně 250 °C a která z kapilární kolony eluuje s elučním časem před tetradekánem (C₁₄H₃₀) včetně v případě nepolárních systémů či před diethyl-adipátem (C₁₀H₁₈O₄) včetně v případě polárních systémů.
14. „Semitěkavými organickými sloučeninami“ (SVOC) se rozumí každá organická sloučenina, jejíž bod varu je vyšší než 250 °C a která z kapilární kolony (1) eluuje v retenčním rozmezí mezi n-tetradekánem (C₁₄H₃₀) a n-dokosanem-n- (C₂₂H₄₆) v případě nepolárních systémů a mezi diethyl-adipátem (C₁₀H₁₈O₄) a methyl-palmitátem (C₁₇H₃₄O₂) v případě polárních systémů.
15. „Bílé a světlé barvy“ jsou barvy, jejichž tri-stimulus (hodnota Y) je > 70 %.
16. „Lesklé barvy“ jsou barvy, které v úhlu dopadu 60° vykazují odrazivost ≥ 60.
17. „Polosvětlé barvy“ (rovněž označované jako semilesklé, saténové či polomatné) jsou barvy, které v úhlu dopadu 60° či 85° vykazují odrazivost < 60 a ≥ 10.
18. „Matné barvy“ jsou barvy, které v úhlu dopadu 85° vykazují odrazivost < 10.
19. „Zcela matné barvy“ jsou barvy, které v úhlu dopadu 85° vykazují odrazivost < 5.
20. „Transparentním“ a „semitransparentním“ se rozumí film s kontrastem < 98 % na 120μ tloušťce mokrého filmu.
21. „Neprůhledným“ se rozumí film s kontrastem > 98 % na 120μ tloušťce mokrého filmu.

Článek 3

Kritéria pro udělování ekoznačky EU podle nařízení (ES) č. 66/2010 pro výrobky spadající do skupiny výrobků „barvy a laky“ definované v článku 1 tohoto rozhodnutí, jakož i související požadavky na posuzování a ověřování jsou uvedeny v příloze.

Článek 4

Kritéria a související požadavky na posuzování stanovené v příloze platí po dobu čtyř let ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Pro správný účely se skupině výrobků „interiérové a exteriérové barvy a laky“ přiděluje číselný kód „044“.

(1) Podle 8.2.2 FprCEN/TS 16516.

Článek 6

Rozhodnutí 2009/543/ES a 2009/544/ES se zrušují.

Článek 7

1. Žádosti o ekoznačku EU pro výrobky spadající do skupiny výrobků „barvy a laky“ podané do dvou měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí mohou být založeny buď na kritériích stanovených v rozhodnutí 2009/543/ES, nebo na kritériích stanovených v rozhodnutí 2009/544/ES, nebo na kritériích stanovených v tomto rozhodnutí. Takové žádosti se hodnotí podle kritérií, na nichž jsou založeny.
2. Licence na ekoznačku EU udělené podle kritérií stanovených v rozhodnutí 2009/543/ES či 2009/544/ES se smí používat dvanáct měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 28. května 2014.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

PŘÍLOHA

KRITÉRIA PRO UDĚLOVÁNÍ EKOZNAČKY EU A POŽADAVKY NA JEJICH POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ

Kritéria pro udělování ekoznačky EU na barvy a laky:

1. Bílý pigment a odolnost proti oděru za mokra
2. Oxid titaničitý
3. Účinnost při použití
  - a) Vydatnost (měrná spotřeba)
  - b) Odolnost proti vodě
  - c) Přílnavost
  - d) Oděr
  - e) Atmosférické vlivy (umělé stárnutí)
  - f) Propustnost pro vodní páru
  - g) Propustnost pro vodu v kapalně fázi
  - h) Odolnost proti plísním
  - i) Přemostování trhlin
  - j) Odolnost proti alkáliím
  - k) Odolnost proti korozi
4. Těkavé a semitěkavé organické sloučeniny (VOC, SVOC)
5. Omezení používání nebezpečných látek a směsí
  - a) Celková omezení týkající se klasifikací nebezpečnosti a vět označujících specifickou rizikost
  - b) Omezení týkající se látek vzbuzujících mimořádné obavy
  - c) Omezení týkající se specifických nebezpečných látek
6. Informace pro spotřebitele
7. Informace uvedené na ekoznačce EU

Kritéria pro udělení ekoznačky zohlední výrobky s nejlepší environmentální výkonností na trhu pro barvy a laky. Normy vyžadující vysokou kvalitu a výkon barvy jsou nezbytné k zajištění dlouhodobé životnosti výrobku, čímž přispívají k výraznému snížení dopadů celkového životního cyklu jednotlivých barev. Kromě toho mají tato kritéria za cíl minimalizovat používání těkavých a semitěkavých organických látek ve složení dané barvy.

Používání chemických výrobků a uvolňování znečišťujících látek tvoří součást výrobního procesu, výrobek označený ekoznačkou EU je však pro spotřebitele zárukou, že používání těchto látek bylo omezeno na technicky nejnížší možnou míru, aniž by přitom byla snížena jeho způsobilost k použití. Konečný výrobek z kategorie barvy a laky nadto nemusí být podle evropských právních předpisů o označování produktů klasifikován jako akutní toxin nebo jako nebezpečný pro životní prostředí.

Kritéria v rámci možností vylučují nebo omezují na nejmenší možnou míru koncentraci (nezbytnou pro specifické funkce a vlastnosti) řady látek, které byly identifikovány jako nebezpečné pro lidské zdraví a životní prostředí, a jež se mohou objevit ve složení barev a laků. K odchylce od těchto kritérií, která umožní použití takové látky ve výrobku označeném ekoznačkou, dojde pouze v případě, že se od dané látky požaduje, aby svým výkonem splnila očekávání spotřebitelů nebo povinné požadavky kladené na výrobek (např. konzervace barvy), a v případě, že neexistují žádné používané a vyzkoušené dostupné alternativy.

Takové odchylky se posuzují na základě zásady předběžné opatrnosti a vědeckých a technických důkazů, zejména jsou-li na trhu dostupné bezpečnější výrobky.

Aby se zajistila vysoká úroveň záruk pro spotřebitele, lze požadovat otestování konečného výrobku na přítomnost nebezpečných látek, jejichž používání je omezeno.

V případě potřeby se rovněž ukládají přísné podmínky pro nakládání s látkami při výrobě barev a laků s cílem zabránit vystavení pracovníků těmto látkám. Ověření dodržování těchto kritérií je formulováno tak, aby byla zajištěna vysoká míra záruk vůči spotřebitelům, aby se zohlednily praktické možnosti žadatele získat informace od dodavatelského řetězce a aby se vyloučila možnost „parazitování“ ze strany žadatelů.

Posuzování a ověřování

a) Požadavky

Specifické požadavky na posuzování a ověřování jsou uvedeny u každého kritéria.

V případech, kdy se požaduje, aby žadatel předložil prohlášení, dokumentaci, rozbor, protokoly o zkoušce nebo jiné doklady dosvědčující dodržení kritérií, mohou být tyto doklady předloženy žadatelem a/nebo popřípadě jeho dodavatelem (dodavatelem) a/nebo jejich subdodavatelem (subdodavatelem).

V případě změn, např. dodavatele, složení barvy nebo rozšíření sortimentu, které vedou ke změně způsobu, jakým barva nebo lak splňuje jedno či více kritérií (dle potřeby), pak držitel licence před jakoukoli změnou předloží informace příslušnému subjektu, v nichž prokáže, že výrobky nadále splňují požadavky podle příslušných kritérií.

V případě potřeby lze použít jiné zkušební metody než ty, které se uvádějí u každého kritéria. Musí být však popsány v uživatelské příručce k používání kritérií ekoznačky a příslušný subjekt posuzující žádost je musí uznat za rovnocenné.

Příslušné subjekty přednostně uznají zkoušky akreditované podle normy ISO 17025 a ověření provedená subjekty akreditovanými podle normy EN 45011 nebo v souladu s rovnocennou mezinárodní normou.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty požadovat doplňkovou dokumentaci a provádět nezávislá ověřování.

b) Prahové hodnoty měření

Není-li určeno jinak, je splnění kritérií pro udělení ekoznačky nezbytné u záměrně přidaných látek či směsí, jakož i u vedlejších produktů a nečistot obsažených v surovinách, jejichž koncentrace činí nebo přesahuje 0,010 % hmotnosti konečného složení.

c) Příslušnému subjektu se musí předložit přesné složení výrobku, včetně funkcí a skupenství všech složek stanovených v rámci kritérií, jakož i případné doplňující funkční složky a jejich vstupní koncentrace. U každé složky se sdělí chemický název, číslo CAS a klasifikace CLP podle nařízení (ES) č. 1272/2008. Oznamovat je nutné všechny složky identifikované v rámci kritérií, jakož i veškeré případné doplňující funkční složky a známé nečistoty, které jsou přítomny ve výrobku v koncentracích vyšších než 0,010 %, pokud se ovšem z důvodu odchylky nepožaduje koncentrace nižší.

Složkami uvedenými v kritériích se rozumějí jak látky, tak přípravky či směsi. Definice „látek“ a „směsí“ jsou uvedeny v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení REACH“).

Bezpečnostní listy a/nebo čísla CAS a klasifikace CLP se u každé složky předkládají příslušnému subjektu v souladu s nařízením REACH.

- d) U všech kritérií, kromě kritéria 4 (Těkávé a semitěkávé organické sloučeniny), se mezní hodnoty vztahují na barvy a laky v jejich obalu. V souladu se směrnicí 2004/42/ES se mezní hodnoty VOC vztahují na hotové výrobky, a výpočet či měření maximálního obsahu VOC by měl být tudíž založen na doporučených přísadách, jako jsou barviva a/nebo ředidla. Pro tento výpočet či měření budou požadovány údaje poskytované dodavateli surovin, pokud jde o obsah pevných látek, obsah VOC a hustotu výrobku. Výše uvedené platí rovněž pro měření nebo výpočet SVOC. Ke schválení výpočtů mohou příslušné subjekty požádat o otestování na přítomnost SVOC.

Kritérium 1. Bílý pigment a odolnost proti oděru za mokra

1a) Minimální požadavek na obsah bílého pigmentu

Interiérové barvy na zdi a stropy, u kterých se udává odolnost proti oděru za mokra třídy 1 a 2, musí mít obsah bílého pigmentu (bílé anorganické pigmenty s indexem lomu vyšším než 1,8) na m² suchého filmu stejný nebo nižší, než je uvedeno v tabulce 1, s 98 % neprůhledností. U tónovacích systémů platí tento požadavek pouze pro základní barvy.

Tabulka 1

Poměr mezi odolností proti oděru za mokra a obsahem TiO₂ u interiérových barev

Odolnost proti oděru za mokra	Mezní hodnota (g/m ²) pro interiéry
Třída 1	40
Třída 2	36

U všech ostatních barev, včetně vápenných barev, křemičitých barev, podkladových barev, protikorozních barev a barev na fasády, nesmí být obsah bílého pigmentu (bílé anorganické pigmenty s indexem lomu vyšším než 1,8) vyšší než 36 g/m² u výrobků pro vnitřní a 38 g/m² u výrobků pro venkovní použití. U barev jak pro vnitřní, tak pro venkovní použití se použije přísnější mezní hodnota.

V případě, že se na výše uvedené produkty vztahuje výjimka uvedená v písmenu b), nesmí obsah bílého pigmentu (bílé anorganické pigmenty s indexem lomu vyšším než 1,8) překročit 25 g/m² suchého filmu s 98 % neprůhledností.

1b) Minimální požadavek na odolnost proti oděru za mokra (pouze interiérové barvy)

Všechny interiérové barvy na zdi a stropy (vrchní nátěrové hmoty) musí v odolnosti proti oděru za mokra dosáhnout třídy 1 nebo třídy 2 podle normy EN 13300 a EN ISO 11998. Tento požadavek platí pouze pro základní nátěry (základní barvy).

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

Z tohoto požadavku jsou vyjmuty interiérové barvy na zdi a stropy s obsahem bílého pigmentu (bílé anorganické pigmenty s indexem lomu vyšším než 1,8) stejným nebo nižším než 25 g/m² suchého filmu s 98 % neprůhledností.

Pouze barvy označené ekoznačkou a s odolností proti oděru za mokra třídy 1 a 2 mohou odolnost proti oděru za mokra uvádět na štítku či v ostatní obchodní dokumentaci.

Posuzování a ověřování: Požadavky bodu 1a) a 1b) musí být splněny. Žadatel předloží dokumentaci prokazující, že obsah bílých pigmentů je v souladu s tímto kritériem.

Žadatel předloží protokol o zkoušce podle normy EN 13300 založené na metodě EN ISO 11998 (zkouška čistitelnosti a odolnosti nátěrů proti oděru za mokra). U barev na stropy a interiérových barev na zdi se označení pro balení, včetně doprovodných textů, předkládá jako důkaz potvrzující odolnost proti oděru za mokra.

Kritérium 2. Pigment oxidu titaničitého

Pokud výrobek obsahuje více než 3,0 % hmotnostních oxidu titaničitého, emise a vypouštění odpadů z výroby veškerých pigmentů oxidu titaničitého nepřekročí následující hodnoty ⁽¹⁾:

Sulfátový proces:

- SO_x vypočítán jako SO₂: 7,0 kg/t pigmentu TiO₂
- Odpad síranu: 500 kg/t pigmentu TiO₂

Chloridový proces:

- Při použití přírodního rutilu rudy: 103 kg odpadu chloridu/t pigmentu TiO₂
- Při použití syntetického rutilu rudy: 179 kg odpadu chloridu/t pigmentu TiO₂
- Při použití kalové rudy: 329 kg odpadu chloridu/t pigmentu TiO₂

Je-li použit více než jeden druh rudy, uplatní se tyto hodnoty v poměru k množství jednotlivých použitých druhů rudy.

Poznámka:

Emise SO_x se týkají pouze sulfátového procesu.

Pro definici odpadů se použije článek 3 rámcové směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽²⁾ o odpadech. Je-li výrobce TiO₂ schopen u svých pevných odpadů dodržet článek 5 rámcové směrnice o odpadech (výroba vedlejších produktů), udělí se pro odpady výjimka.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží dokumentaci prokazující, že výrobce oxidu titaničitého, který zpracovává suroviny na barvy, splňuje daná kritéria, a to buď ve formě prohlášení o nepoužívání nebo prohlášení podloženého údaji, z nichž vyplývá, že byly dodrženy příslušné úrovně výrobních emisí a vypouštění odpadů.

Kritérium 3. Účinnost při použití

Za účelem prokázání účinnosti při použití barev a laků se provedou následující zkoušky podle typu barvy a/nebo laku, jak je uvedeno v tabulce 2:

⁽¹⁾ Na základě referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách pro výrobu velkoobjemových anorganických látek (BREF), srpen 2007.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

Požadavky na výkon u jednotlivých druhů barev a laků

Kritéria	Barvy a laky (a jejich subkategorie podle směrnice 2004/42/ES)							
	Interiérové barvy (a, b)	Exteriérové barvy (c)	Vybavení a obklady (d)	Husté dekorativní interiérové a exteriérové nátěry (l)	Laky a mořidla (e, f)	Jednosložkové barvy a podlahové barvy (i)	Základní nátěrové hmoty (g)	Podkladové a základní nátěrové hmoty (h)
3a) Vydatnost (pouze na bílých a světlých barvách, včetně bílých základních barev používaných v tónovacích systémech) – ISO 6504/1	8 m ² /l	4 m ² /l (elastomerní barvy) 6 m ² /l (barvy na zdivo)	Produkty pro venkovní použití 6 m ² /l Produkty pro vnitřní použití 8 m ² /l	1 m ² /l	–	Produkty pro venkovní použití 6 m ² /l Produkty pro vnitřní použití 8 m ² /l	6 m ² /l (bez neprůhledností) 8 m ² /l (s neprůhledností)	6 m ² /l (bez neprůhledností) 8 m ² /l (s neprůhledností)
3b) Odolnost proti vodě – ISO 2812-3	–	–	–	–	Odolnost proti vodě	Odolnost proti vodě	–	–
3c) Přílnavost – EN 24624	–	–	–	–	–	Hodnota 2	1,5 Mpa (barvy na zdivo)	1,5 Mpa (barvy na zdivo)
3d) Oděr – EN ISO 7784-2	–	–	–	–	–	70 mg úbytek hmotnosti	–	–
3e) Atmosférické vlivy – EN 11507/EN 927-6	–	1 000 h	1 000 h (exteriérové)	1 000 h (exteriérové)	1 000 h (exteriérové)	1 000 h (exteriérové)	–	–
3f) Propustnost pro vodní páru (l) – EN ISO 7783	–	Třída II nebo vyšší	–	Třída II nebo vyšší (exteriérové)	–	–	–	–
3g) Propustnost pro vodu v kapalné fázi (l) – EN 1062-3	–	Je-li požadováno Třída III Všechny ostatní produkty Třída II nebo vyšší	–	Třída II nebo vyšší (exteriérové)	–	–	–	–

Kritéria	Barvy a laky (a jejich subkategorie podle směrnice 2004/42/ES)							
	Interiérové barvy (a, b)	Exteriérové barvy (c)	Vybavení a obklady (d)	Husté dekorativní interiérové a exteriérové nátěry (l)	Laky a mořidla (e, f)	Jednosložkové barvy a podlahové barvy (i)	Základní nátěrové hmoty (g)	Podkladové a základní nátěrové hmoty (h)
3h) Odolnost proti plísním ⁽¹⁾ – EN 15457	–	Třída 1 nebo nižší (barvy na zdivo nebo dřevo)	Třída 0 (produkty pro venkovní použití na dřevo)	Třída 1 nebo nižší (exteriérové)	–	–	–	–
3h) Odolnost proti řasám ⁽¹⁾ – EN 15458	–	Třída 1 nebo nižší (barvy na zdivo nebo dřevo)	Třída 0 (produkty pro venkovní použití na dřevo)	Třída 1 nebo nižší (exteriérové)	–	–	–	–
3i) Přemostování trhlin ⁽¹⁾ – EN 1062-7	–	A1 (pouze elastomerní barvy)	–	–	–	–	–	–
3j) Odolnost proti alkáliím ISO 2812-4	–	Barvy na zdivo	–	–	–	–	Exteriérové na zdivo	Exteriérové na zdivo
3k) Odolnost proti korozi ⁽¹⁾ EN ISO 12944-2 a 12944-6, ISO 9227, ISO 4628-2 a 4628-3	–	Antikorozní barvy Puchýřkování ≥ velikost 3/ hustota 3 Koroze: ≥ Ri2	Antikorozní barvy Puchýřkování ≥ velikost 3/ hustota 3 Koroze: ≥ Ri2	–	–	Antikorozní barvy Puchýřkování ≥ velikost 3/ hustota 3 Koroze: ≥ Ri2	Antikorozní barvy Puchýřkování ≥ velikost 3/ hustota 3 Koroze: ≥ Ri2	Antikorozní barvy Puchýřkování ≥ velikost 3/ hustota 3 Koroze: ≥ Ri2

⁽¹⁾ Požadováno pouze tehdy, pokud jsou u barev vznášeny marketingové nároky.

3a) *Vydatnost*

Požadavek vydatnosti se vztahuje na bílé a světlé barvy. U barev, jež jsou k dispozici ve více barevných odstínech, se vydatnost vztahuje na nejsvětější barvy.

Bílé barvy a světlé barvy (včetně vrchních nátěrových hmot a meziproduktů) budou mít vydatnost (při krycí mohutnosti 98 %) nejméně 8 m² na litr výrobku v případě interiérových barev a 6 m² v případě exteriérových barev. Výrobky uváděné na trh pro použití jak ve vnitřních, tak venkovních prostorech budou mít vydatnost (při krycí mohutnosti 98 %) nejméně 8 m² na litr.

V případě tónovacích systémů se toto kritérium použije pouze pro bílou základní barvu (základní barva obsahující nejvíce TiO₂). Pokud bílá základní barva nesplňuje tento požadavek, bude kritérium splněno po tónování bílé základní barvy, jimž dojde k vytvoření standardní barvy RAL 9010.

U barev, jež jsou součástí tónovacího systému, musí žadatel na obalu výrobku a v místě prodeje informovat konečného uživatele o tom, který odstín nebo kterou základní/podkladovou nátěrovou hmotu (která je pokud možno označena evropskou ekoznačkou) je třeba použít jako základní nátěr před aplikací tmavšího odstínu.

Průhledné a poloprůhledné základní a podkladové nátěrové hmoty, u nichž se neprůhlednost nepožaduje, budou mít vydatnost nejméně 6 m² a ty, u nichž se neprůhlednost požaduje, nejméně 8 m². Neprůhledné základní nátěrové hmoty se specifickými těsnicími nebo izolačními vlastnostmi, penetračními nebo vazbovými vlastnostmi a základní nátěrové hmoty se zvláštní přilnavostí budou mít vydatnost nejméně 6 m² na litr výrobku.

Husté dekorativní nátěry (barvy, které jsou určeny speciálně k vytváření trojrozměrného dekorativního účinku, a jsou proto charakterizovány velmi silnou vrstvou) musí mít vydatnost alespoň 1 m² na kg výrobku.

Neprůhledné elastomerní barvy budou mít vydatnost nejméně 4 m² na litr výrobku.

Tento požadavek se nepoužije pro laky, lazury, průhledné základní nátěrové hmoty nebo jakékoli jiné průhledné nátěrové hmoty.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metody ISO 6504/1 (Barvy a laky – stanovení krycí schopnosti – Část 1: Metoda Kubelka-Munk pro bílé a světlé odstíny) nebo 6504/3 (Část 3: Stanovení kontrastního poměru (neprůhlednosti) světlých nátěrů při dané měrné spotřebě) nebo podle metody NF T 30073 u barev speciálně určených k vytváření trojrozměrného dekorativního účinku, které jsou charakterizovány velmi silnou vrstvou. U základních barev používaných pro výrobu tónovaných výrobků, jež nebyly vyhodnoceny v souladu s výše uvedenými požadavky, žadatel uvede, jakým způsobem bude konečný uživatel upozorněn na to, aby používal základní a/nebo šedý odstín (nebo jakýkoli jiný relevantní odstín) podkladového nátěru před použitím výrobku.

3b) *Odolnost proti vodě*

Veškeré laky, podlahové nátěrové hmoty a podlahové barvy budou mít podle normy ISO 2812-3 takovou odolnost proti vodě, aby po 24-hodinovém kontaktu s vodou a po 16 hodinách klidu nevykazovaly žádné změny lesku nebo barvy.

Posouzení a ověření: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metody EN ISO 2812-3.

3c) *Přilnavost*

Pigmentované základní nátěrové hmoty na zdivo pro venkovní použití jsou na základě odtrhové zkoušky přilnavosti podle normy EN 24624 (ISO 4624) považovány za vyhovující, pokud je míra soudržnosti podkladu menší než přilnavost barvy. V opačném případě musí přilnavost barvy překročit hodnotu 1,5 MPa.

Podlahové nátěrové hmoty, podlahové barvy a podkladové nátěrové hmoty na podlahy, interiérové základní nátěrové hmoty a podkladové nátěrové hmoty na kov a dřevo vykáží ve zkoušce přilnavosti podle normy EN 2409 nejvyšší možnou hodnotu 2.

Průhledných základních nátěrových hmot se tento požadavek netýká.

Žadatel vyhodnotí základní nátěrovou hmotu a/nebo samotnou vrchní nátěrovou hmotu nebo obojí v případě jejich společného použití. Při testování samotné vrchní nátěrové hmoty to bude považováno za nejhorší možný případ, co se týká přilnavosti.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metody EN ISO 2409 či popřípadě podle metody EN 24624 (ISO 4624).

3d) Oděr

Podlahové nátěrové hmoty a podlahové barvy budou mít odolnost proti oděru, jež nepřesahuje 70 mg úbytku hmotnosti po 1000 zkušebních cyklech, se zátěží 1000 g a rotujícím brusným kotoučem CS10 v souladu s EN ISO 7784-2.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce prokazující soulad s tímto kritériem podle metody EN ISO 7784-2.

3e) Atmosférické vlivy (exteriérové barvy a laky)

Vrchní nátěrové hmoty na zdivo a vrchní nátěrové hmoty na dřevo a kov včetně laků budou vystaveny atmosférickým vlivům v přístroji, jehož součástí jsou fluorescenční UV lampy a kondenzátor nebo rozprašovač vody podle ISO 11507. Musí být vystaveny zkušebním podmínkám v průběhu 1 000 hodin. Zkušební podmínky jsou následující: UVA 4h/60 C + vlhkost 4h/50 °C.

Alternativně mohou být exteriérové vrchní nátěrové hmoty na dřevo a laky na dřevo vystaveny atmosférickým vlivům v průběhu 1 000 hodin v QUV komoře na urychlené umělé stárnutí s cyklickou expozicí UV(A) záření a rozprašováním podle EN 927-6.

Podle ISO 7724 3 nebude změna barvy u vzorků vystavených atmosférickým vlivům větší než $\Delta E^* = 4$. Toto kritérium se nepoužije na laky a základní barvy.

Zmenšení lesku u lesklých barev a laků vystavených atmosférickým vlivům nebude větší než 30 % původní hodnoty a musí být měřeno podle ISO 2813. Tento požadavek se nevztahuje na středně lesklé a matné vrchní nátěrové hmoty⁽¹⁾, jejichž původní hodnota lesku je nejméně 60 % při 60° úhlu dopadu.

Křídování bude podrobeno zkoušce podle metody EN ISO 4628-6 u vrchních nátěrových hmot na zdivo a u vrchních nátěrových hmot na dřevo a kov (přichází-li v úvahu) poté, co byly vzorky vystaveny atmosférickým vlivům. Nátěrové hmoty vykáží v této zkoušce hodnotu 1,5 či hodnotu lepší (0,5 nebo 1,0). Referenční údaje jsou uvedeny v normě.

U vrchních nátěrových hmot používaných pro zdivo a dřevo a u vrchních nátěrových hmot na kov budou rovněž hodnoceny následující parametry, a to poté, co byly vzorky vystaveny atmosférickým vlivům:

Odlupování v souladu s ISO 4628-5; hustota odloupené vrstvy – nejvyšší možná hodnota 2, velikost odloupené vrstvy – nejvyšší možná hodnota 2;

Praskání v souladu s ISO 4628-4; popraskané množství – nejvyšší možná hodnota 2, velikost trhlin – nejvyšší možná hodnota 3;

Puchýřkování v souladu s ISO 4628-2; hustota puchýřků, nejvyšší možná hodnota 3, velikost puchýřků – nejvyšší možná hodnota 3.

Zkoušky by se měly provádět na tónovacím základu.

Posuzování a ověřování: Žadatel v souladu se stanovenými parametry předloží protokol o zkoušce buď podle ISO 11507 nebo podle EN 927-6 nebo podle obou. Žadatel v případě potřeby předloží protokoly o zkoušce podle EN ISO 4628-2, 4, 5, 6 a protokol o zkoušce v souladu ISO 7724-3.

3f) Propustnost pro vodní páru

Udává-li se, že barvy na vnější zdivo a beton jsou respirabilní, bude barva podle metody EN 1062-1 zařazena do třídy II (střední permeabilita páry) nebo výše podle zkušební metody EN ISO 7783.

⁽¹⁾ EN ISO 2813.

Vzhledem k široké škále možných tónovacích barev se bude toto kritérium omezovat na zkoušky týkající se základní barvy.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metody EN ISO 7783-2 a zařazení podle metody EN 1062-1.

3g) Propustnost pro vodu v kapalné fázi

Udává-li se, že vnější zdivo a barvy na beton jsou hydrofóbní nebo elastomerní, bude nátěrová hmota podle metody EN 1062-1 zařazena do třídy III (nízká permeabilita kapalin) v souladu s metodou EN 1062-3.

Vzhledem k široké škále možných tónovacích barev se bude toto kritérium omezovat na zkoušky týkající se základní barvy.

Veškeré další barvy na zdivo budou podle metody EN 1062-1 zařazeny do třídy II (střední permeabilita kapalin) nebo výše podle zkušební metody EN 1062-3.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metody EN ISO 1062-3 a zařazení podle metody EN 1062-1.

3h) Odolnost proti plísním a řasám

Udává-li se, že vrchní nátěr na zdivo a barvy na dřevo jsou odolné proti plísním a řasám a v souladu s PT7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽¹⁾ o biocidních přípravcích, následující požadavky se určí pomocí norem EN 15457 a EN 15458.

Barvy na zdivo budou mít u odolnosti proti plísním hodnotu třídy 1 nebo hodnotu nižší (1 nebo 0) (tj. méně než 10 % pokrytí vrstvou plísně) a v případě odolnosti proti řasám hodnotu třídy 1 nebo nižší.

Barvy na dřevo budou mít u odolnosti proti plísním hodnotu 0 a u odolnosti proti řasám hodnotu 0.

Vzhledem k široké škále možných tónovacích barev se bude toto kritérium omezovat na zkoušky týkající se základní barvy.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metodiky EN 15457 a EN 15458.

3i) Přemostování trhlin

Udává-li se, že barvy na zdivo (nebo beton) mají elastomerní vlastnosti, budou zařazeny alespoň do A1 při 23 °C v souladu s EN 1062.

Vzhledem k široké škále možných tónovacích barev se bude toto kritérium omezovat na zkoušky týkající se základní barvy.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metodiky DIN EN 1062-7.

3j) Odolnost proti alkáliím

U barev na zdivo a základních nátěrových hmot nedojde ke zdatelnému poškození, pokud jsou v souladu s metodou ISO 2812-4 na nátěrovou hmotu nanášeny kapky 10 % roztoku hydroxidu sodného (NaOH) v průběhu 24 hodin. Vyhodnocení proběhne 24 hodin po vysušení.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce podle metodiky ISO 2812-4.

3k) Odolnost proti korozi

Na podklad se pro účely zařazení podle příslušné kategorie nebo příslušných kategorií korozní agresivity atmosfér uvedených v EN ISO 12944-2 použije simulovaná koroze a doprovodné postupy zkoušek stanovené v EN ISO 12944-6. Protikorozní barvy pro ocelové podklady se zkouší po 240 h solné mlhy podle normy ISO 9227. Výsledky musí být hodnoceny podle ISO 4628-2 v případě puchýřkování a ISO 4628-3 v případě prorezavění. Barvy musí dosáhnout výsledku, který nebude horší než 3, pokud jde o velikost a hustotu puchýřků, a ne horší než Ri2 při zkoušce prorezavění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

Posuzování a ověřování: K potvrzení splnění tohoto kritéria předloží žadatel protokol o zkoušce a zařazení do příslušné kategorie nebo příslušných kategorií.

Kritérium 4. Obsah těkavých a semitěkavých organických sloučenin (VOC, SVOC)

Maximální obsah těkavých organických sloučenin (VOC) a semitěkavých organických sloučenin (SVOC) nesmí přesáhnout mezní hodnoty uvedené v tabulce 3.

Obsah VOC a SVOC se určí pro hotové výrobky a musí zahrnovat veškeré doporučené přísady před použitím, jako jsou barviva a/nebo ředidla.

U výrobků s obsahem VOC, který je v souladu s mezními hodnotami uvedenými v tabulce 3, se smí uvádět text „snížený obsah VOC“ a obsah VOC v g/l vedle ekoznačky.

Tabulka 3

Mezní hodnoty obsahu VOC a SVOC

Popis výrobku(a jeho subkategorie podle směrnice 2004/42/ES)	Mezní hodnoty VOC (g/l včetně vody)	Mezní hodnoty SVOC (g/l včetně vody)
a) Interiéry (stěny/stropy) matná barva (Lesk < 25@60°)	10	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
b) Interiéry (stěny/stropy) lesklá barva (Lesk > 25@60°)	40	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
c) Venkovní stěny z minerálního podkladu	25	40
d) Interiérové/exteriérové barvy na dřevo a kov pro vybavení a obklady budov	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
e) Interiérové laky a mořidla pro vybavení budov včetně neprůhledných mořidel	65	30
e) Exteriérové laky a mořidla pro vybavení budov včetně neprůhledných mořidel	75	60
f) Interiérová/exteriérová nefilmotvorná mořidla	50	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
g) Základní nátěrové hmoty	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
h) Penetrační nátěrové hmoty	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
i) Jednosložkové speciální nátěrové hmoty	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
j) Dvousložkové reaktivní nátěrové hmoty ke specifickému konečnému použití (například na podlahy)	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
l) Nátěrové hmoty s dekorativním účinkem	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
Protikoroziční nátěrové barvy	80	60

⁽¹⁾ Interiérové bílé barvy a laky.

⁽²⁾ Interiérové barevně tónované barvy/exteriérové barvy a laky.

Obsah VOC se stanoví buď výpočtem na základě složek a surovin nebo za použití metod uvedených v normě ISO 11890-2, nebo pro výrobky s obsahem VOC nižším než 1,0 g/l za použití metod uvedených v normě ISO 17895. Obsah SVOC se určí podle metody uvedené v normě ISO 11890-2. Markery uvedené v tabulce 4 se použijí jako základ pro vymezení výsledků plynové chromatografie u SVOC. U výrobků používaných jak v interiérech, tak v exteriérech se upřednostní nejpřísnější mezní hodnota SVOC používaná pro interiérové barvy.

Tabulka 4

Značkovací sloučeniny, které se mají používat při určování obsahu SVOC

	Polární systémy (vodou ředitelné nátěrové výrobky)	Nepolární systémy (syntetické nátěrové výrobky)
SVOC	diethyl-adipát ($C_{10}H_{18}O_4$) až methyl-palmitát ($C_{17}H_{34}O_2$)	n-tetradekan ($C_{14}H_{30}$) až n-dokosan ($C_{22}H_{46}$)

Posuzování a ověřování: K prokázání obsahu VOC v hotových výrobcích předloží žadatel buď protokol o zkoušce podle metod uvedených v normě ISO 11890-2 nebo ISO 17895, v němž bude doloženo splnění kritérií, nebo předloží prohlášení o jejich splnění podepřené výpočtem založeným na složkách barvy a surovinách.

K prokázání obsahu SVOC v hotových výrobcích předloží žadatel buď protokol o zkoušce podle metody uvedené v normě ISO 11890-2, nebo prohlášení o splnění kritérií podepřené výpočtem založeným na složkách barvy a surovinách. Zkouška by měla být provedena s odkazem na markery uvedené v tabulce 4 a podle kritérií uživatelské příručky. Na žádost příslušného subjektu může být žadatel požádán, aby vyhodnotil výpočty za pomoci stanovené zkušební metody.

Kritérium 5. Omezení používání nebezpečných látek a směsí

Konečný výrobek nesmí obsahovat nebezpečné látky a směsi v souladu s pravidly stanovenými v následujících dílčích kritériích, která se vztahují na:

- Klasifikace nebezpečnosti a věty označující specifickou rizikost
- Látky vzbuzující mimořádné obavy
- Další uvedené specifické látky

Žadatelé jsou povinni prokázat, že složení konečného výrobku je v souladu s celkovými požadavky na posuzování a ověřování, jakož i všemi dalšími požadavky uvedenými v dodatku.

5a) Celková omezení týkající se klasifikace nebezpečnosti a vět označujících specifickou rizikost

Složení konečného výrobku, včetně všech úmyslně přidaných složek v koncentraci vyšší než 0,010 %, nebude, pokud tak výslovně nestanovuje odchylna v dodatku, obsahovat látky nebo směsi klasifikované jako toxické, nebezpečné pro životní prostředí, senzibilizátory dýchacích orgánů nebo kůže, nebo karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci podle nařízení (ES) č. 1272/2008 nebo směrnice Rady 67/548/EHS⁽¹⁾ a podle standardních vět o nebezpečnosti a vět označujících specifickou rizikost uvedených v tabulce 5 tohoto kritéria.

Tabulka 5

Omezené klasifikace nebezpečnosti a jejich kategorizace

Akutní toxicita	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3
H300 Při požití může způsobit smrt (R28)	H301 Toxický při požití (R25)
H310 Při styku s kůží může způsobit smrt (R27)	H311 Toxický při styku s kůží (R24)

(1) Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1).

Akutní toxicita	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3
H330 Při vdechování může způsobit smrt (R23/26)	H331 Toxický při vdechování (R23)
H304 Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt (R65)	EUH070 Toxický při styku s očima (R39/41)
Toxická pro specifické cílové orgány	
Kategorie 1	Kategorie 2
H370 Způsobuje poškození orgánů (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Může způsobit poškození orgánů (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Způsobuje poškození orgánů (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Může způsobit poškození orgánů (R48/20, R48/21, R48/22)
Senzibilizace dýchacích cest a kůže	
Kategorie 1 A	Kategorie 1 B
H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci (R43)	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci (R43)
H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže (R42)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže (R42)
Karcinogenní, mutagenní nebo toxická pro reprodukci	
Kategorie 1 A a 1 B	Kategorie 2
H340 Může vyvolat genetické poškození (R46)	H341 Podezření na vyvolání genetického poškození (R68)
H350 Může vyvolat rakovinu (R45)	H351 Podezření na vyvolání rakoviny (R40)
H350i Může vyvolat rakovinu při vdechování (R49)	
H360F Může poškodit reprodukční schopnost (R60)	H361f Podezření na poškození reprodukční schopnosti (R62)
H360D Může poškodit plod v těle matky (R61)	H361d Podezření na poškození plodu v těle matky (R63)
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky (R60, R60/61)	H361fd Podezření na poškození reprodukční schopnosti. Podezření na poškození plodu v těle matky. (R62/63)
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky. (R60/63)	H362 Může poškodit kojení prostřednictvím mateřského mléka. (R64)
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti. (R61/62)	

Akutní toxicita	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3
Nebezpečná pro vodní prostředí	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3 a 4
H400 Vysoce toxická pro vodní organismy (R50)	H412 Škodlivá pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky (R52/53)
H410 Vysoce toxická pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky (R50/53)	H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy (R53)
H411 Toxická pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky (R51/53)	
Nebezpečnost pro ozonovou vrstvu	
EUH059 Nebezpečná pro ozonovou vrstvu (R59)	

Nejnovější klasifikační pravidla přijatá Uníí mají přednost před uvedenými klasifikacemi nebezpečnosti a větami označujícími specifickou rizikovost. V souladu s článkem 15 nařízení (ES) č. 1272/2008 musí žadatelé proto zajistit, aby klasifikace byly založeny na nejnovějších pravidlech pro klasifikaci, označování a balení látek a směsí.

Aby prokázali splnění kritérií, jsou žadatelé povinni vypočítat klasifikaci nebezpečnosti konečného výrobku (barvy). To musí být v souladu s metodikami pro klasifikaci směsí uvedených v nařízení (ES) č. 1272/2008 a všech pozměňujících právních předpisech. Rovnocennost mezi klasifikacemi směsí podle směrnice 67/548/EHS o nebezpečných látkách (dále jen „směrnice o nebezpečných látkách“) a klasifikacemi podle nařízení (ES) č. 1272/2008 (nařízení CLP) je uvedena v tabulce 6.

Konečný výrobek se neklasifikuje, ani neoznačuje jako akutně toxický, toxický pro specifické cílové orgány, senzibilizátor dýchacích orgánů nebo kůže, nebo karcinogenní, mutagenní, toxický pro reprodukci nebo nebezpečný pro životní prostředí podle nařízení (ES) č. 1272/2008 nebo směrnice 67/548/EHS.

Tabulka 6

Konečná klasifikace výrobku: rovnocennost mezi klasifikací podle nařízení CLP a klasifikací podle směrnice o nebezpečných látkách

Klasifikace směsi podle nařízení CLP	Rovnocenná klasifikace podle směrnice o nebezpečných látkách
Akutně toxický	T nebo T+
Toxický pro specifické cílové orgány	T, T+ nebo Xn
Senzibilizátor dýchacích orgánů nebo kůže	–
Karcinogenní, mutagenní nebo toxický pro reprodukci	Karcinogenní, mutagenní nebo toxický pro reprodukci kategorií 1 až 3
Látka nebezpečná pro životní prostředí	N (kromě R53 a R52/53)

5a) i) *Odchyłky týkající se skupin látek*

Pro účely této skupiny výrobků byly povoleny odchyłky pro definované skupiny látek, které mohou být obsaženy v konečném výrobku. Tyto odchyłky stanoví klasifikace nebezpečnosti, na které se pro každou specifickou skupinu látek vztahuje odchyłka, a příslušné podmínky pro povolení odchyłky, jakož i platné mezní hodnoty koncentrace. Odchyłky jsou uvedeny v dodatku a vztahují se na tyto skupiny látek:

1. Konzervanty přidávané do barviv, pojidel a konečného výrobku
  - a) Konzervanty pro výrobky v plechových obalech
  - b) Konzervanty pro tónovací stroj
  - c) Konzervanty v suchém filmu
  - d) Konzervační stabilizátory
2. Vysoušecí prostředky a prostředky proti odlupování
  - a) Vysoušecí prostředky
  - b) Prostředky proti odlupování
3. Inhibitory koroze
  - a) Inhibitory koroze
  - b) Ochrana proti měděnce (*verdigris*)
4. Povrchově aktivní látky
  - a) Povrchově aktivní látky pro všeobecné účely
  - b) Alkylfenol-ethoxyláty (APEOs)
  - c) Perfluorované povrchově aktivní látky
5. Různé funkční látky s obecnou působností
  - a) Emulze křemíku pryskyřice v bílých barvách, barvivech a základních barvách
  - b) Kovy a jejich sloučeniny
  - c) Nerostné suroviny, včetně plniva
  - d) Neutralizační činidla
  - e) Optické zjasňovače
  - f) Pigmenty
6. Různé funkční látky se specifickou působností
  - a) UV chrániče a stabilizátory
  - b) Plastifikátory
7. Zbytkové látky, které mohou být přítomny v konečném výrobku
  - a) Formaldehyd
  - b) Rozpouštědla
  - c) Nezaregované monomery
  - d) Těkavé aromatické sloučeniny a halogenované sloučeniny

5a) ii) *Podmínky pro odchylky platné pro výrobní závody*

Dodatečné podmínky pro výrobu barev a laků se použijí u odchylek pro akutní toxiny nebo toxiny pro specifické cílové orgány. V tomto případě žadatel prokáže, že byly splněny tyto požadavky:

- Látky, jež jsou klasifikovány jako akutně toxické nebo jako toxiny pro specifické cílové orgány, musí být prokazatelně v souladu s příslušnými unijními nebo vnitrostátními směrnými limitními hodnotami expozice na pracovišti pro danou látku, přičemž se uplatní vždy hodnota nejpřísnější.
- V případě, že neexistuje žádný odkaz na směrné limitní hodnoty expozice na pracovišti, musí žadatel prokázat, jakým způsobem zdravotní a bezpečnostní postupy pro zacházení s přidanou látkou (přidanými látkami) minimalizují expozici v místech výroby konečného výrobku z kategorie barev, který je opatřen ekoznačkou.
- U látek, jež jsou klasifikovány jako aerosol či pára, je nutné prokázat, že jim pracovníci nebyli vystaveni v této formě.
- U látek, na něž se klasifikace vztahuje v jejich suchém stavu, je nutné prokázat, že pracovníci nemohou přijít do styku s látkou v této formě během výroby.

Posuzování a ověřování: Žadatel prokáže soulad s tímto kritériem předložením prohlášení o klasifikaci či neklasifikaci:

- konečného výrobku z kategorie barev a laků podle metodik pro klasifikaci směsí uvedených v nařízení (ES) č. 1272/2008 a všech pozměňujících právních předpisech,
- vzorku složek barvy či laku, které patří do skupin látek uvedených v bodě 5 a) i) a jsou přítomny v koncentracích vyšších než 0,010 %.

Toto prohlášení musí být založeno na informacích shromážděných podle požadavků uvedených v dodatku.

Rovněž se uvedou účinné složky, na něž se mohou vztahovat specifické mezní hodnoty koncentrace podle nařízení (ES) č. 1272/2008 a které mohou klesnout pod mezní hodnotu 0,010 %.

Tyto technické informace musí být poskytnuty na podporu prohlášení o klasifikaci nebo neklasifikaci složek:

- i) u látek, které nejsou registrovány podle nařízení REACH nebo které dosud nemají harmonizovanou CLP klasifikaci: informace, které splňují požadavky uvedené v příloze VII nařízení REACH,
- ii) u látek, které nejsou registrovány podle nařízení REACH nebo které nesplňují požadavky harmonizované CLP klasifikace: informace vycházející z registrační dokumentace podle REACH, jež potvrzují neklasifikovanost dané látky,
- iii) u látek, které mají harmonizovanou klasifikaci či byly klasifikovány samotnými dodavateli: bezpečnostní listy, pokud jsou k dispozici. Pokud nejsou k dispozici nebo látka byla klasifikována samotným dodavatelem, pak musí být poskytnuty informace týkající se klasifikace nebezpečnosti látek podle přílohy II nařízení REACH,
- iv) u směsí: bezpečnostní listy, pokud jsou k dispozici. Pokud nejsou k dispozici, pak se v souladu s pravidly podle nařízení (ES) č. 1272/2008 předloží výpočet klasifikace směsi a informace týkající se klasifikace nebezpečnosti směsi podle přílohy II nařízení REACH.

Látky a směsi musí být charakterizovány podle oddílů 10, 11 a 12 přílohy II nařízení REACH (Požadavky na sestavení bezpečnostních listů). K tomu náleží informace o fyzikální formě a fyzikálním stavu složek, jakož i stanovení vyrobených složek nanomateriálů, u nichž má 50 % nebo více částic ve velikostním rozdělení jeden nebo více vnějších rozměrů v rozmezí velikosti 1 nm až 100 nm.

Žadatel rovněž určí látky a směsi používané ve složení barev, na něž se vztahují zvláštní požadavky pro odchylku, jak je uvedeno v dodatku. U každé látky nebo směsi, které byla udělena odchylka, musí být předloženy podpůrné informace o tom, jakým způsobem byly splněny požadavky pro její udělení.

5b) *Omezení týkající se látek vzbuzujících mimořádné obavy*

V souladu s čl. 6 odst. 7 nařízení (ES) č. 66/2010 nesmí konečný výrobek, ani žádné složky nebo suroviny, pokud není výslovně stanovena odchylka, obsahovat látky, které:

- splňují kritéria uvedená v článku 57 nařízení REACH,
- byly zjištěny podle postupu popsaného v čl. 59 odst. 1 nařízení REACH, kterým se stanoví seznam látek pro látky vzbuzující mimořádné obavy.

Žádná výjimka nebude udělena látkám, které splňují jednu či více těchto podmínek a jsou obsaženy v barvě či laku v koncentraci vyšší než 0,10 % (hmotnostních).

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria, podložené podepsanými prohlášeními o splnění od dodavatelů. Žadatelé musí prokázat, že provedli podrobné prověření přidaných látek podle aktuálního seznamu látek vzbuzujících mimořádné obavy a kritérií uvedených v článku 57 nařízení REACH.

5c) *Omezení týkající se specifických nebezpečných látek*

Konečný výrobek nesmí obsahovat nebezpečné látky, které jsou výslovně uvedeny v dodatku a jejichž koncentrace se rovná uvedeným mezním hodnotám koncentrace nebo je vyšší. Omezení látek uvedených v dodatku se vztahují na tyto složky a zbytky barev a laků:

- i) Konzervanty v suchém filmu
- ii) Konzervanty pro tónovací stroj
- iii) Konzervanty pro výrobky v plechových obalech
- iv) Konzervační stabilizátory
- v) Povrchově aktivní látky alkylnol-ethoxyláty
- vi) Perfluorované povrchově aktivní látky
- vii) Kovy a jejich sloučeniny
- viii) Pigmenty
- ix) Plastifikátory
- x) Volný formaldehyd

Posuzování a ověřování: Požadavky na ověřování a zkoušení jsou uvedeny v dodatku pro každou látku a pro specifické formy barvy a laku.

Kritérium 6. Informace pro spotřebitele

6a) Na obalu jsou uvedeny nebo k němu přiloženy tyto věty:

- „Omezte plýtvání barvami. Odhadněte množství barvy, které budete potřebovat.“
- „Nespotřebovanou barvu uchovejte k jejímu opětovnému použití.“
- „Opětovným použitím barev lze během jejich životního cyklu účinně minimalizovat dopad na životní prostředí.“

- 6b) Na obalu jsou uvedeny nebo k němu přiloženy tyto obecné informace a doporučení:
- Způsob, jak odhadnout potřebné množství barvy před jejím nákupem, aby se omezilo plýtvání barvami, jakož i doporučená množství coby vodítka (např. na 1 m² stěny je zapotřebí x litrů barvy).
  - Způsob, jak zacházet s „nespotřebovanou barvou“ společně s (případným) internetovým odkazem nebo (případnými) kontaktními údaji, kde spotřebitel může nalézt podrobnější informace.
- 6c) Na obalu musí být uvedeny nebo k němu přiloženy tyto rady a doporučení o tom, jak zacházet s barvou:
- Bezpečnostní opatření pro uživatele. Ta zahrnují základní doporučení pro osobní ochranné prostředky, které by se měly používat. Patří sem rovněž další opatření, která je zapotřebí přijmout při použití rozprašovacích zařízení.
  - Návod na použití čistících nástrojů a vhodné nakládání s odpadem (aby se omezilo znečištění vody a půdy). Například text upozorňující na to, že nespotřebované barvy vyžadují odborné zacházení v souvislosti s ochranou životního prostředí, a neměly by se tedy odstraňovat spolu s domovním nebo obchodním odpadem (příklad: „Zbylé barvy nevylivejte do umyvadla ani záchodu, ani je nevyhazujte do odpadkového koše.“).
  - Skladování barvy za vhodných podmínek (před a po otevření), případně včetně bezpečnostních pokynů.

Posuzování a ověřování: Žadatel musí prohlásit, že výrobek splňuje daný požadavek, a předloží – jako součást žádosti – příslušnému subjektu ukázkou nebo ukázkou informací pro uživatele a/nebo odkaz na tyto informace na internetových stránkách výrobce. Bude uvedeno doporučené množství barvy udávané coby vodítka.

Kritérium 7. Informace uvedené na ekoznačce EU

Na dobrovolné značce se v rámečku v případě potřeby uvede následující text:

- omezené množství nebezpečných látek,
- snížené množství těkavých organických sloučenin: x g/l,
- dobré vlastnosti pro použití ve vnitřních prostorách (v případě splnění kritérií pro interiérové barvy) nebo
- dobré vlastnosti pro použití ve venkovních prostorách (v případě splnění kritérií pro exteriérové barvy) nebo
- dobré vlastnosti pro použití ve vnitřních i venkovních prostorách (v případě splnění kritérií jak pro interiérové, tak exteriérové barvy).

Pokyny pro používání dobrovolné značky s textovým polem jsou k dispozici v „Pokynech pro používání loga ekoznačky“ (*Guidelines for use of the Ecolabel logo*) na těchto internetových stránkách:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží ukázkou označení výrobku nebo vzorek té části obalu výrobku, na které je viditelná ekoznačka, spolu s prohlášením o splnění tohoto kritéria.

Dodatek

OMEZENÍ NEBEZPEČNÝCH LÁTEK A SEZNAM ODCHYLEK

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
---------------	--------------------------------	---	------------------------

1. Konzervanty přidávané do barviv, pojidel a konečného výrobku

i) Pravidla týkající se stavu povolení biocidních přípravků

Složení barvy obsahuje pouze konzervanty, které splňují požadavky 1a, 1b a 1c (dle potřeby), jsou povoleny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES⁽¹⁾ a nařízení (ES) č. 528/2012 a u nichž je v hodnotící zprávě uvedeno posouzení rizika pro profesní a/nebo amatérské (neprofesní) použití. Žadatelé by měli konzultovat nejnovější verzi seznamu povolených látek.

Konzervanty, u nichž byla za účelem jejich hodnocení předložena dokumentace, se mohou používat v přechodném období až do přijetí rozhodnutí o povolení nebo nezařazení.

ii) Povolené úhrnné množství konzervantů pro výrobky v plechových obalech a v suchém filmu obsažené v hotovém výrobku

Konzervanty v plechových obalech a v suchém filmu lze používat ve výrobcích pro použití v interiérech a pro venkovní použití podle součtu celkové koncentrace uvedené v následující tabulce.

Úhrnné povolené množství konzervantů v barvách a lacích

Druh konzervantu	Výrobky pro použití v interiérech	Výrobky pro venkovní použití
Konzervanty pro výrobky v plechových obalech	0,060 %	0,060 %
Konzervanty v suchém filmu	Není povoleno	0,30 %
Výjimky, na něž se vztahují odchylky:		
i) Barvy pro použití při vysoké vlhkosti	0,10 %	nepoužije se
ii) Kombinace IPBC pro venkovní ochranu	nepoužije se	0,65 %
Konzervanty celkem	0,060 %	0,360 %
Výjimky i) nebo ii), na něž se vztahují odchylky, platné pro konzervanty v suchém filmu	0,160 %	0,710 %

iii) Povolené úhrnné množství látek a sloučenin isothiazolinonu obsažené v hotovém výrobku

Úhrnné množství sloučenin isothiazolinonu v žádné barvě a v žádném laku nesmí překročit 0,050 % (500 ppm) s výjimkou exteriérových barev a laků na dřevo, které nesmí překročit 0,20 %. Následující konzervanty jsou vyjmuty z použití vzhledem k specifickým mezním hodnotám jejich podílu na úhrnném množství sloučenin izothiazolinonu v konečném a hotovém výrobku.

2-methyl-2H-isothiazol-3-on: 0,0200 %

1,2-benzisothiazol-2(2H)-on: 0,0500 %

2-oktyl-2H-isothiazol-3-on: 0,0500 % s výjimkou exteriérových barev a laků na dřevo, u nichž je lze používat ve vyšších koncentracích

5-chlor-2-methyl-4-isothiazolin-3-on/2-methyl-4-isothiazolin-3-on: 0,0015 %

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
<p>a) Konzervanty pro výrobky v plechových obalech</p> <p>Použitelnost: Všechny výrobky, není-li uvedeno jinak</p>	<p>Konzervanty pro výrobky v plechových obalech s následujícími klasifikacemi nebezpečnosti, na něž se vztahuje odchylka, lze použít ve výrobcích s ekoznačkou: Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Konzervanty pro výrobky v plechových obalech klasifikované pomocí výše uvedených klasifikací musí splňovat rovněž tyto podmínky pro udělení odchylky:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Celková koncentrace nepřekročí 0.060 % hmotnostních — Látky klasifikované H400 (R50) a/nebo H410 (R50/53) musí být biologicky neakumulativní. Biologicky neakumulativní látky mají $\log K_{ow} \leq 3,2$ nebo biokonzentrační faktor (BCF) ≤ 100. — Je nutné doložit, že u výrobku byly splněny podmínky pro schválení podle směrnice 98/8/ES a nařízení (ES) č. 528/2012. — Pokud se použijí konzervanty, které jsou donory formaldehydu, pak obsah formaldehydu a emise z konečného výrobku musí splňovat požadavky na omezení látek uvedené v rámci kritéria 7a). <p>Specifické mezní hodnoty koncentrace se vztahují na tyto konzervanty:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) pyrrithion zinečnatý ii) 3-diamin-N-(3-aminopropyl)-N-dodecyl-1-propan 	<p>Konzervanty pro výrobky v plechových obalech</p> <p>Celkový obsah v konečném výrobku: 0,060 % hm.</p> <p>Mezní hodnota koncentrace</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Ověření:</p> <p>Prohlášení žadatele a jeho dodavatele pojidel podložené číslem CAS a klasifikacemi pro účinné složky v konečném výrobku a jeho pojidle.</p> <p>V něm bude uveden žadatelem provedený výpočet koncentrace účinné složky v konečném výrobku.</p> <p>V souladu s požadavky čl. 58 odst. 3 nařízení (ES) č. 528/2012 o biocidních přípravcích se označí všechny vyrobené účinné látky, u nichž 50 % nebo více částic ve velikostním rozdělení má jeden nebo více vnějších rozměrů v rozmezí velikosti 1 nm až 100 nm.</p>
<p>b) Konzervanty používané v tónovacích (barvicích) strojích</p>	<p>Klasifikace nebezpečnosti, na něž se vztahuje odchylka, a podmínky pro udělení odchylky uvedené v bodě 1 a) se použijí rovněž pro konzervanty používané k ochraně barevných tónů během jejich uskladnění ve strojích před smísením se základními barvami.</p> <p>Konzervanty přidávané za účelem ochrany barevných tónů, jež budou vydávány ze strojů, nesmí přesáhnout celkovou výši 0,20 % hmotnostních.</p> <p>Specifické maximální mezní hodnoty koncentrace platí pro tyto konzervanty, které přispívají k celkovému množství konzervantů v barvivech:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) 3-jodo- 2-propynyl-butylykarbamát (IPBC) ii) pyrrithion zinečnatý iii) 3-diamin-N-(3-aminopropyl)-N-dodecyl-1-propan 	<p>Celkový obsah konzervantů v barvivu:</p> <p>0,20 % hm.</p> <p>0,10 %</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Ověření:</p> <p>Prohlášení žadatele a/nebo jeho dodavatele barev podložené číslem CAS a klasifikacemi pro účinné složky v konečném výrobku a jeho pojidle.</p> <p>V něm bude uveden výpočet koncentrace účinné složky v konečném výrobku.</p> <p>V souladu s požadavky čl. 58 odst. 3 nařízení (ES) č. 528/2012 o biocidních přípravcích se označí všechny vyrobené účinné látky, u nichž 50 % nebo více částic ve velikostním rozdělení má jeden nebo více vnějších rozměrů v rozmezí velikosti 1 nm až 100 nm.</p>

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
<p>c) Konzervanty v suchém filmu</p> <p>Použitelnost: Exteriérové barvy, interiérové barvy pro zvláštní použití</p>	<p>Konzervanty v suchém filmu a jejich stabilizátory klasifikované pomocí následujících klasifikací nebezpečnosti, na něž se vztahuje odchylka, mohou být použity ve všech výrobcích používaných v interiérech a pouze ve specifických výrobcích určených k venkovnímu použití:</p> <p>Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Konzervanty v suchém filmu klasifikované pomocí výše uvedených klasifikací musí splňovat rovněž tyto podmínky pro udělení výjimky:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Celková koncentrace nesmí překročit 0,10 % nebo 0,30 % hmotnostních (dle potřeby). — Látky klasifikované H400 (R50) a/nebo H410 (R50/53) musí být biologicky neakumulativní. Biologicky neakumulativní látky mají $\log K_{ow} \leq 3,2$ nebo biokonzentrační faktor (BCF) ≤ 100. — Je nutné doložit, že u výrobku byly splněny podmínky pro schválení konzervantů podle směrnice 98/8/ES o biocidních přípravcích a nařízení (ES) č. 528/2012 o biocidních přípravcích. <p>Vyšší celkový obsah se vztahuje na následující konzervanty v suchém filmu pouze v případech specifického použití: kombinace 3-jodo-2-propynyl-butytkarbamátu (IPBC) exteriérové barvy a laky</p> <p>Specifické mezní hodnoty koncentrace se vztahují na tyto konzervanty: pyrithion zinečnatý</p>	<p>Konzervanty v suchém filmu</p> <p>Celkový obsah v konečném výrobku:</p> <p>Interiérové barvy, které jsou určeny k použití v prostorech s vysokým obsahem vlhkosti vzduchu, včetně koupelen a kuchyní: 0,10 % hm.</p> <p>Veškeré druhy použití exteriérových barev: 0,30 % hm.</p> <p>Celkový obsah kombinací IPBC v exteriérových barvách: 0,650 % 0,050 %</p>	<p>Ověření:</p> <p>Prohlášení žadatele a jeho dodavatele pojidel podložené číslem CAS a klasifikacemi pro účinné složky v konečném výrobku a jeho pojidle.</p> <p>V něm bude uveden žadatelem provedený výpočet koncentrace účinné složky v konečném výrobku.</p> <p>V souladu s požadavky čl. 58 odst. 3 nařízení (ES) č. 528/2012 o biocidních přípravcích se označí všechny vyrobené účinné látky, u nichž 50 % nebo více částic ve velikostním rozdělení má jeden nebo více vnějších rozměrů v rozmezí velikosti 1 nm až 100 nm.</p>
<p>d) Konzervační stabilizátor</p>	<p>U oxidu zinečnatého je stanovena odchylka pro jeho použití coby stabilizátoru u kombinací konzervantů v suchém filmu, které vyžadují pyrithion zinečnatý nebo 1,2-benzisothiazol-3(2H)-on (BIT).</p>	<p>0,050 %</p>	<p>Ověření:</p> <p>Prohlášení podané žadatelem a jeho dodavateli surovin.</p>

2. Vysoušecí prostředky a prostředky proti odlupování

<p>a) Sikativy</p> <p>Použitelnost: Všechny výrobky, není-li uvedeno jinak</p>	<p>Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H301 (R24), H317 (R43), H373 (H48/20-22), H412 (R52/53), H413 (R53)</p> <p>U kobaltových sikativ v alkydových barvách, které jsou navíc klasifikovány pomocí H400 (R50) a H410, je stanovena odchylka pro bílé a světlé barvy až do výše těchto mezních hodnot koncentrace:</p>	<p>Celkový obsah sikativ: 0,10 % hm.</p> <p>Mezní hodnota obsahu kobaltového sikativu: 0,050 %</p>	<p>Ověření:</p> <p>Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísly CAS a klasifikacemi.</p>
<p>b) Prostředky proti odlupování</p> <p>Použitelnost: Všechny produkty z kategorie barev</p>	<p>Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H412 (R52/53), H413 (R53), H317 (R43)</p>	<p>0,40 % hm.</p>	<p>Ověření:</p> <p>Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísly CAS a klasifikacemi.</p>

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
---------------	--------------------------------	---	------------------------

3. Inhibitory koroze

a) Antikoroziní pigmenty Použitelnost: Je-li vyžadováno	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Mezní hodnoty koncentrace, které se použijí: i) třídy d, i, j směrnice 2004/42/ES o barvách ii) všechny ostatní výrobky	8,0 % hm. 2,0 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je bezpečnostním listem.
b) Ochrana proti měděnce Použitelnost: Je-li vyžadováno	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H412 (R52/53), H413 (R53)	0,50 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi.

4. Povrchově aktivní látky

a) Povrchově aktivní látky pro všeobecné účely Použitelnost: Povrchově aktivní látky používané ve všech výrobcích.	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Následující celkové hodnoty se vztahují na hotový konečný výrobek: — bílé nebo světlé barvy — veškeré další barvy Odchylka se vztahuje na složení povrchově aktivní látky dodávané výrobcům barev. Zvláštní omezení se vztahují na alkylfenol-ethoxyláty a perfluorované povrchově aktivní látky.	Celkový obsah povrchově aktivních látek v hotovém výrobku: 1,0 % hm. 3,0 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel, dodavatelé surovin a/nebo povrchově aktivních látek a podloží je čísla CAS a klasifikacemi používanými pro povrchově aktivní látky.
b) Alkylfenol-ethoxyláty Použitelnost: Povrchově aktivní látky používané ve všech výrobcích.	Alkylfenol-ethoxyláty a jejich deriváty se nesmí používat v žádných přípravcích či složeních barev nebo laků.	nepoužije se	Ověření: Prohlášení o nepoužívání poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi používanými pro povrchově aktivní látky.
c) Perfluorované povrchově aktivní látky Použitelnost: Povrchově aktivní látky používané ve specifických výrobcích.	Nesmí se používat níže uvedené perfluorované povrchově aktivní látky s dlouhým řetězcem, vymezené v definici OECD: i) Perfluorkarboxylové kyseliny s uhlíkovým řetězcem o délce $\geq C 8$, včetně perfluoroktanové kyseliny (PFOA), ii) Perfluoroktan-sulfonáty s uhlíkovým řetězcem o délce $\geq C6$, včetně perfluorhexan-sulfonové kyseliny (PFHxS) a perfluoroktan-sulfonátu (PFOS), a iii) příbuzné sloučeniny, z nichž mohou vzniknout látky uvedené v bodech i) nebo ii), nesmí být přítomny v povrchově aktivní látce ani jako zbytek v barvě či laku.	nepoužije se	Ověření: Prohlášení o nepoužívání poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a identifikací délky řetězce používané pro povrchově aktivní látky.

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
	Perfluorované povrchově aktivní látky, které nespádají pod body i), ii) nebo iii), lze používat pouze v barvách, které musí být odolné či repelentní proti vodě (viz účinek použití kritéria 3b) a 3g) a které mají vydatnost větší než 8 m ² /l (viz účinek použití kritéria 3a)).		

5. Různé funkční látky s obecnou působností

a) Emulze křemíku pryskyřice v bílých barvách, barvivech a základních barvách Použitelnost: Všechny výrobky z kategorie barev	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H412 (R52/53), H413 (R53)	2,0 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi.
b) Kovy a jejich sloučeniny Použitelnost: Všechny výrobky	Tyto kovy nebo jejich sloučeniny nesmějí být přítomny ve výrobku nebo složkách použitých ve výrobku v množství překračujícím stanovenou mezní hodnotu: kadmium, olovo, chrom VI, rtuť, arsen, baryum, selen, antimon a kobalt. Tyto odchylky se vztahují na: — baryum, antimon a kobalt v pigmentech. (viz omezení 5 f)) — kobalt v sikativech (viz omezení 2 a))	0,010 % mezní hodnoty na uvedený kov	Ověření: Prohlášení podané žadatelem a jeho dodavateli surovin.
c) Nerostné suroviny, včetně plniv Použitelnost: Všechny výrobky z kategorie barev	Nerostným surovinám, včetně krystalického oxidu křemičitého a nerostů leukophylu s obsahem krystalického oxidu křemičitého je přiznána odchylka pro H373 (R48/20). Nerostné suroviny obsahující kovy podle omezení 5 b) se smí použít, pokud laboratorní zkoušky prokázaly, že kov je vázán v krystalové mřížce a je nerozpustný (viz použitelnou zkušební metodu). Pro následující plniva je stanovena odchylka na tomto základě: nefelinický syenit, obsahující baryum		Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi. Žadatelé, kteří chtějí použít pojidla obsahující kovy, pro něž platí omezení, předloží protokoly o zkouškách provedených v souladu s uvedenou normou. Zkušební metoda: DIN 53770-1 nebo rovnocenná
d) Neutralizační činidla Použitelnost: Všechny výrobky, není-li upřesněno jinak	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H311 (R24), H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Použijí se tyto mezní hodnoty koncentrace: — laky a barvy na podlahy — všechny ostatní výrobky	1,0 % hm. 0,50 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi.

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
e) Optické zjasňovače Použitelnost: Všechny výrobky z kategorie barev	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H413 (R53)	0,10 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je číslý CAS a klasifikacemi.
f) Pigmenty Použitelnost: Všechny výrobky	Pigmenty obsahující kovy se použijí, pouze pokud laboratorní zkoušky pigmentu prokázaly, že kovový chromofor je vázán v krystalové mřížce a je nerozpustný. Pro použití těchto kovů obsahujících pigmenty je stanovena odchylka: — síran barnatý — antimon a nikl v nerozpustné mřížce TiO ₂ — modrý spinel hlinito-kobalnatý — modrozelený spinel chromito-kobalnatý	nepoužije se	Ověření: Výsledky zkoušek, které prokazují, že pigmentový chromofor je vázán v krystalové mřížce a je nerozpustný. Zkušební metoda: DIN 53770-1 nebo rovnocenná

6. Různé funkční látky se specifickou působností

a) UV chrániče a stabilizátory pro exteriérové barvy Použitelnost: Exteriérové barvy	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H317 (R43), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53)	0,60 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je číslý CAS a klasifikacemi.
b) Plastifikátory v barvách a lacích Použitelnost: Pokud obsaženy ve složení	Následující ftaláty nesmějí být vědomě přidávány jako plastifikátory: DEHP (bis(2-ethylhexyl)-ftalát) BBP (benzylbutylftalát) DBP (dibutylftalát) DMEP (bis(2-methoxyethyl)ftalát) DIBP (diisobutylftalát) DIHP (di-C6-8-rozvětvené alkylftaláty) DHNUP (di-C7-11-rozvětvené alkylftaláty) DHP (di-n-hexylftalát)	Mezní hodnoty koncentrace pro jakýkoliv jednotlivý ftalát: 0,010 %	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je číslý CAS a klasifikacemi.

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
---------------	--------------------------------	---	------------------------

7. Zbytkové látky, které mohou být přítomny v konečném výrobku

<p>a) Formaldehyd Použitelnost: Všechny výrobky</p>	<p>Volný formaldehyd nesmí být záměrně přidán do konečného výrobku. Konečný výrobek musí být otestován na obsah volných formaldehydů. Požadavky na odběr vzorků pro testování musí odrážet škálu výrobků. Použije se tato celková mezní hodnota:</p> <p>Stanovují se tyto odchylky z tohoto požadavku:</p> <p>i) Pokud se pro účely ochrany zvláštního druhu barvy nebo laku požadují konzervanty v plechových obalech, které jsou donory formaldehydu, a pokud se používá donor formaldehydu namísto konzervantu izothiazolinonu.</p> <p>ii) Pokud polymerová disperze (pojidla) prostřednictvím zbytkových množství formaldehydu zajistí funkce donorů formaldehydu namísto konzervantů pro výrobky v plechových obalech.</p> <p>V těchto případech nesmí celkový součet překročit tyto mezní hodnoty:</p>	<p>0,0010 %</p> <p>0,010 %</p>	<p>Ověření:</p> <p>Obsah volného formaldehydu se stanoví u bílé základní barvy nebo průhledného tónovacího základu, u něhož se předpokládá, že obsahuje nejvyšší teoretické množství formaldehydu. Rovněž se určí obsah barviva, u kterého se předpokládá, že obsahuje nejvyšší teoretické množství formaldehydu.</p> <p>Zkušební metoda:</p> <p>0,0010 % mezní hodnoty:</p> <p>Stanovení koncentrace pro výrobky v plechových obalech za použití metody Mercoquant. Není-li výsledek podle této metody konečný, musí být k potvrzení koncentrace použita vysokoúčinná kapalinová chromatografie (HPLC).</p> <p>0,010 % mezní hodnoty:</p> <p>1) Všechny barvy: Stanovení koncentrace formaldehydu pro výrobky v plechových obalech prostřednictvím analýzy používající VdRL 03 nebo vysokoúčinnou kapalinovou chromatografii (HPLC).</p> <p>a</p> <p>2) Interiérové barvy a laky: Stanovení pomocí analýzy podle ISO 16000-3. Při prvním použití nesmějí emise překročit 0,25 ppm a po 24 hodinách od prvního použití musí být menší než 0,05 ppm.</p>
---	--	--------------------------------	---

Skupina látek	Rozsah omezení a/nebo odchylky	Mezní hodnoty koncentrace (v případě potřeby)	Posuzování a ověřování
b) Rozpouštědla Použitelnost: Všechny výrobky	Klasifikace, na něž se vztahuje odchylka: H304 (R65)	2,0 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi.
c) Nezreagované monomery Použitelnost: Systémy polymérových pojidel	Nezreagované monomery z pojidel včetně kyseliny akrylové mohou být přítomny v konečném výrobku až do celkové mezní hodnoty.	0,050 % hm.	Ověření: Prohlášení poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi.
d) Těkavé aromatické uhlovodíky a halogenovaná rozpouštědla Použitelnost: Všechny výrobky	Těkavé aromatické uhlovodíky a halogenovaná rozpouštědla nesmí být přítomny v konečném výrobku.	zbytková mezní hodnota: 0,01 %	Ověření: Prohlášení o nepoužití poskytne žadatel a jeho dodavatelé surovin a podloží je čísla CAS a klasifikacemi.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 28. května 2014,****kterým se mění rozhodnutí 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU a 2012/721/EU s cílem zohlednit vývoj klasifikace látek***(oznámeno pod číslem C(2014) 3468)***(Text s významem pro EHP)**

(2014/313/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010 nesmí být ekoznačka EU udělena zboží, které obsahuje látky, přípravky či směsi, které splňují kritéria pro to, aby byly klasifikovány jako toxické, nebezpečné pro životní prostředí, karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽²⁾, ani zboží, které obsahuje látky uvedené v článku 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽³⁾. V souladu s čl. 6 odst. 7 nařízení (ES) č. 66/2010 specifické kategorie zboží obsahující takové látky, v případě, že z technického hlediska není proveditelné nahrazení tohoto zboží buď jiným zbožím, nebo použitím alternativních materiálů či konstrukcí, nebo produkty, které mají ve srovnání s jiným zbožím stejné kategorie mnohem vyšší celkovou environmentální výkonnost, může Komise udělit výjimky z čl. 6 odst. 6 uvedeného nařízení.
- (2) Rozhodnutími Komise 2011/263/EU ⁽⁴⁾, 2011/264/EU ⁽⁵⁾, 2011/382/EU ⁽⁶⁾, 2011/383/EU ⁽⁷⁾, 2012/720/EU ⁽⁸⁾ a 2012/721/EU ⁽⁹⁾ byla stanovena ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do myček nádobí, pracím prostředkům, mycím prostředkům pro ruční mytí nádobí, univerzálním čisticím prostředkům a čisticím prostředkům pro hygienická zařízení, mycím prostředkům do automatických myček nádobí používaným v průmyslu a institucích a pracím prostředkům používaným v průmyslu a institucích. Po přijetí těchto rozhodnutí bylo nařízení (ES) č. 1272/2008 pozměněno nařízením Komise (EU) č. 286/2011 ⁽¹⁰⁾. Pro látky se staly změny nařízení (ES) č. 1272/2008 použitelnými od 1. prosince 2012 a pro směsi budou použitelnými od 1. června 2015. Nařízením (EU) č. 286/2011 doplnilo nová klasifikační kritéria pro dlouhodobou nebezpečnost pro

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/263/EU ze dne 28. dubna 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do myček nádobí (Úř. věst. L 111, 30.4.2011, s. 22).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2011/264/EU ze dne 28. dubna 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pracím prostředkům (Úř. věst. L 111, 30.4.2011, s. 34).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2011/382/EU ze dne 24. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do ruční mytí nádobí (Úř. věst. L 169, 29.6.2011, s. 40).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2011/383/EU ze dne 28. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU univerzálním čisticím prostředkům a čisticím prostředkům pro hygienická zařízení (Úř. věst. L 169, 29.6.2011, s. 52).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2012/720/EU ze dne 14. listopadu 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do automatických myček nádobí používaným v průmyslu a institucích (Úř. věst. L 326, 24.11.2012, s. 25).

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Komise 2012/721/EU ze dne 14. listopadu 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pracím prostředkům používaným v průmyslu a institucích (Úř. věst. L 326, 24.11.2012, s. 38).

⁽¹⁰⁾ Nařízením Komise (EU) č. 286/2011 ze dne 10. března 2011, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. L 83, 30.3.2011, s. 1).

vodní prostředí založená na údajích o chronické toxicitě pro vodní prostředí a biologické rozložitelnosti. Na základě nových kritérií byly snadno rozložitelné povrchově aktivní látky používané v současnosti v pracích a čisticích prostředcích z velké části zařazeny jako látky s chronickými účinky kategorie 3 (H412) a v některých případech, které jsou zvláště relevantní pro mycí prostředky pro ruční mytí nádobí, jako látky s chronickými účinky kategorie 2 (H411), a bylo proto zakázáno jejich použití v produktech opatřených ekoznačkou EU. Je proto obtížné stanovit ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do myček nádobí, pracím prostředkům, mycím prostředkům pro ruční mytí nádobí, univerzálním čisticím prostředkům a čisticím prostředkům pro hygienická zařízení, mycím prostředkům do automatických myček nádobí používaným v průmyslu a institucích a pracím prostředkům používaným v průmyslu a institucích, aby odpovídala nejlepším 10–20 % pracím a čisticím prostředkům dostupných na trhu Unie z hlediska environmentální výkonnosti během celého jejich životního cyklu, protože není prokázáno, že jsou dostupné alternativní povrchově aktivní látky. Znění textu o posuzování a ověřování je aktualizováno za účelem poskytnutí pokynů, které pomohou žadatelům prokázat soulad s novými požadavky.

- (3) Důsledky zavedení nových klasifikačních kritérií nebyly během přezkumu kritérií pro udělení ekoznačky EU pro mycí prostředky do myček nádobí, pracím prostředky, mycí prostředky pro ruční mytí nádobí, univerzální čisticí prostředky a čisticí prostředky pro hygienická zařízení stanovené v rozhodnutích 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU a 2011/383/EU, ani během vývoje kritérií pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do automatických myček nádobí používaným v průmyslu a institucích a pracím prostředkům používaným v průmyslu a institucích a v rámci zvažování výjimek pro povrchově aktivní látky stanovené v rozhodnutích 2012/720/EU a 2012/721/EU známy.
- (4) Tato změna se použije se zpětnou platností od 1. prosince 2012, aby byla plynule zajištěna platnost kritérií pro udělení ekoznačky EU mycím prostředkům do myček nádobí, pracím prostředkům, mycím prostředkům pro ruční mytí nádobí, univerzálním čisticím prostředkům a čisticím prostředkům pro hygienická zařízení, mycím prostředkům do automatických myček nádobí používaným v průmyslu a institucích a pracím prostředkům používaným v průmyslu a institucích.
- (5) Rozhodnutí 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU a 2012/721/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha rozhodnutí 2011/263/EU se mění v souladu s přílohou I tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Příloha rozhodnutí 2011/264/EU se mění v souladu s přílohou II tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Příloha rozhodnutí 2011/382/EU se mění v souladu s přílohou III tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Příloha rozhodnutí 2011/383/EU se mění v souladu s přílohou IV tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Příloha rozhodnutí 2012/720/EU se mění v souladu s přílohou V tohoto rozhodnutí.

Článek 6

Příloha rozhodnutí 2012/721/EU se mění v souladu s přílohou VI tohoto rozhodnutí.

Článek 7

Toto rozhodnutí je použitelné na látky ode dne 1. prosince 2012.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 28. května 2014.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

PŘÍLOHA I

Příloha rozhodnutí 2011/263/EU se mění takto:

1) v kritériu 2 písm. b) pátém pododstavci se tabulka stanovující výjimky nahrazuje touto tabulkou:

„Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % konečného výrobku (*)	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R 52–53
Biocidy používané za účelem konzervace (**)	H410: Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R50–53
	H411: Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51–53
	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Vonné látky	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Enzymy (***)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
NTA jako nečistota v MGDA a GLDA (****)	H351: Podezření na vyvolání rakoviny	R40

(*) Tuto výjimku lze uplatnit, pokud jsou snadno rozložitelné a rozložitelné za anaerobních podmínek.

(**) Uvedeno v kritériu 2 e). Tuto výjimku lze uplatnit, pokud se bioakumulační potenciál biocidů vyznačuje $\log P_{ow}$ (log rozdělovacího koeficientu oktanol/voda) < 3,0 nebo experimentálně zjištěným biokoncentračním faktorem (BCF) ≤ 100 .

(***) Včetně stabilizátorů a jiných pomocných látek v přípravcích.

(****) V koncentracích nižších než 1,0 % v surovině, pokud je celková koncentrace v konečném výrobku nižší než 0,10 %.

2) v kritériu 2 písm. b) se do textu *Posuzování a ověřování* doplňuje pododstavec, který zní:

„Pro povrchově aktivní látky, kterým byla udělena výjimka a které splňují kritéria pro klasifikaci třídy nebezpečnosti H 412, předloží žadatel dokumentaci o jejich rozložitelnosti s odkazem na seznam DID. Pro povrchově aktivní látky, které nejsou uvedeny v seznamu DID, je nutné předložit příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů, nebo odpovídající výsledky zkoušek, jak je popsáno v dodatku I.“

PŘÍLOHA II

Příloha rozhodnutí 2011/264/EU se mění takto:

1) v kritériu 4 písm. b) pátém pododstavci se tabulka stanovující výjimky nahrazuje touto tabulkou:

„Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku	H400: Vysoce toxické pro vodní organismy	R50
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku (*)	H412: Škodlivé pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Biocidy používané za účelem konzervace (**)	H410: Vysoce toxické pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R50–53
	H411: Toxické pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51–53
	H412: Škodlivé pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Vůně	H412: Škodlivé pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Enzymy (***)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Mohou vyvolat alergickou kožní reakci	R43
Bělicí katalyzátory (***)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
NTA jako nečistota v MGDA a GLDA (****)	H351: Podezření na vyvolání rakoviny	R40
Optické zjasňovače (pouze pro prací prostředky pro běžné bílé prádlo)	H413: Mohou vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy	R53

(*) Tuto výjimku lze uplatnit, pokud jsou snadno rozložitelné a rozložitelné za anaerobních podmínek.

(**) Uvedeno v kritériu 4 e). Tuto výjimku lze uplatnit, pokud se bioakumulační potenciál biocidů vyznačuje $\log P_{ow}$ (log rozdělovacího koeficientu oktanol/voda) < 3,0 nebo experimentálně zjištěným biokoncentračním faktorem (BCF) ≤ 100 .

(***) Včetně stabilizátorů a jiných pomocných látek v přípravcích.

(****) V koncentracích nižších než 1,0 % v surovině, pokud je celková koncentrace v konečném výrobku nižší než 0,10 %.

2) v kritériu 4 písm. b) se do textu *Posuzování a ověřování* doplňuje pododstavec, který zní:

„Pro povrchově aktivní látky, kterým byla udělena výjimka a které splňují kritéria pro klasifikaci třídy nebezpečnosti H 412, předloží žadatel dokumentaci o jejich rozložitelnosti s odkazem na seznam DID. Pro povrchově aktivní látky, které nejsou uvedeny v seznamu DID, se musí předložit příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů, nebo odpovídající výsledky zkoušek, jak je popsáno v dodatku I.“

PŘÍLOHA III

Příloha rozhodnutí 2011/382/EU se mění takto:

1) v kritériu 3 písm. c) čtvrtém pododstavci se tabulka stanovující odchylky nahrazuje touto tabulkou:

„Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku (*)	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku (**)	H 412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R 52–53
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 2,5 % v konečném výrobku (**)	H411: Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51–53
Vonné látky	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Enzymy (***)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
NTA jako nečistota v MGDA a GLDA (****)	H351: Podezření na vyvolání rakoviny	R40

(*) Procentní podíl musí být vydělen multiplikačním faktorem stanoveným v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008.

(**) Tuto výjimku lze uplatnit, pokud jsou snadno rozložitelné a rozložitelné za anaerobních podmínek.

(***) Včetně stabilizátorů a jiných pomocných látek v přípravcích.

(****) V koncentracích nižších než 1,0 % v surovině, pokud je celková koncentrace v konečném výrobku nižší než 0,10 %.

2) v kritériu 3 písm. c) se do textu *Posuzování a ověřování* doplňuje pododstavec, který zní:

„Pro povrchově aktivní látky, kterým byla udělena výjimka a které splňují kritéria pro klasifikaci třídy nebezpečnosti H 412 a/nebo H411, předloží žadatel dokumentaci o jejich rozložitelnosti s odkazem na seznam DID. Pro povrchově aktivní látky, které nejsou uvedeny v seznamu DID, se musí předložit příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů, nebo odpovídající výsledky zkoušek, jak je popsáno v dodatku I.“

PŘÍLOHA IV

Příloha rozhodnutí 2011/383/EU se mění takto:

1) v kritériu 3 písm. c) čtvrtém pododstavci se tabulka stanovující výjimky nahrazuje touto tabulkou:

„Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku (*)	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném výrobku (**)	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Vonné látky	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Enzymy (***)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
NTA jako nečistota v MGDA a GLDA (****)	H351: Podezření na vyvolání rakoviny	R40

(*) Procentní podíl musí být vydělen multiplikačním faktorem stanoveným v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008.

(**) Tuto výjimku lze uplatnit, pokud jsou snadno rozložitelné a rozložitelné za anaerobních podmínek.

(***) Včetně stabilizátorů a jiných pomocných látek v přípravcích.

(****) V koncentracích nižších než 1,0 % v surovině, pokud je celková koncentrace v konečném výrobku nižší než 0,10 %.“

2) v kritériu 3 písm. c) se do textu *Posuzování a ověřování* doplňuje pododstavec, který zní:

„Pro povrchově aktivní látky, kterým byla udělena výjimka a které splňují kritéria pro klasifikaci třídy nebezpečnosti H412, předloží žadatel dokumentaci o jejich rozložitelnosti s odkazem na seznam DID. Pro povrchově aktivní látky, které nejsou uvedeny v seznamu DID, se musí předložit příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů, nebo odpovídající výsledky zkoušek, jak je popsáno v dodatku I.“

PŘÍLOHA V

Příloha rozhodnutí 2012/720/EU se mění takto:

1) v kritériu 3 písm. b) šestém pododstavci se tabulka stanovující výjimky nahrazuje touto tabulkou:

„Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 15 % v konečném produktu	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném produktu	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Biocidy používané pro účely konzervace (*) (pouze pro tekutiny s pH mezi 2 a 12 a nejvýše 0,10 % hmotnostními aktivního materiálu)	H331: Toxický při vdechování	R23
	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Enzymy (**)	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
NTA jako nečistota v MGDA a GLDA (***)	H351: Podezření na vyvolání rakoviny	R40

(*) Výjimka platí pouze pro kritérium 3 b). Biocidy musí splňovat kritérium 3d).

(**) Včetně stabilizátorů a jiných pomocných látek v přípravcích.

(***) V koncentracích nižších než 1,0 % v surovině, pokud je celková koncentrace v konečném výrobku nižší než 0,10 %.

2) v kritériu 3 písm. b) se do textu Posuzování a ověřování doplňuje pododstavec, který zní:

„Pro povrchově aktivní látky, kterým byla udělena výjimka a které splňují kritéria pro klasifikaci třídy nebezpečnosti H 412, předloží žadatel dokumentaci o jejich rozložitelnosti s odkazem na seznam DID. Pro povrchově aktivní látky, které nejsou uvedeny v seznamu DID, se musí předložit příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů, nebo odpovídající výsledky zkoušek, jak je popsáno v dodatku I.“

PŘÍLOHA VI

Příloha rozhodnutí 2012/721/EU se mění takto:

1) v kritériu 4 písm. b) šestém pododstavci se tabulka stanovující výjimky nahrazuje touto tabulkou:

„Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 20 % v konečném produktu	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Povrchově aktivní látky v celkových koncentracích < 25 % v konečném produktu (*)	H412: Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52–53
Biocidy používané pro účely konzervace (**) (pouze pro tekutiny s pH mezi 2 a 12 a nejvýše 0,10 % hmotnostních aktivního materiálu)	H331: Toxický při vdechování	R23
	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
Enzymy (***)	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
	H334: Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže	R42
	H317: Může vyvolat alergickou kožní reakci	R43
Bělicí katalyzátory (***)	H400: Vysoce toxický pro vodní organismy	R50
NTA jako nečistota v MGDA a GLDA (****)	H351: Podezření na vyvolání rakoviny	R40

(*) Tuto výjimku lze uplatnit, pokud povrchově aktivní látky splňují kritérium 3 písm. a) a jsou rozložitelné za anaerobních podmínek.

(**) Výjimka platí pouze pro kritérium 4 b). Biocidy musí splňovat kritérium 4 e).

(***) Včetně stabilizátorů a jiných pomocných látek v přípravcích.

(****) V koncentracích nižších než 1,0 % v surovině, pokud je celková koncentrace v konečném výrobku nižší než 0,10 %.

2) v kritériu 4 písm. b) se do textu *Posuzování a ověřování* doplňuje odstavec, který zní:

„Pro povrchově aktivní látky, kterým byla udělena výjimka a které splňují kritéria pro klasifikaci třídy nebezpečnosti H 412, předloží žadatel dokumentaci o jejich rozložitelnosti s odkazem na seznam DID. Pro povrchově aktivní látky, které nejsou uvedeny v seznamu DID, se musí předložit příslušné informace z literatury nebo jiných zdrojů, nebo odpovídající výsledky zkoušek, jak je popsáno v dodatku I.“

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 28. května 2014,****kterým se stanoví kritéria pro udělování ekoznačky EU pro teplovodní ohřívače***(oznámeno pod číslem C(2014) 3452)***(Text s významem pro EHP)**

(2014/314/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 66/2010 stanoví, že ekoznačku EU lze udělit produktům s omezeným dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu.
- (2) Nařízení (ES) č. 66/2010 stanoví, že zvláštní kritéria pro udělování ekoznačky EU mají být stanovena podle skupin produktů.
- (3) Komise vypracovala předběžnou zprávu o technických, environmentálních, hospodářských a právních aspektech skupiny produktů „tepl vodní ohřívače“, jež se obvykle používají v Unii, a zveřejnila je, aby bylo možné se k nim vyjádřit. Studie, na níž se tato zpráva zakládá (dále jen „studie“), byla navržena ve spolupráci se zúčastněnými a dotčenými stranami z Unie i třetích zemí.
- (4) Výsledky studie, jež byly předloženy v předběžné zprávě, ukázaly, že na celkovém dopadu teplovodních ohřívačů na životní prostředí se nejvýznamněji podílí spotřeba energie ve fázi používání produktu. Proto by mělo být podporováno používání energeticky účinných teplovodních ohřívačů s nízkými emisemi skleníkových plynů a navíc by měly být podpořeny takové ohřívače, které využívají technologie šetrnější k životnímu prostředí a u nichž je prokázána bezpečnost pro spotřebitele.
- (5) Je třeba stanovit kritéria ekoznačky EU pro skupinu produktů „tepl vodní ohřívače“.
- (6) Kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování by měly být platné čtyři roky ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.
- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Skupina produktů „tepl vodní ohřívače“ zahrnuje produkty, které se používají k výrobě tepla jako součást teplovodního systému ústředního vytápění, v němž je teplá voda distribuována prostřednictvím oběhových čerpadel a tepelných zářičů za účelem dosažení a udržení požadované vnitřní teploty uzavřeného prostoru, například budovy, bytové jednotky nebo místnosti. Zdroje tepla vytváří teplo pomocí jednoho nebo více z následujících postupů a technologií:

- a) spalování plyných, kapalných nebo tuhých fosilních paliv;
- b) spalování plyné, kapalné nebo tuhé biomasy;
- c) využití Jouleova jevu v prvcích elektrického odporového ohřevu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.

- d) zachycování okolního tepla ze vzduchu, vody nebo ze zdroje pod zemí, a/nebo odpadního tepla;
  - e) kogenerace (kombinovaná výroba tepla a elektřiny v jednom procesu);
  - f) solární technologie (pomocné).
2. Maximální výstupní výkon teplovodních ohřívačů musí být 400 kW.
3. Kombinované ohřívače jsou do této skupiny produktů zahrnuty za předpokladu, že jejich primární funkcí je vytápět prostory.
4. Z této skupiny produktů jsou vyloučeny tyto produkty:
- a) ohřívače, jejichž primární funkcí je poskytovat teplou pitnou nebo užitkovou vodu;
  - b) ohřívače sloužící k ohřevu a distribuci plynných teplotnosných látek, jako je pára nebo vzduch;
  - c) kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů o maximální elektrické kapacitě 50 kW nebo vyšší;
  - d) ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, které jsou kombinací nepřímého vytápění, za použití teplovodního systému ústředního vytápění, a přímého vytápění, přímou emisí tepla do místnosti nebo prostoru, kde je spotřebič instalován.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí následující definice:

- 1) „ohřívačem“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů nebo kombinovaný ohřívač;
- 2) „ohřívačem pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí zařízení, které:
  - a) dodává teplo do teplovodního systému ústředního vytápění za účelem dosažení a udržení požadované vnitřní teploty uzavřených prostorů, jako je budova, bytová jednotka nebo místnost, a
  - b) je vybaveno jedním či více zdroji tepla;
- 3) „kombinovaným ohřívačem“ se rozumí teplovodní ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů, který je navržen tak, aby rovněž vyráběl teplo pro dodávku teplé pitné nebo užitkové vody o dané teplotě, v daném množství a průtoku ve stanoveném časovém období, a který je připojen k vnějšímu přívodu pitné nebo užitkové vody;
- 4) „souvpravou sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, regulátoru teploty a solárního zařízení“ se rozumí souprava nabízená koncovému uživateli, která sestává z jednoho nebo více ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů kombinovaných s jedním či více regulátory teploty a/nebo jedním či více solárními zařízeními;
- 5) „souvpravou sestávající z kombinovaného ohřívače, regulátoru teploty a solárního zařízení“ se rozumí souprava nabízená koncovému uživateli, která sestává z jednoho nebo více kombinovaných ohřívačů kombinovaných s jedním či více regulátory teploty a/nebo jedním či více solárními zařízeními;
- 6) „solárním zařízením“ se rozumí výhradně solární systém, solární kolektor, solární zásobník teplé vody nebo čerpadlo v kolektorovém okruhu, které jsou uváděny na trh samostatně;
- 7) „teplovodním systémem ústředního vytápění“ se rozumí systém využívající vodu jako teplotnosnou látku přenášející centrálně vyráběné teplo do tepelných zářičů určených k vytápění budov nebo jejich částí;
- 8) „zdrojem tepla“ se rozumí ta část ohřívače, která vyrábí teplo za využití jednoho nebo více z následujících procesů:
  - a) spalování fosilních paliv a/nebo paliv z biomasy;
  - b) využití Jouleova jevu v prvcích elektrického odporového ohřevu;
  - c) zachycování tepla okolního prostředí ze vzdušného, vodního nebo zemního zdroje a/nebo odpadního tepla;
- 9) „plynovým ohřívačem“ se rozumí ohřívač k vytápění vnitřních prostorů nebo kombinovaný ohřívač vybavený jedním nebo více zdroji tepla na plynná paliva fosilního původu nebo z biomasy;
- 10) „ohřívačem na kapalná paliva“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů nebo kombinovaný ohřívač vybavený jedním nebo více zdroji tepla na kapalné palivo fosilního původu nebo z biomasy;
- 11) „ohřívačem na tuhá paliva“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů nebo kombinovaný ohřívač vybavený jedním nebo více zdroji tepla na tuhé palivo fosilního původu nebo z biomasy;

- 12) „kotlovým ohřívačem pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů, který vyrábí teplo za využití spalování fosilních paliv a/nebo paliv z biomasy a/nebo Jouleova jevu v prvcích elektrického odporového ohřevu;
- 13) „plynovým kotlovým ohřívačem pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí kotlový ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů vybavený jedním nebo více zdroji tepla, které spalují plynná paliva fosilního původu nebo z biomasy;
- 14) „kotlovým ohřívačem na kapalná paliva pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí kotlový ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů vybavený jedním nebo více zdroji tepla, které spalují kapalná paliva fosilního původu nebo z biomasy;
- 15) „kotlovým ohřívačem na tuhá paliva pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí kotlový ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů vybavený jedním nebo více zdroji tepla, které spalují tuhá paliva fosilního původu nebo z biomasy;
- 16) „kotlovým ohřívačem na tuhou biomasu pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí kotlový ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů vybavený jedním nebo více zdroji tepla, které spalují tuhá paliva z biomasy;
- 17) „elektrickým kotlovým ohřívačem pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí kotlový ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů, který vyrábí teplo pouze za využití Jouleova jevu v prvcích elektrického odporového ohřevu;
- 18) „elektrickým kotlovým kombinovaným ohřívačem“ se rozumí kotlový kombinovaný ohřívač, který vyrábí teplo pouze za využití Jouleova jevu v prvcích elektrického odporového ohřevu;
- 19) „ohřívačem pro vytápění vnitřních prostorů s tepelným čerpadlem“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů, který k výrobě tepla využívá teplo okolního prostředí ze vzdušného, vodního nebo podzemního zdroje a/nebo odpadní teplo; ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů s tepelným čerpadlem může být vybaven jedním nebo více doplňkovými ohřívači využívajícími Jouleův jev v prvcích elektrického odporového ohřevu nebo spalování fosilních paliv a/nebo paliv z biomasy;
- 20) „kombinovaným ohřívačem s tepelným čerpadlem“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů s tepelným čerpadlem, který je navržen tak, aby rovněž vyráběl teplo pro dodávku teplé pitné nebo užitkové vody o dané teplotě, v daném množství a průtoku ve stanoveném časovém období, a který je připojen k vnějšímu přívodu pitné nebo užitkové vody;
- 21) „ohřívačem s tepelným čerpadlem na palivový pohon“ se rozumí ohřívač s tepelným čerpadlem vybavený jedním nebo více zdroji tepla využívajícími plynné nebo kapalné palivo fosilního původu nebo z biomasy;
- 22) „ohřívačem s tepelným čerpadlem na elektrický pohon“ se rozumí ohřívač s tepelným čerpadlem vybavený jedním nebo více zdroji tepla využívajícími elektřinu;
- 23) „kogeneračním ohřívačem pro vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí ohřívač pro vytápění vnitřních prostorů, který během jediného procesu zároveň vyrábí teplo a elektřinu;
- 24) „regulátorem teploty“ se rozumí zařízení, které funguje jako rozhraní vůči koncovému uživateli, pokud jde o hodnoty a nastavení požadované vnitřní teploty, a předává relevantní údaje, např. aktuální teplotu vnitřních a/nebo vnějších prostor, rozhraní ohřívače, např. centrální řídicí jednotce, čímž pomáhá regulovat vnitřní teplotu;
- 25) „sezonní energetickou účinností vytápění vnitřních prostorů“ (η_s) se rozumí poměr mezi potřebou tepla pro vytápění v určeném otopném období, zajišťovaného ohřívačem, a roční spotřebou energie potřebné k uspokojení této potřeby, vyjádřený v procentech;
- 26) „energetickou účinností ohřevu vody“ (η_{wh}) se rozumí poměr mezi užitečnou energií v pitné či užitkové vodě dodávanou kombinovaným ohřívačem a energií potřebnou pro její výrobu, vyjádřený v procentech;
- 27) „jmenovitým tepelným výkonem“ se rozumí deklarovaný tepelný výkon ohřívače během procesu vytápění, popřípadě i ohřevu vody za standardních jmenovitých podmínek, vyjádřený v kW; u ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů s tepelným čerpadlem a kombinovaných ohřívačů s tepelným čerpadlem jsou standardními jmenovitými podmínkami pro stanovení jmenovitého tepelného výkonu referenční návrhové podmínky stanovené v nařízení Komise (EU) č. 813/2013⁽¹⁾;
- 28) „standardními jmenovitými podmínkami“ se rozumí provozní podmínky ohřívačů za průměrných klimatických podmínek využívané při stanovení jmenovitého tepelného výkonu, sezonní energetické účinnosti vytápění vnitřních prostorů, energetické účinnosti ohřevu vody, hladiny akustického výkonu, emisí oxidu dusíku (NO_x), emisí oxidu uhelnatého (CO), emisí plynného organického uhlíku (OGC) a emisí částic;

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 136).

- 29) „průměrnými klimatickými podmínkami“ se rozumí teplotní podmínky typické pro město Štrasburk;
- 30) „sezonními emisemi vytápění vnitřních prostorů“ se rozumí:
- u kotlů na tuhá paliva se samočinnou dodávkou vážený průměr emisí při jmenovitém tepelném výkonu a emisí při 30 % jmenovitém tepelném výkonu, vyjádřený v mg/m³,
  - u kotlů na tuhá paliva s ruční dodávkou, které lze provozovat při 50 % jmenovitém tepelném výkonu v režimu nepřetržitého provozu, vážený průměr emisí při jmenovitém tepelném výkonu a emisí při 50 % jmenovitém tepelném výkonu, vyjádřený v mg/m³,
  - u kotlů na tuhá paliva s ruční dodávkou, které nelze provozovat při 50 % nebo nižším jmenovitém tepelném výkonu v režimu nepřetržitého provozu, emise při jmenovitém tepelném výkonu, vyjádřené v mg/m³,
  - u kogeneračních ohříváčů pro vytápění vnitřních prostorů na tuhá paliva emise při jmenovitém tepelném výkonu, vyjádřené v mg/m³;
- 31) „potenciálem globálního oteplování“ se rozumí potenciál globálního oteplování, jak je definován v čl. 2 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ⁽¹⁾;
- 32) „Nm³“ se rozumí normální metr krychlový (při 101,325 kPa, 273,15 K).

Článek 3

Kritéria pro udělování ekoznačky EU pro produkt spadající do skupiny produktů „tepl vodní ohříváče“ definované v článku 1 tohoto rozhodnutí, jakož i související požadavky na posuzování a ověřování jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Kritéria pro skupinu produktů „tepl vodní ohříváče“ a související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze platí po čtyři roky ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Pro správný účely se skupině produktů „tepl vodní ohříváče“ přiděluje číselný kód „045“.

Článek 6

1. Žádosti o udělení ekoznačky EU pro tepelná čerpadla, která poskytují teplo do teplovodního systému ústředního vytápění, spadající do skupiny produktů „tepl vodní ohříváče“ předložené do dvou měsíců od přijetí tohoto rozhodnutí mohou být založeny buď na kritériích stanovených v rozhodnutí Komise 2007/742/ES ⁽²⁾, nebo na kritériích stanovených v tomto rozhodnutí. Žádosti se posuzují v souladu s kritérii, na nichž jsou založeny.

2. Licence na ekoznačku EU udělené tepelným čerpadlům, která poskytují teplo do teplovodního systému ústředního vytápění, v souladu s kritérii stanovenými v rozhodnutí 2007/742/ES se mohou používat po dobu dvanácti měsíců od data přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 28. května 2014.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2007/742/ES ze dne 9. listopadu 2007, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělení ekoznačky Společenství tepelným čerpadlům na elektrický nebo plynový pohon a tepelným čerpadlům absorbujícím plyn (Úř. věst. L 301, 20.11.2007, s. 14).

PŘÍLOHA

KRITÉRIA EKOZNAČKY EU A POŽADAVKY PRO POSUZOVÁNÍ

Kritéria pro udělování ekoznačky EU teplovodním ohřívačům se stanoví pro všechny tyto aspekty:

1. minimální energetická účinnost
  - a) minimální sezónní energetická účinnost vytápění vnitřních prostorů;
  - b) minimální energetická účinnost ohřevu vody;
2. limity emisí skleníkových plynů;
3. chladivo a druhotné chladivo;
4. limity emisí oxidu dusíku (NO_x);
5. limity emisí oxidu uhelnatého (CO);
6. limity emisí plynného organického uhlíku (OGC);
7. limity emisí částic (PM);
8. limity emisí hluku;
9. nebezpečné látky a směsi;
10. látky uvedené v souladu s čl. 59 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1907/2006 ⁽¹⁾;
11. plastové díly;
12. design výrobků s ohledem na udržitelnost;
13. návod k instalaci a informace pro uživatele;
14. informace uvedené na ekoznačce EU.

Tabulka 1 uvádí použitelnost jednotlivých kritérií pro každou technologii zdroje tepla. Souprava sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů musí splňovat všechna kritéria vztahující se na každou jednotlivou technologii zdroje tepla, z níž se skládá. Kritéria, pro která existuje zvláštní metodika zaměřená na soupravy sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, se vztahují na soupravu sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů jako celek.

V rámci každého kritéria jsou uvedeny konkrétní požadavky na hodnocení a ověřování.

Pokud má žadatel předložit prohlášení, dokumentaci, analýzy, výsledky zkoušek nebo jiný důkaz prokazující soulad s kritérii, mohou tyto dokumenty pocházet od žadatele nebo jeho dodavatele, případně od obou.

Pokud je to možné, musí takové zkoušky provádět laboratoře, které splňují obecné požadavky evropské normy EN ISO 17025 nebo rovnocenné normy.

Pokud není uvedeno jinak, jsou zkušebními metodami pro jednotlivá kritéria metody, které jsou popsány v příslušných normách uvedených v **tabulce 2** a **tabulce 3** (podle použití). V případě potřeby lze použít i jiné zkušební metody než ty, jež se uvádějí pro každé kritérium, pokud je příslušný subjekt, který posuzuje žádost, uzná za rovnocenné. Metodika výpočtu sezónních emisí z vytápění vnitřních prostor je uvedena v **tabulce 4**.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat doplňkovou dokumentaci a mohou provést nezávislá ověřování.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

Tabulka 1

Použitelnost různých kritérií pro jednotlivé technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla Kritéria	Plynové kotlové ohřívače	Kotlové ohřívače na kapalná paliva	Kotlové ohřívače na tuhá paliva	Elektrické kotlové ohřívače	Ohřívače s tepelným čerpádem na palivový pohon	Ohřívače s tepelným čerpádem na elektrický pohon	Kogenerač- ní ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů
1a) – Minimální sezónní energetická účinnost vytápění	x	x	x	x	x	x	x
1b) – Minimální energetická účinnost ohřevu vody (použije se pouze pro kombinované ohřívače)	x	x		x	x	x	x
2 – Limity emisí skleníkových plynů	x	x	x	x	x	x	x
3 – Chladivo a druhotné chladivo					x	x	
4 – Limity emisí oxidu dusíku (NO _x)	x	x	x		x		x
5 – Limity emisí oxidu uhelnatého (CO)	x	x	x		x		x
6 – Limity emisí plynného organického uhlíku (OGC)			x				
7 – Limity emisí částic (PM)		x	x				x
8 – Limity emisí hluku					x	x	x
9 – Nebezpečné látky a materiály	x	x	x	x	x	x	x
10 – Látky uvedené v souladu s čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006	x	x	x	x	x	x	x
11 – Plastové díly	x	x	x	x	x	x	x
12 – Design výrobků s ohledem na udržitelnost	x	x	x	x	x	x	x
13 – Návod k instalaci a informace pro uživatele	x	x	x	x	x	x	x
14 – Informace uvedené na ekoznačce EU	x	x	x	x	x	x	x

Tabulka 2

Příslušné normy pro zkušební metody

Číslo	Název
Plynové kotlové ohříváče	
EN 676	Hořáky na plynná paliva s ventilátorem a s automatickým řízením
EN 15502-1	Kotle na plynná paliva pro ústřední vytápění – Část 1: Obecné požadavky a zkoušky
Kotlové ohříváče na kapalná paliva	
EN 267	Hořáky na kapalná paliva s ventilátorem a s automatickým řízením
EN 303-1	Kotle pro ústřední vytápění – Část 1: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky a s ventilátorem – Terminologie, všeobecné požadavky, zkoušení a značení
EN 303-2	Kotle pro ústřední vytápění – Část 2: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem – Zvláštní požadavky na kotle s rozprašovacími hořáky na kapalná paliva
EN 303-4	Kotle pro ústřední vytápění – Část 4: Kotle pro ústřední vytápění s hořáky s ventilátorem – Zvláštní požadavky na kotle s hořáky s ventilátorem na kapalná paliva, o tepelném výkonu nejvýše 70 kW a nejvyšším provozním přetlaku 3 bar – Terminologie, zvláštní požadavky, zkoušení a značení
EN 304	Kotle pro ústřední vytápění. Předpisy pro zkoušení kotlů pro ústřední vytápění s rozprašovacími hořáky na kapalná paliva
Kotlové ohříváče na tuhá paliva	
EN 303-5	Kotle pro ústřední vytápění – Část 5: Kotle pro ústřední vytápění na pevná paliva, s ruční a samočinnou dodávkou, o jmenovitém tepelném výkonu nejvýše 500 kW – Terminologie, požadavky, zkoušení a značení
EN 14918	Tuhá biopaliva – Stanovení spalného tepla a výhřevnosti
Elektrické kotlové ohříváče	
EN 60335-2-35	Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely – Bezpečnost – Část 2-35: Zvláštní požadavky na průtokové ohříváče vody
Ohříváče s tepelným čerpadlem na tepelný pohon	
Série EN 12309	Absorpční a adsorpční klimatizační zařízení a/nebo zařízení s tepelným čerpadlem s vestavěnými zdroji tepla na plynná paliva, s jmenovitým tepelným příkonem nejvýše 70 kW
DIN 4702, část 8	Kotle pro ústřední vytápění; stanovení jmenovité účinnosti a emisivity
Ohříváče s tepelným čerpadlem na elektrický pohon	
Série EN 14511	Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru
EN 14825	Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru – Zkoušení a klasifikace za podmínek částečného zatížení a výpočet při sezónním nasazení

Číslo	Název
Kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů	
EN 50465	Spotřebiče na plynná paliva – Plynová topidla na palivové články – Plynová topidla na palivové články s jmenovitým tepelným výkonem do 70 kW ⁽¹⁾
ISO 3046-1	Reciprocating internal combustion engines – Performance – Part 1: Declarations of power, fuel and lubricating oil consumptions, and test methods – Additional requirements for engines for general use (Pístové spalovací motory – Účinnost – Část 1: Uvádění spotřeby energie, paliv a mazacích olejů a zkušební metody – Dodatečné požadavky na motory pro všeobecné použití)
⁽¹⁾ Předpokládá se, že aktualizovaná verze normy bude zahrnovat rovněž kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů (viz návrh prEN 50465:2011 Gas appliances – Combined Heat and Power appliance of nominal heat input inferior or equal to 70 kW).	

Tabulka 3

Další příslušné normy upravující zkušební metody pro emise do ovzduší

Číslo	Název
Emise oxidů dusíku	
EN 14792	Stacionární zdroje emisí – Stanovení oxidů dusíku (NO _x) – Referenční chemiluminiscenční metoda
Emise oxidu uhelnatého	
EN 15058	Stacionární zdroje emisí – Stanovení oxidu uhelnatého (CO) – Referenční metoda: Nedisperzní infračervená spektrometrie
Emise organického plynného uhlíku	
EN 12619	Stacionární zdroje emisí – Stanovení hmotnostní koncentrace celkového plynného organického uhlíku v nízkých koncentracích v odpadním plynu – Kontinuální metoda využívající plamenový ionizační detektor
Emise částic	
EN 13284-1	Stacionární zdroje emisí – Stanovení nízkých hmotnostních koncentrací prachu – Manuální gravimetrická metoda
Emise hluku	
EN ISO 3744	Akustika – Určování hladin akustického výkonu a hladin akustické energie zdrojů hluku pomocí akustického tlaku – Technická metoda pro přibližně volné pole nad odrazivou rovinou (ISO 3744:2010)
EN ISO 3746	Akustika – Určování hladin akustického výkonu a hladin akustické energie zdrojů hluku pomocí akustického tlaku – Provozní metoda s měřicí obalovou plochou nad odrazivou rovinou (ISO 3746:2010)
EN 12102	Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin, tepelná čerpadla a odvlhčovače s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru – Měření hluku přenášeného vzduchem – Stanovení hladiny akustického výkonu

Tabulka 4

Metodika pro výpočet sezónních emisí z vytápění

Typ kotle na tuhá paliva	Vzorec
Kotle na tuhá paliva s ruční dodávkou, které lze provozovat na 50 % jmenovitého tepelného výkonu v nepřetržitém režimu, a kotle na tuhá paliva se samostatnou dodávkou	$E_s = 0,85 \times E_{s,p} + 0,15 \times E_{s,r}$

Typ kotle na tuhá paliva	Vzorec
Kotle na tuhá paliva s ruční dodávkou, které nelze provozovat na 50 % nebo méně jmenovitého tepelného výkonu v nepřetržitém režimu, a kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů na tuhá paliva	$E_s = E_{s,R}$

kde

E_s se rozumí sezónní emise z vytápění.

$E_{s,p}$ se rozumí emise částic, plynných organických sloučenin, oxidu uhelnatého a oxidů dusíku měřených při 30 % nebo 50 % jmenovitého tepelného výkonu, podle potřeby.

$E_{s,r}$ se rozumí emise částic, plynných organických sloučenin, oxidu uhelnatého a oxidů dusíku měřených při jmenovitém tepelném výkonu.

Kritérium 1 – Minimální energetická účinnost

a) – Minimální sezónní energetická účinnost vytápění

Sezónní energetická účinnost vytápění η_s teplovodního ohřívače nesmí být nižší než mezní hodnoty uvedené v **tabulce 5**.

Tabulka 5

Minimální požadavky na sezónní energetickou účinnost vytápění podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Minimální sezónní energetická účinnost vytápění
Všechny ohřívače s výjimkou kotlových ohřívačů na tuhou biomasu	$\eta_s \geq 98 \%$
Kotlové ohřívače na tuhou biomasu	$\eta_s \geq 79 \%$

i) Sezónní energetická účinnost vytápění se vypočte v souladu s postupy uvedenými v příloze III nařízení (EU) č. 813/2013 a v příloze VII nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013⁽¹⁾ a podle postupů uvedených v harmonizovaných normách (jsou-li dostupné), jejichž referenční čísla byla za tímto účelem zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie, nebo jiných spolehlivých, přesných a opakovatelných metod, které zohledňují obecně uznávaný současný stav vývoje měřících metod a které splňují podmínky a technické parametry stanovené v příloze III nařízení (EU) č. 813/2013.

ii) Pro kotlové ohřívače na tuhá paliva se η_s vypočte v souladu s postupy uvedenými v bodě i) s přihlédnutím k dalším požadavkům uvedeným níže:

a) výpočet η_s je založen na spalném teplu vlhkého paliva (přijátého) GCV_{ar} , které se opraví o obsah vlhkosti v palivu, ale zahrne do energetického obsahu latentní tepelnou energii obsaženou ve vodíku, který při procesu spalování oxiduje na vodu. Pro odhad η_s se uplatní zásady uvedené v normě EN 303-5, kdy se pro výpočet η_s užije GCV_{ar} namísto výhřevnosti vlhkého paliva (přijátého) NCV_{ar} .

b) pro stanovení spalného tepla a výhřevnosti tuhé biomasy se použijí zásady uvedené v normě EN 14918.

c) spalné teplo vlhkého paliva při konstantním objemu $GCV_{ar,v}$ lze odvodit následovně:

$$GCV_{ar,v} = GCV_{dry,v} \times (100 - m)/100 \text{ [MJ/kg]}$$

kde

m je obsah vlhkosti vlhkého paliva (hmotnostní zlomek v %)

$GCV_{dry,v}$ je spalné teplo suchého paliva (bezvodého) při konstantním objemu

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013 ze dne 18. února 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů, kombinovaných ohřívačů, souprav sestávajících z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů, regulátoru teploty a solárního zařízení a souprav sestávajících z kombinovaného ohřívače, regulátoru teploty a solárního zařízení (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 1).

d) spalné teplo suchého paliva při konstantním objemu $GCV_{dry,V}$ lze odvodit následovně:

$$GCV_{dry,V} = NCV_{dry,P} + 0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry}) \text{ [MJ/kg]}$$

kde

$NCV_{dry,P}$ je výhřevnost suchého paliva (včetně popela) při konstantním tlaku

H_{dry} je obsah vodíku v suchém palivu (hmotnostní zlomek v %)

O_{dry} je obsah kyslíku v suchém palivu (hmotnostní zlomek v %)

N_{dry} je obsah dusíku v suchém palivu (hmotnostní zlomek v %)

e) výhřevnost suchého paliva při konstantním tlaku $NCV_{dry,P}$ lze odvodit následovně:

$$NCV_{dry,P} = NCV_{ar,P} \times 100/(100 - m) + 2,443 \times m/(100 - m) \text{ [MJ/kg]}$$

kde

$NCV_{ar,P}$ je výhřevnost vlhkého paliva při konstantním tlaku

f) je třeba poznamenat, že kombinací c), d) a e), lze odvodit $GCV_{ar,V}$ z $NCV_{ar,P}$ následovně:

$$GCV_{ar,V} = NCV_{ar,P} + [0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry})] \times (100 - m)/100 + 0,02443 \times m \text{ [MJ/kg]}$$

Posuzování a ověřování:

Žadatel oznámí, že výrobek splňuje toto kritérium, a předloží výsledky zkoušek provedených v souladu se zkušební metodou uvedenou v příslušných normách EN (v případě potřeby včetně prozatímních metod) pro daný typ výrobku (viz **tabulka 2**). K měřením a výpočtům sezónní energetické účinnosti vytápění se použije metodika pro sezónní energetickou účinnost souprav při vytápění v souladu s postupy uvedenými v bodě i). Pro kotlové ohřivače na tuhá paliva se sezónní energetická účinnost vytápění vypočte v souladu s bodem ii).

b) – *Minimální energetická účinnost ohřevu vody*

i) Energetická účinnost ohřevu vody η_{wh} kombinovaných ohřivačů nebo soupravy sestávající z ohřivačů pro vytápění vnitřních prostorů a obsahující jeden nebo více kombinovaných ohřivačů nesmí být nižší než 65 %. Toto kritérium se neuplatní pro kotlové ohřivače na tuhá paliva.

ii) Energetická účinnost ohřevu vody se vypočte v souladu s postupy stanovenými v příloze III nařízení (EU) č. 813/2013 a v příloze VII nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 811/2013.

Posuzování a ověřování:

Žadatel oznámí, že výrobek splňuje toto kritérium, a předloží výsledky zkoušek provedených v souladu se zkušební metodou uvedenou v příslušných normách EN (v případě potřeby včetně prozatímních metod) pro daný typ výrobku (viz **tabulka 2**). K měřením a výpočtům se použije metodika pro energetickou účinnost souprav při ohřevu vody v souladu s postupy uvedenými v bodě ii).

Kritérium 2 – Limity emisí skleníkových plynů

Emise skleníkových plynů teplovodního ohřivače, vyjádřené v gramech ekvivalentu CO_2 na kWh topného výkonu vypočteného pomocí vzorců celkového ekvivalentního potenciálu oteplení (TEWI) uvedených v tabulce č. 7, nesmí překročit hodnoty stanovené v **tabulce 6**.

Tabulka 6

Limity emisí skleníkových plynů podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Limity emisí skleníkových plynů
Všechny ohřivače s výjimkou ohřivačů s tepelným čerpadlem	200 g ekvivalentu CO_2 /kWh tepelného výkonu
Ohřivače s tepelným čerpadlem	150 g ekvivalentu CO_2 /kWh tepelného výkonu

Emise skleníkových plynů se vypočítají podle vzorců TEWI uvedených v **tabulce 7** (vzorec se odvíjí od technologie zdroje tepla). Každý vzorec TEWI se může skládat ze dvou částí, z nichž jedna závisí pouze na účinnosti ohřívače (vyjádřené jako sezónní energetická účinnost vytápění, η_s) a na intenzitě uhlíku v palivu (představovaná parametrem β), a druhá (vztahující se pouze na ohřívače s tepelným čerpadlem) závisí na emisích skleníkových plynů v důsledku úniku chladiva. Emise skleníkových plynů z úniku chladiva jsou závislé na potenciálu globálního oteplování (GWP_{100}) chladiva a na úniku chladiva během fáze používání (vyjádřené jako roční míra úniků ER v procentech celkové hmotnosti chladiva za rok) a na konci životnosti (vyjádřené procentem celkové hmotnosti chladiva α).

Tabulka 7

Vzorce TEWI podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Vzorec TEWI (g ekvivalentu CO ₂ /kWh tepelného výkonu)
Kotlové ohřívače	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s}$
Ohřívače s tepelným čerpadlem	$\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$
Kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_{\text{thermal}}} - \frac{\eta \times \beta_{\text{elec}}}{\eta_{\text{thermal}}}$
Souprava sestávající z ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů	$(1 - S_{\text{HP}}) \times \frac{\beta_{\text{fuel}(1)}}{\eta_{s,B}} + S_{\text{HP}} \times \left(\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}(2)}}{\eta_{s,HP}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_{s,HP}} \right) + \frac{GWP_{100} \times m \times (ER \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$

Hlavní parametry vzorců TEWI uvedených v tabulce 7 jsou popsány v **tabulce 8**.

Tabulka 8

Hlavní parametry výpočtu vzorců TEWI

Parametr	Popis parametru	Jednotky	Konstantní hodnota nebo zkouška, kterou je nutno provést za účelem zjištění daného parametru
β_{elec}	Intenzita emisí skleníkových plynů z elektřiny	[g ekvivalentu CO ₂ /kWh _{elec}]	384
β_{fuel}	Intenzita emisí skleníkových plynů z paliva užívaného ohřívačem	[g ekvivalentu CO ₂ /kWh]	Viz tabulka 9
η_s	Sezónní energetická účinnost vytápění	[-]	Zkoušku provede a oznámí žadatel (kritérium 1)
$\eta_{s,B}$	Sezónní energetická účinnost vytápění u části, kterou představuje kotlový ohřívač, za průměrných klimatických podmínek	[-]	Zkoušku provede a oznámí žadatel; odpovídá sezónní energetické účinnosti vytápění, kterou má souprava, po odečtení přídavného tepelného čerpadla, jak je uvedeno v informačním listu výrobku soupravy

Parametr	Popis parametru	Jednotky	Konstantní hodnota nebo zkouška, kterou je nutno provést za účelem zjištění daného parametru
$\eta_{s,HP}$	Sezónní energetická účinnost vytápění u části, kterou představuje ohřívač s tepelným čerpadlem, za průměrných klimatických podmínek	[-]	Zkoušku provede a oznámí žadatel; odpovídá sezónní energetické účinnosti vytápění, kterou má přídavné tepelné čerpadlo, jak je uvedeno v informačním listu výrobku souprav
$\eta_{thermal}$	Tepelná účinnost	[-]	Viz tabulka 10
η_{el}	Elektrická účinnost	[-]	Viz tabulka 10
δ	Proxy	[-]	= 0 u elektricky poháněných ohřívačů s tepelným čerpadlem = 1 u palivově poháněných ohřívačů s tepelným čerpadlem
GWP_{100}	Potenciál globálního oteplování (dopad za období 100 let)	[g ekvivalentu CO ₂ /g chladiva za období 100 let]	Hodnota oznámená žadatelem podle kritéria 3
m	Hmotnost chladiva	[g]	Oznámí žadatel
ER	Ztráta chladiva za rok	[%/rok]	Použije se hodnota ER = 3,5 %/rok.
n	Životnost	[rok]	Použije se hodnota n = 15.
α	Ztráta chladiva na konci životnosti (ztráta při vyřazení)	[%]	Použije se hodnota α = 35 %.
P	Návrhové zatížení	[kW]	Oznámí žadatel.
h	Provozní hodiny při plném zatížení	[h/rok]	2000
s_{HP}	Podíl tepelného výkonu části, kterou představuje ohřívač s tepelným čerpadlem, na celkovém tepelném výkonu	[-]	= $(16 - T_{HP})/26$ kde T_{HP} je teplota (°C), při níž se (primární) účinnost tepelného čerpadla rovná primární účinnosti kotle. Předpokládá se, že při nižší než uvedené teplotě naplňuje potřebu tepla kotel a při vyšší než uvedené teplotě naplňuje potřebu tepla tepelné čerpadlo.

Tabulka 9 popisuje způsob vyhodnocení parametru β_{fuel} ve vzorcích TEWI v závislosti na palivu, které ohřívač užívá. V případě, že je kotel určen pro palivo, které není uvedeno v tabulce, vybere se palivo s nejbližší hodnotou na základě původu (fosilní nebo biomasa) a skupenství (plynné, kapalné nebo pevné) použitého paliva.

Tabulka 9

Parametr β_{fuel} (intenzita emisí skleníkových plynů) pro výpočet vzorců TEWI

Palivo užívané ohřívačem	Intenzita emisí skleníkových plynů	Hodnota (g ekvivalentu CO ₂ /kWh)
Plynná fosilní paliva	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{gas}}$	202
Kapalná fosilní paliva	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{oil}}$	292
Tuhá fosilní paliva	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{coal}}$	392
Plynná biomasa	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-gas}}$	98
Kapalná biomasa	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-oil}}$	149
Kulatina	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-log}}$	19
Dřevěné štěpky	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-chip}}$	16
Dřevěné pelety	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-pellet}}$	39
Směsi fosilních paliv a biomasy	$\beta_{\text{fuel}} =$ vážený průměr odvozený od součtu hmotnostních podílů jednotlivých paliv vynásobených jejich parametrem emisí skleníkových plynů	$\Sigma (\text{Palivo X \%} \times \beta_{\text{fuel X}}) + (\text{Palivo Y \%} \times \beta_{\text{fuel Y}}) + \dots (\text{Palivo N \%} \times \beta_{\text{fuel N}})$

Tabulka 10 popisuje způsob hodnocení parametrů η_{thermal} a η_{el} ve vzorci TEWI pro kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů.

Tabulka 10

Parametry η_{thermal} a η_{el} pro výpočet vzorce TEWI pro kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů

Parametr	Vyjádření
η_{thermal}	$\eta_{\text{thermal}} = \eta_s - 2,5 \times \eta_{\text{el}}$
η_{el}	Pro kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů nevybavené přídatnými ohřívači $\eta_{\text{el}} = \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$
	Pro kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů vybavené přídatnými ohřívači $\eta_{\text{el}} = 0,85 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}} + 0,15 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$

kde

η_s se rozumí sezónní energetická účinnost vytápění ve smyslu nařízení (EU) č. 813/2013

η_{el} se rozumí elektrická účinnost ve smyslu nařízení (EU) č. 813/2013

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$ se rozumí elektrická účinnost při jmenovitém tepelném výkonu kogeneračního ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů s vypnutým přídatným ohřívačem ve smyslu nařízení (EU) č. 813/2013

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$ se rozumí elektrická účinnost při jmenovitém tepelném výkonu kogeneračního ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů se zapnutým přídatným ohřívačem ve smyslu nařízení (EU) č. 813/2013

Posuzování a ověřování:

Příslušnému subjektu, který posuzuje žádost, se předá osvědčení podepsané výrobcem obsahující prohlášení o splnění tohoto kritéria společně s příslušnou dokumentací. Žadatel předloží výpočet emisí skleníkových plynů podle navrhovaných vzorců TEWI a podrobný popis všech parametrů užitých pro výpočet emisí skleníkových plynů.

Kritérium 3 – Chladivo a druhotné chladivo

Chladivo

Potenciál globálního oteplování chladiva za období 100 let (GWP_{100}) nepřesáhne hodnotu 2000. Hodnoty GWP_{100} se rovnají hodnotám stanoveným v příloze I nařízení (ES) č. 842/2006. Za zdroje odkazů na hodnoty GWP_{100} by měly být brány zdroje definované v příloze I části 1 bodu 7 nařízení Komise (EU) č. 206/2012 ⁽¹⁾.

Druhotné chladivo

V případě ohřívачů pro vytápění vnitřních prostorů využívajících druhotné chladivo, nesmí být konstrukce těchto ohřívачů založena na druhotném chladivu, solance nebo přídavných látkách klasifikovaných jako látky nebezpečné pro životní prostředí nebo látky představující zdravotní riziko ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽²⁾ a směrnice Rady 67/548/EHS ⁽³⁾, přičemž v návodu k instalaci musí být jasně uvedeno, že látky klasifikované jako látky nebezpečné pro životní prostředí nebo látky představující zdravotní riziko nesmí být použity jako druhotné chladivo.

Posuzování a ověřování:

Chladivo

Podle nařízení (ES) č. 842/2006 se spolu se žádostí předkládají názvy chladiva (chladiv) použitého (použitých) ve výrobku a jejich hodnoty GWP_{100} . Hodnoty GWP_{100} chladiv se vypočítají na základě potenciálu oteplení za sto let, který má jeden kilogram plynu, ve srovnání s jedním kilogramem CO_2 . Zdroje referencí na hodnoty GWP_{100} jsou definovány v příloze I odst. 1 bodě 7 nařízení (EU) č. 206/2012.

Pouze pro druhotné chladivo (druhotná chladiva)

Spolu se žádostí se předkládá (se předkládají) název (názvy) používaného druhotného chladiva (používaných druhotných chladiv).

Kritérium 4 – Limity emisí oxidu dusíku (NO_x)

Obsah oxidu dusíku (NO_x) v odpadních plynech nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v **tabulce 11** (nevztahuje se na elektrické ohřívачe). Emise NO_x musí být měřeny jako součet emisí oxidu dusnatého a oxidu dusičitého za následujících provozních podmínek:

- plynové a kapalně ohřívачe za standardních jmenovitých podmínek a jmenovitého tepelného výkonu,
- ohřívачe na tuhá paliva, jako sezónní emise z vytápění podle **tabulky 4**.

Jednotka měření musí být v závislosti na případě uvedena v mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla nebo v mg/Nm^3 .

Tabulka 11

Limity emisí NO_x podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Limit emisí NO_x
Plynové ohřívачe	vybavené motorem s vnitřním spalováním: 170 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla vybavené vnějším spalováním: 36 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla
Ohřívачe na kapalná paliva	vybavené motorem s vnitřním spalováním: 380 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla vybavené vnějším spalováním: 100 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla
Ohřívачe na tuhá paliva	150 mg/Nm^3 při 10 % O_2

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 206/2012 ze dne 6. března 2012, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign klimatizátorů vzduchu a komfortních ventilátorů (Úř. věst. L 72, 10.3.2012, s. 7).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1).

Posuzování a ověřování:

Příslušnému subjektu, který posuzuje žádost, se předá osvědčení podepsané výrobcem obsahující prohlášení o splnění tohoto kritéria společně s příslušnou dokumentací.

Emise NO_x ve spalínách se určí jako standardní emisní faktory v souladu s příslušnými normami uvedenými v **tabulce 2** a v **tabulce 3** (v případě potřeby).

Kritérium 5 – Limity emisí oxidu uhelnatého (CO)

Obsah oxidu uhelnatého (CO) ve spalínách nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v **tabulce 12** (nevztahuje se na elektrické ohřívače). Emise CO se měří za následujících provozních podmínek:

- plynové a kapalně ohřívače za standardních jmenovitých podmínek a jmenovitého tepelného výkonu,
- ohřívače na tuhá paliva jako sezónní emise z vytápění podle **tabulky 4**.

Jednotka měření musí být v závislosti na případě uvedena v mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla nebo v mg/Nm³.

Tabulka 12

Limity emisí CO podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Limit emisí CO
Plynové ohřívače	vybavené motorem s vnitřním spalováním: 150 mg/Nm ³ při 5 % O ₂ vybavené vnějším spalováním: 25 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla
Ohřívače na kapalná paliva	vybavené motorem s vnitřním spalováním: 200 mg/Nm ³ při 5 % O ₂ vybavené vnějším spalováním: 50 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla
Ohřívače na tuhá paliva	se samočinnou dodávkou: 175 mg/Nm ³ při 10 % O ₂ s ruční dodávkou: 250 mg/Nm ³ při 10 % O ₂

Posuzování a ověřování:

Příslušnému subjektu, který posuzuje žádost, se předá osvědčení podepsané výrobcem obsahující prohlášení o splnění tohoto kritéria společně s příslušnou dokumentací.

Emise CO ve spalínách se určí jako standardní emisní faktory v souladu s příslušnými normami uvedenými v **tabulce 2** a v **tabulce 3** (v případě potřeby).

Kritérium 6 – Limity emisí plynného organického uhlíku (OGC)

Plynný organický uhlík (OGC) ve spalínách, chápaný rovněž jako obsah organicky vázaného uhlíku, nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v **tabulce 13** (vztahuje se pouze na kotlové ohřívače na tuhá paliva). Emise OGC se měří jako sezónní emise z vytápění v souladu s **tabulkou 4**. Jednotka měření musí být uvedena v mg/Nm³.

Tabulka 13

Limity emisí OGC podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Limit emisí OGC
Kotlové ohřívače na tuhá paliva	7 mg/Nm ³ při 10 % O ₂

Posuzování a ověřování:

Příslušnému subjektu, který posuzuje žádost, se předá osvědčení podepsané výrobcem obsahující prohlášení o splnění tohoto kritéria společně s příslušnou dokumentací.

Emise OGC ve spalínách se určí jako standardní emisní faktory v souladu s příslušnými normami uvedenými v **tabulce 2** a v **tabulce 3** (v případě potřeby).

Kritérium 7 – Limity emisí částic (PM)

Obsah částic (PM) ve spalinách nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v **tabulce 14**. Emise PM se měří za následujících provozních podmínek:

- kapalně ohřívače za standardních jmenovitých podmínek a jmenovitého tepelného výkonu,
- ohřívače na tuhá paliva, jako sezónní emise z vytápění podle **tabulky 4**.

Jednotka měření musí být uvedena v mg/Nm³.

Tabulka 14

Limity emisí PM podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Limit emisí PM
Ohřívače na kapalná paliva	vybavené motorem s vnitřním spalováním: 1 mg/Nm ³ při 5 % O ₂ vybavené vnějším spalováním: bez omezení
Ohřívače na tuhá paliva	20 mg/Nm ³ při 10 % O ₂

Posuzování a ověřování:

Príslušnému subjektu, který posuzuje žádost, se předá osvědčení podepsané výrobcem obsahující prohlášení o splnění tohoto kritéria společně s příslušnou dokumentací.

Emise PM ve spalinách se určí jako standardní emisní faktory v souladu s příslušnými normami uvedenými v **tabulce 2** a v **tabulce 3** (v případě potřeby).

Kritérium 8 – Limity emisí hluku

Emise hluku nesmí překročit mezní hodnoty uvedené v **tabulce 15**. Emise hluku musí být měřeny za standardních jmenovitých podmínek a jmenovitého tepelného výkonu. Jednotka měření musí být dle případu uvedena v dB(A) nebo v dB(C).

Tabulka 15

Limity emisí hluku podle technologie zdroje tepla

Technologie zdroje tepla	Měření	Limit emisí hluku
Ohřívače s tepelným čerpadlem vybavené vnějším spalováním a tepelná čerpadla na elektrický pohon	Mezní hodnota hladiny akustického výkonu A ($L_{wAd, lim}$)	$17 + 36 \times \log(P_N + 10)$ dB(A)
Ohřívače s tepelným čerpadlem vybavené motorem s vnitřním spalováním	Mezní hodnota hladiny akustického tlaku A ($L_{pAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log(0,4 \times P_N + 15)$ dB(A)
	Mezní hodnota hladiny akustického tlaku C ($L_{pCd, lim}$)	$L_{pAd, lim} + 20$ dB(C)
Kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů vybavené motorem s vnitřním spalováním	Mezní hodnota hladiny akustického tlaku A ($L_{pAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log(P_E + 15)$ dB(A)
	Mezní hodnota hladiny akustického tlaku C ($L_{pCd, lim}$)	$L_{pAd, lim} + 20$ dB(C)

Poznámka: P_N se rozumí nominální (při plném zatížení) nebo deklarovaný tepelný výkon; P_E se rozumí elektrický výkon.

Posuzování a ověřování:

Príslušnému subjektu, který posuzuje žádost, se předá osvědčení podepsané výrobcem obsahující prohlášení o splnění tohoto kritéria společně s příslušnou dokumentací.

Zkoušky budou provedeny v souladu s normou EN 12102 pro ohřívače s tepelným čerpadlem vybavené vnějším spalováním a tepelná čerpadla na elektrický pohon a s normou EN ISO 3744 nebo EN ISO 3746 pro tepelná čerpadla a kogenerační ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů vybavené motorem s vnitřním spalováním. Zkušební protokol bude předložen spolu se žádostí.

Kritérium 9 – Nebezpečné látky a směsi

V souladu s čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010 nesmí výrobek ani žádná jeho součást obsahovat látky uvedené v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006 ani látky nebo směsi, které splňují kritéria pro to, aby byly v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 nebo se směrnicí 67/548/EHS klasifikovány do tříd nebo kategorií nebezpečnosti uvedených v **tabulce 16**.

Tabulka 16

Seznam vět o nebezpečnosti a vět o rizikovosti

Věta o nebezpečnosti (1)	Věta o rizikovosti (2)
H300 Při požití může způsobit smrt	R28
H301 Toxický při požití	R25
H304 Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt	R65
H310 Při styku s kůží může způsobit smrt	R27
H311 Toxický při styku s kůží	R24
H330 Při vdechování může způsobit smrt	R23/26
H331 Toxický při vdechování	R23
H340 Může vyvolat genetické poškození	R46
H341 Podezření na vyvolání genetického poškození	R68
H350 Může vyvolat rakovinu	R45
H350i Může vyvolat rakovinu při vdechování	R49
H351 Podezření na vyvolání rakoviny	R40
H360F Může poškodit reprodukční schopnost	R60
H360D Může poškodit plod v těle matky	R61
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky	R60/61/60-61
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky.	R60/63
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti.	R61/62
H361f Podezření na poškození reprodukční schopnosti	R62
H361d Podezření na poškození plodu v těle matky	R63
H361fd Podezření na poškození reprodukční schopnosti. Podezření na poškození plodu v těle matky	R62-63
H362 Může poškodit kojence prostřednictvím mateřského mléka	R64

Věta o nebezpečnosti ⁽¹⁾	Věta o rizikivosti ⁽²⁾
H370 Způsobuje poškození orgánů	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Může způsobit poškození orgánů	R68/20/21/22
H372 Způsobuje poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici	R48/25/24/23
H373 Může způsobit poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici	R48/20/21/22
H400 Vysoce toxický pro vodní organismy	R50/50-53
H410 Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R50-53
H411 Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R51-53
H412 Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky	R52-53
H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy	R53
EUH059 Nebezpečný pro ozonovou vrstvu	R59
EUH029 Uvolňuje toxický plyn při styku s vodou	R29
EUH031 Uvolňuje toxický plyn při styku s kyselinami	R31
EUH032 Uvolňuje vysoce toxický plyn při styku s kyselinami	R32
EUH070 Toxický při styku s očima	R39-41

⁽¹⁾ ¹ Jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 1272/2008.

⁽²⁾ ² Jak je stanoveno ve směrnici 67/548/EHS.

Jsou-li v konečném výrobku použity látky nebo směsi, které po zpracování mění své vlastnosti tak, že zjištěné riziko již nehrozí, jsou z výše uvedeného požadavku vyňaty.

Koncentrační limity pro látky nebo směsi, které splňují kritérium pro zařazení do tříd nebo kategorií nebezpečnosti uvedených v tabulce 16, a pro látky, které splňují kritéria podle čl. 57 písm. a), b) nebo c) nařízení (ES) č. 1907/2006, nesmí překročit obecné nebo specifické koncentrační limity stanovené v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1272/2008. V případě, že jsou stanoveny specifické koncentrační limity, mají přednost před obecnými.

Koncentrační limity látek odpovídajících kritériím čl. 57 písm. d), e) nebo f) nařízení (ES) č. 1907/2006 nesmí překročit 0,1 % hmotnostního.

Od zákazu uvedeného v čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010 jsou výslovně osvobozeny látky nebo směsi uvedené v **tabulce 17**.

Tabulka 17

Výjimky ze zákazu uvedeného v čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010

Látky, části nebo zboží, na které se vztahuje výjimka	Výjimky
Zboží o váze nižší než 25 g	Všechny věty o nebezpečnosti a věty o rizikivosti
Homogenní části složeného zboží o váze nižší než 25 g	Všechny věty o nebezpečnosti a věty o rizikivosti
Nikl v nerezové oceli	H351/372 a R40/48/23

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží pro každé zboží nebo jakoukoliv homogenní část složeného zboží o váze vyšší než 25 g prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu se související dokumentací, zahrnující například prohlášení o shodě podepsané dodavatelem látek a kopie příslušných bezpečnostních listů pro látky a směsi v souladu s přílohou II nařízení (ES) č. 1907/2006. Koncentrační limity pro látky a směsi musí být uvedeny v bezpečnostních listech v souladu s článkem 31 nařízení (ES) č. 1907/2006.

Kritérium 10 – Látky uvedené v souladu s čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006

Výjimku ze zákazu uvedeného v čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 66/2010 nelze udělit látkám, které jsou identifikovány jako látky vzbuzující mimořádné obavy, jsou uvedeny v seznamu podle článku 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 a jsou přítomny ve směsích, ve zboží nebo v jakékoli homogenní části složeného zboží v koncentraci vyšší než 0,1 %. Specifické koncentrační limity stanovené v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 1272/2008 se použijí v případě koncentrací nižších než 0,1 % hmotnostních.

Posuzování a ověřování:

Seznam látek, jež jsou identifikovány jako látky vzbuzující mimořádné obavy a jsou uvedeny na seznamu podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006, lze nalézt zde:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Odkazovat je třeba na seznam platný k datu podání žádosti.

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu se související dokumentací, zahrnující například prohlášení o shodě podepsané dodavatelem látek a kopie příslušných bezpečnostních listů v souladu s přílohou II nařízení (ES) č. 1907/2006 pro látky nebo směsi. Koncentrační limity pro látky a směsi musí být v bezpečnostních listech uvedeny v souladu s článkem 31 nařízení (ES) č. 1907/2006.

Kritérium 11 – Plastové díly

Pokud je ve výrobním procesu použita jakákoli změkčovací látka, musí splňovat požadavky na nebezpečné látky uvedené v kritériu 9 a 10.

Plastové díly zboží nebo homogenních částí složeného zboží o váze 25 g nebo vyšší nesmějí mít obsah chlóru vyšší než 50 % hmotnostních.

Plastové díly o váze 50 g nebo vyšší musí být označeny v souladu s požadavky evropské normy EN ISO 11469 s cílem zajistit jejich správnou recyklaci, opětovné využití nebo likvidaci na konci jejich životnosti.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu se související dokumentací, zahrnující například prohlášení o shodě podepsané dodavatelem látek a kopie příslušných bezpečnostních listů. Žadatel poskytne informace o změkčovadlech užitých ve výrobku. Žadatel poskytne informace o maximálním obsahu chlóru v plastových dílech. Příslušnému subjektu, který posuzuje žádost, předá rovněž prohlášení o shodě podepsané dodavatelem plastů a kopie příslušných bezpečnostních listů pro materiály a látky. Žadatel poskytne informace o úmyslně přidaných látkách užívaných jako látky zpomalující hoření.

Kritérium 12 – Design výrobků s ohledem na udržitelnost

Výrobek musí být konstruován tak, aby servisní personál mohl jeho vyměnitelné části snadno nahradit. Informace o tom, které části výrobku jsou vyměnitelné, musí být jasně uvedeny v informačním listu přiloženém k výrobku. Žadatel dále zajistí, aby byly nejméně deset let od data nákupu k dispozici originální nebo ekvivalentní náhradní díly.

Na opravu nebo výměnu výrobku se vztahují záruční podmínky po dobu nejméně pěti let.

Žadatel se zavazuje, že převezme výrobek na konci jeho životnosti zdarma zpět a zajistí jeho vhodnou recyklaci nebo další využití materiálu a nerecyklovatelné části výrobku zlikviduje ekologicky přijatelným způsobem. Informace o výrobku musí obsahovat podrobnosti o zavedeném programu zpětného odběru.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu se související dokumentací včetně ukázky nebo ukázek informačních listů přikládaných k výrobku a záručních podmínek.

Kritérium 13 – Návod k instalaci a informace pro uživatele

K výrobku je přiložen příslušný návod k instalaci a informace pro uživatele, které budou obsahovat veškeré technické podrobnosti nezbytné pro správnou instalaci, a návod na správné, k životnímu prostředí šetrné používání výrobku a na jeho údržbu. Musí obsahovat následující informace buď v tištěné (na obalu nebo v doprovodné dokumentaci k výrobku), nebo v elektronické podobě:

- a) prohlášení o tom, že výrobku byla udělena ekoznačka EU, a jako doplněk k obecným informacím uvedeným vedle loga ekoznačky EU se doplní stručné vysvětlení konkrétního významu této značky;
- b) obecné informace o rozměrech ohříváčů vhodných pro různé typy/velikosti budov;
- c) informace o tom, jakou má ohříváč spotřebu energie;
- d) správné pokyny k instalaci, mezi něž patří:
  - i) pokyny, které upřesňují, že ohříváč musí nainstalovat plně proškolení montéři;
  - ii) veškerá konkrétní preventivní opatření, jež musí být učiněna při montáži nebo instalaci ohříváče;
  - iii) pokyny uvádějící, že kontrolní nastavení ohříváče („křivka ohřevu“), musí být po instalaci správně seřízeno;
  - iv) případné podrobnosti o tom, jaké mají být hodnoty emisí odpadního plynu znečišťující ovzduší v průběhu provozní fáze, a o tom, jak má být ohříváč nastaven, aby jich bylo dosaženo. Pokyny musí zejména uvádět, že:
    - ohříváč se nastaví pomocí měřidel na měření CO, O₂ nebo CO₂, NO_x, teploty a sazí, aby se zajistilo, že nebude překročena žádná z prahových hodnot stanovených pro kritéria 2, 4, 5, 6 a 7;
    - otvory pro měřidla jsou umístěny na stejném místě jako při zkouškách v laboratoři;
    - výsledky měření se zaznamenávají ve zvláštním formuláři nebo diagramu, jehož jednu kopii si ponechá koncový uživatel;
  - v) u technologie s nízkou teplotou odpadních plynů pokyny, jež uvádějí, že systém musí být vybaven technologií zpomalující korozi;
  - vi) u technologie kondenzačních kotlů pokyny určující, že komín musí být chráněn proti kondenzátu s nízkým pH;
  - vii) informace o osobě, kterou může montér kontaktovat a která mu poskytne poradenství při instalaci;
- e) návod pro servisní personál;
- f) informace pro uživatele, včetně:
  - i) odkazů na kompetentní pracovníky provádějící instalaci a na servisní personál;
  - ii) doporučení o správném používání a údržbě ohříváče včetně správných paliv, která mají být použita, a jejich vhodného skladování s cílem dosáhnout optimálního spalování a dodržování plánu pravidelné údržby;
  - iii) poradenství o vlivu racionálního využívání ohříváče na minimalizaci dopadu na životní prostředí, zejména informace o správném používání výrobku za účelem minimalizace spotřeby energie;
  - iv) případně informace o správné interpretaci výsledků měření a možnosti jejich zlepšení;
  - v) informace o tom, které náhradní díly lze vyměnit;
- g) doporučení ohledně vhodné likvidace na konci životnosti výrobku.

Posuzování a ověřování:

Žadatel oznámí, že výrobek splňuje toto kritérium a poskytne příslušnému orgánu jako součást žádosti vzorek nebo vzorky informací pro uživatele nebo odkaz na webové stránky výrobce obsahující tyto informace.

Kritérium 14 – Informace uvedené na ekoznačce EU

Na dobrovolné značce s textovým polem je uveden následující text:

- zvýšená energetická účinnost
- snížené emise skleníkových plynů
- snížené emise do ovzduší

Pokyny o používání dobrovolné značky s textovým polem lze nalézt v dokumentu „Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo“, který je k dispozici na internetové adrese:

[http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo %20guidelines.pdf](http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf)

Posuzování a ověřování:

Žadatel musí předložit vzorek výrobku z tištěného papíru, na kterém je zobrazen štítek, spolu s prohlášením o splnění tohoto kritéria.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS